

AYAKLANMA TAKTİĞİ ÜZERİNE TEZLER VE GÖREVLERİMİZ

Abdullah ÖCALAN

ABDULLAH ÖCALAN SOSYAL BİLİMLER AKADEMİSİ

Basım Yeri: Azadi Matbaası
Basım Tarihi: Aralık 2010

İçindekiler

Sunu.....	6
Ayaklanma Taktiği Üzerine Tezler ve Görevlerimiz	8
<i>Ayaklanma süreçleri çok hızlı veya olağanüstü süreçlerdir</i>	<i>9</i>
<i>Ayaklanma öncülüğü üzerinde yoğunca durmak gerekir</i>	<i>10</i>
<i>Mevcut siyasi düzeye baktığımızda, ayaklanma kaçınılmazdır.....</i>	<i>10</i>
<i>KDP kırk yıllık tehlikedir</i>	<i>12</i>
<i>Halkımız için öncü her şeydir. Uzun süre kaldıraç rolünü oynayacaktır</i>	<i>21</i>
<i>Namus kurtarmak için onurluca savaşmak gerekir.....</i>	<i>22</i>
<i>Halklar için devrim, bayram günleridir</i>	<i>24</i>
<i>Ayaklanmaya doğru giderken buna hazır olduğumuzu söylüyoruz.....</i>	<i>26</i>
<i>Ayaklanmanın eşiğine gelmek, başlı başına siyasi bir gelişmedir</i>	<i>33</i>
<i>İkinci bölgelerdeki hedefler biraz daha değişik çizilebilir.....</i>	<i>36</i>
<i>Üçüncü bölgeye Türkiye metropollerini de dahil edilebilir.....</i>	<i>36</i>
<i>Ayaklanma dönemleri olağanüstü kişilik ister</i>	<i>44</i>
<i>Disiplin ordulaşmanın esasıdır</i>	<i>45</i>
<i>Kesinlikle bu yaklaşımların sınıf temeli küçük-burjuvadır.....</i>	<i>46</i>
<i>En kötü insan kendini büyük davalara bir türlü hazırlamayandır.....</i>	<i>48</i>
<i>Ayaklanma planlaması için bazı hususlara kısaca değinelim.....</i>	<i>50</i>

AYAKLANMA TAKTİĞİ ÜZERİNE TEZLER VE GÖREVLERİMİZ

SUNU

Liderler yaşadıkları dönemi tahlil ederek kitleleri kendi hedefleri doğrultusunda harekete geçirebilen insanlardır. Kitleleri belli hedefler doğrultusunda harekete geçiren, örgütleyen ve günü gününe hedefe yönlendiren insanlardır.

Önderler, yaşadıkları dönemi tahlil etmekle kalmaz, derin bir tarih bilinci ve dönemi doğru okuma temelinde geleceği görür, toplumları harekete geçirir, anı anına yönlendirir ve geleceği inşa ederler. Önderler yalnızca yaşadıkları çağa değil, tüm zamanlara hitap ederler, insanlığın büyük emeklerle yarattıkları değerlerin kalıcılışmasını sağlarlar. Bu da derin tarih bilinci, toplumu harekete geçirme ve yönlendirme yetisi ile tarihin akışına müdahale ederek onu değiştirme cesaret, güç ve yeteneğini gerektirir.

Önderler ender yetişen, toplumlarının adeta uçurumun kenarında yok oluşla yüz yüze oldukları dönemlerde ortaya çıkan ve tarihin akışını tersine çeviren kişiliklerdir. İçinden çıktıkları toplumun tüm tarihsel toplumsal özellik ve değerlerini kendinde somutlaştıran, geleceği inşa savaşımını önce şahsında yaşayarak zafere ulaştıran kişiliklerdir. Bunun topluma yedirilmesi, örgütlenmesi ve harekete geçirilerek toplu-

mun “kaderinin” değiştirilmesi sonradan gelmektedir. Hz. İbrahim’den, Hz. Musa’ya, Hz. İsa’dan Hz. Muhammed’e ve onlardan da Gandi ve Mandela’ya kadar incelendiğinde bu gelişim seyri rahatlıkla görülür.

Önder Apo’nun bundan 19 yıl önce Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileriyle yaptığı ve o dönemde “Ayaklanma Taktiği Üzerine Tezler ve Görevlerimiz” adıyla yayınlanan diyalog ve çözümlemeleri yeniden okuduğumuzda, yukarıda kısaca değindiğimiz Önderliksel öngörüü gördük ve içinden geçtiğimiz süreci daha kavratıcı kılacağına inandığımızdan okuyucularımızla paylaşmak istedik.

19 Ocak 1992 tarihli çözümleme ve diyaloglar, o gün olduğu gibi, bugün de yakıcı bir biçimde halkımızın gündeminde olan ‘Ayaklanma-Devrimci Halk Savaşı’ konularına ışık tutar niteliktedir. Gerek örgütsel alanda yaşanan sorunlara, gerekse halkımızın makûs talihini değiştirerek, deyim yerindeyse tarihini ve geleceğini yeniden inşa etmek için olmazsa olmaz kabilinden gündemimize kendisini dayatan ayaklanma konusuna açıklık getirmektedir. O günden bugüne kalan bu önemli belge, o gün olduğu gibi bugün de mücadelenin doğru temelde geliştirilmesi ve halklarımızın zaferine ulaştırılması için gerekli olan devrimci militan kişiliğin ve öncüğün rolünü ortaya koymaktadır.

Bugün de solduğumuz hava kadar ihtiyaç duyduğumuz ayaklanma ve öncülük konularında yol gösterici olan “Ayaklanma Taktiği Üzerine Tezler ve Görevlerimiz” çalışmasını okuyucularımızın hizmetine sunmakla önemli bir görevi yerine getirdiğimize inanıyoruz.

Abdullah ÖCALAN Sosyal Bilimler Akademisi

Ayaklanma Taktiği Üzerine Tezler ve Görevlerimiz

Partileşme hareketi ve yine silahlı mücadele, gerilla çalışmaları bizi günümüzde gerçek bir ayaklanma sorunuyla karşı karşıya getirmiştir. Kürdistan'da gerçek bir devrim, güçlü bir ayaklanmaya dayanmadan gelişemez ve hatta barışçıl kapsamda olmayan bir ayaklanma da sonuç alamaz. Diğer bir gerçeklik, gerillalaşmayan, gerilla ile beslemeyen bir ayaklanma da sonuca gidemez. Bir anlamda devrimci bir parti gündemine, basitten karmaşığa bir ayaklanma sorununu koymadan devrim yapamayacağı gibi, ayaklanmanın gerilla tarafından beslenmesini, korunmasını esas almadan ve bu temelde gerillayı da sağlam oturtmadan ve netleştirmeye ulaştırmadan devrim yapamaz.

Ayaklanmanın planlı hazırlanışıyla, -özellikle Güney Kürdistan'da görüldüğü gibi- ani koşulların elverişliliğiyle ortaya çıkışı arasında farklar olmakla birlikte, kendi başına ele alındığında, sağlam bir stratejiye dayanmazsa, Kürdistan tarihinde örnekleri bolca görüldüğü gibi, sonuçta derin yıkımlara uğramaktan da kurtulamama gibi bir özelliği de söz konusudur. Partimizin bu konuda takip ettiği çizgi esas itibariyle doğru yoldur. Kürdistan tarihinde ilk defa yenilmeyen, giderek gelişme kaydeden bir ayaklanma sürecine imkân hazırlanmıştır. Gerek yakın tarihte, gerekse günümüzde pasifizmin yıkılması kadar, çok plansız, örgütsüz ayaklanmaların tehlikesinin de önüne geçilebilmiştir. Düşmanın özellikle yıkım için kullanabileceği politikaların aşılmasına büyük çaba harcanmıştır.

Son bir kaç yılda gerçekleştirdiğimiz serhıldanlar, deneme niteliğinde olup halka belli bir cesaretle birlikte, bilinçlenme ve örgütlenme imkânı kazandırmıştır. Dolayısıyla günümüzde ayaklanmayı, bir uygulama sorunu olarak gündemleştirmek gerçekçidir. Partinin ağırlıklı olarak bu konuya artan bir önemle eğilmesi, her yönüyle sorunu irdelemesi ve tecrübesini buna katması büyük önem taşır. Denilebilir ki, şimdi bu sorunu dilediğimiz gibi, özellikle objektif koşulların olgunluğundan da öteye, tam bir örgütlenme sorunu biçiminde, çok ciddi bir devrim aşması olarak gerçekleştirmek; hem de yıllar sonra değil, bu yıl

içinde veya önümüzdeki ayların sorunu olarak koymak mümkündür. Bunları belirtirken, şüphesiz yaklaşımın zayıflığını, genelde kendini devrime katamamanın ve ayaklanma günü çok ciddi bir sorunla karşılaşıldığında gösterilecek zaafların, yetersizliklerin tahrifatını hemen göz önüne getiriyoruz. Genelde devrimci görevlere yaklaşımın ortaya çıkardığı bireysel yetmezlikler, ayaklanma süreci karşısında bizi çok ihtiyatlı olmaya da götürüyor. Bir yerde yapılan bütün eleştiriler, artık sadece savaşçuların değil, binlerce kişinin hayatının söz konusu olduğu bir mücadele biçimine onay sunmaya zorluyor. Fakat tam da bu noktada geleneksel önderlik yapısı, bizde de bir türlü rayına oturamayan militan yapı, böyle çok ciddi ve güncel bir tarihi eyleme layıkıyla yaklaşmamızı zorluyor.

Ayaklanma üzerine çok şey söylendi, çok şey yapılmak istendi. Eğer pratik bir olgu olarak ele alınması gereken ayaklanmaya mevcut anlayışlarla yaklaşırsa, gereken sorumluluklar engel düzeyinde karşılanırsa, mevcut yanlışlarla durum izah edilmek istenirse, belli ki daha ciddi kayıplar kaçınılmazdır. Mevcut devrimcilik düzeyi, mevcut sorumluluk anlayışı, görevlere yaklaşım tarzı, kendini hazırlama düzeyi, çok ciddi bir aşamadaki bu ayaklanma sorunumuza ve onun başarısına olan iddiamızı zayıflatıyor.

Ayaklanma süreçleri çok hızlı veya olağanüstü süreçlerdir

Ayaklanma süreçleri, günün yirmi dört saati taktik deha isteyen süreçlerdir. Bazen bırakalım günlük taktik geliştirmeyi, aylarca bir kısır döngü içinden kurtulamama çok yaygınca yaşanan bir durumdur. Bu konuda ayaklanmanın öncü düzeyi kendini güçlü bir şekilde yetkinleştiremezse, gerillada olduğu gibi zorlukların ve dolayısıyla kayıpların daha fazla olacağı açıktır. Çünkü ayaklanma düşmanın daha fazla kontrolünde olan, şehir yanı ağır basan ve bunlardan ötürü istediği kadar darbe vurabileceği bir mücadele aracıdır. Fakat öncünün mahareti bunu önleyebilir. Gerek düşman hedeflerini ele geçirme ve gerekse de gizli yeraltı çalışmaları ve gerilla bağlantısıyla kayıplar asgariye inebilir. Demek ki bunu yapabilecek güç öncü güçtür.

Kendiliğinden gelişen ayaklanma, en çok yenilgiye uğrayacak ayaklanmadır. Öncüsüz, plansız olan, gerilla ile irtibatını kuramayan, kısaca bütün iç ve dış bağlantılarını iyi ayarlayamayan, yeraltını, yönetimini iyi kuramayan bir ayaklanma pratiğinin ağır kayıplarla sonuçlanacağı açıktır. Dolayısıyla ayaklanma önderliğinin örgütlü çabası, yer altı ça-

bası, dağla bağlantı çabası yeterli olmadan ve bazen bir sürü tedbiri peşi sıra getirmeden, bu işlerin altından çıkması zordur. Cesaret kadar yaratıcılık, ihtiyatlılık kadar atiklik çok gerekli olan hususlardır. Aynı zamanda bir fırsat, savaşın ve yirmi dört saatte işlerin kaderini değiştirebilme sanatıdır. Öyle aylarca değil, bir kaç güne sığdırılan veya yükseleşi bir kaç gün içinde olabilen eylem biçimleri olduğu için ayaklanma, günlük öncülük tarzı olağanüstü olan önderlerin önemli rol oynayacakları bir savaş biçimi oluyor. Çok iyi çalışan bir mantık yapısı kadar, bu kitlelerin kontrolünü çok iyi yapabilen, nerede "dur" demesi gerektiğini, nasıl ilerlemesi gerektiğini çok iyi kestirebilen insanların işi oluyor.

Ayaklanma öncülüğü üzerinde yoğunca durmak gerekir

Partimizin bugüne kadar belli bir teorik perspektif kazandırma durumu olsa da, öyle güçlü ayaklanma önderliklerine ulaşamadığı bilinmektedir. Biz ayaklanma komitelerini aslında somutlaştıramadık. Çok cılız şehir çalışmalarıyla, halka ulaşmak şurada kalsın, çoğunlukla engel olmaktan bile kendilerini alıkoyamadılar. Şimdiye kadarki çalışmalara baktığımızda, kitlelere sahip çıkamama, oldukça gelişme imkânlarına rağmen cevap verememe ve hatta yük teşkil etme durumlarını görebiliyoruz. Açık çalışmasıyla düşmana fırsat vererek birçok yakalanmaya yol açma, çok sorumsuzca yapılan örgüt pratiğidir. Tabii ki bu tipik komiteleşmeyle eğer daha sıcak bir savaşım içine girilirse, tahribatların oranı çok daha fazlalaşır. Ayaklanma komitelerinin çok gizli yer altı savunması, planlamayı, örgütlenmeyi çok uygun yapması, en azından belli bir süre sonuç alınmaya kadar düşmanın bütün tedbirlerini boşa çıkarmasını bilmesi zorunludur. Her türlü darbelenmeye açık bir ayaklanma çalışması, birçok çabanın boşa çıkarılmasına yol açar. Dolayısıyla bundan sonra bir ayaklanmanın -geçmiş kat be kat aşan bir pratiğe çok az sayıda girmişiz veya yetersiz girmişiz-, bunları aşan yeterli kadroyla ve yeterli bir çalışmayla öncülüğünü özenle hazırlamak, bu görevlendirmeyi bu temelde geliştirmek büyük öneme sahiptir. Şimdi içine gireceğimiz en temel çalışma bu oluyor.

Mevcut siyasi düzeye baktığımızda, ayaklanma kaçınılmazdır

Genelde Kürdistan'da, özelde Kuzey Kürdistan'da emperyalizm ve onun çeşitli ajanlarının, sömürgeci hükümetin Kürdistan halkını bir devrimden alıkoymak ve onu kendilerinin denetimlerine almak istedik-

leri çok açıktır. *Her ayaklanma kitleyi muazzam birliğe ve örgütlülüğe götürür. Genelde bir ayaklanma, bir halkın gizli enerjisinin, kendini yeniden yapmanın muazzam imkânlarını sunar.*

Bir anlamda, köylü bir halk için ayaklanma kendini yeniden yaratmadır veya ayaklanma bir anlamda bir halkın yeniden doğuşu demektir. Bir ayaklanma, aynı zamanda emperyalizmin ve sömürgecilerin her türlü ajanlarının onlarca yıllık dünyalarının yıkılması, birçok karşı-devrimci çıkarın yerle bir edilmesi, statükonun parçalanması, gerçek yaratıcı gücün halk açısından açığa çıkmasıdır. Uyuyan, çürütülen bir halkın en görkemli bir biçimde kendini yaşama çekmesidir.

Eğer bu halk Kürdistan halkıysa, bölgede devrimin en güçlü tahrik gücü olması, diğer halkların yüzyıllardır içinde tutuldukları amansız baskı, köleleştirilme ve uykuda olma durumuna büyük bir darbe vurmasıdır.

Diğer anlamıyla Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelelerine büyük bir ivme kazandırarak dev bir atılımı yaptırmayı, Ortadoğu halklarını stratejik anlamda devrime çekerek yüzyılların o gerici denetimini, emperyalizmin çok büyük bir darbeyle aşılması demektir.

Özellikle son dönemlerde, PKK önderlikli gelişmelere çok açık bir tavır geliştiriliyor. Bize de çok somut olarak yansıtılan durumlar var. Bir Kürdistan ayaklanmasının anlam ve önemini iyi bilen emperyalist mihraklar, kendi ajanlarını bize kadar yolladılar. Daha dün TC'nin başkenti Ankara'da, Başbakan ile gizli görüşmeler yaptılar. Şundan hiç kuşku duyulmamalıdır ki, bu gizli görüşmelerle, tarihi bir aşamaya gelmiş bulunan Kürdistan Devrimi'ne karşılık komploları birlikte geliştirdiler. Yine hiç kuşku duyulmamalıdır ki, bırakalım Kürt meselesine çözüm getirmeyi, devrimci temelde çözüm arayan Kürdistan kurtuluş gerçeğine, Kürdistan Devrimi'ne karşı en hileli, gizli-kapaklı temelde geliştirilen her türlü yöntemle karşı-devrimci bir çaba içinde olmak demektir. Halen bulanıklık var ortada, halen bazıları bu emperyalist ve sömürgeci ülkelerin Kürt reformu geliştireceklerini sanıyorlar. Bunu yayıyorlar, hem de hızlandırmışlar bu faaliyetlerini.

Özellikle Demirel-İnönü hükümetinin "halka şefkat PKK'ye rahmet" adı altında yürütmek istedikleri komplo, çok daha sinsî bir karşı-devrim çabasıdır. Son günlerde çevik gücün, helikopterlerin devreye sokulması söz konusudur. Bu son Bestler saldırısında açığa çıkmıştır. Bunu sahtekârlıkla yapıyorlar. Sözüm ona çekiç güç PKK'ye yardım etmiştir. Çok büyük bir sahtekârlıktır. Sanıyorum bulanıklığı artırmak

için yapıyorlar. Çekiç gücün aslında Saddam'a karşı değil, dolayısıyla Kürtlerin korunması için değil, tam tersine PKK'nin önderlik ettiği tarihi bir Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ne yönelik olduğunu örtbas etmek istiyorlar. Utanmaz Türk basını da kasıtlı bir biçimde "Çekiç gücü PKK'ye yardım ediyor" biçiminde söylemleri yaygınlaştırarak kitleleri şartlandırmak istiyor. Sanırım birden bire basının bu biçime kayması bu nedendir. Çekiç güc, halka karşı olma konumunu gizlemek ve Kürt halkına şirin göstermek istiyorlar.

KDP kırk yıllık tehlikedir

Bu, çok somut olarak şunu gösterir: Türk devleti ve Güneydeki ajanları bu işi tek başlarına götüremeyeceklerini anladıkları için Çekiç Güc'ü İncirlik'te, Piriçlik'te tutuyorlar. Belli ki işi biraz da onlara, müttefiklere havale etmek istiyorlar. Talabani'nin demeçlerine bakıyoruz. Bir İngiliz gazetecisi "Kürdistan'da iç savaş ve ayaklanma geliyor" diyor, O "yok, biz Türklerle kardeşiz, Müslüman'ız hepimiz. Çok iyi geçiniyoruz, böyle bir şey olmaz" diyor. Aslında bu ne tür bir gelişmeyi birlikte yaratmak istediklerini gösteriyor. Barzani'nin temsilcisi Demirel ile gizlice görüşüyor. Sanırım aldıkları son tedbirler sonucu, geçgündüz birlikte, her gün Güney'deki çalışmalara darbe vuruyorlar. Arkadaşları veya yurtseverleri bulur bulmaz katletmeye kadar gidiyorlar. Bu anlamda ne kadar gözü kara oldukları açıkça ortaya çıkıyor. Bizzat bildirimlerini de okuduk, bu yönlü yaklaşımlarını da dile getiriyorlar. Çıkan sonuca göre bunlar gizli bir ayaklanma sürecinden çekiniyorlar ve uluslararası bir karşı-devrim bloğu gibi kümeleniyorlar.

Kürdistan ilk defa aşğılık güçlerin denetiminden çıkıyor. Yani kırkelli yıldır Güneydeki emperyalist ajan şebekenin kontrolünü yırtma gerçeğı ortaya çıkmıştır. Bu önemlidir. Geçen yıl bunun ilk denemesi yapıldı. Zor-bela, hem de Irak rejimiyle anlaşarak denetim altına aldılar. Ama tam denetim altına almak zor. Çünkü herkes görüyor ki, Kürdistanlı Cephe basit bir otonomi, uzlaşma çerçevesi içinde hareket ettiği gibi, emperyalistlerin desteğı olmadan yirmi dört saat bile ayakta duramaz. Ayrıca halk üzerindeki denetimini hırsızlıktan ve çapulculuktan öteye götüremez. Bu görülmüştür. Emperyalistler ve sömürgeciler artık fazla bel bağlayacakları bir denetim gücü değildir. Eski tip bir denetimi bunlarla sürdürmeleri zor. Geleneksel KDP tipi bir gücü, ajan şebekeyi başarıyla Kürt halkının başına bela etmeleri düşünülemez. KDP bu olumsuzluğunu o kadar ileriye götürüyor ki, işi yurtseverleri

şehit etmeye kadar bile götürüyor. Çok açıkça ortaya çıkıyor ki, KDP kırk-elli yıldır emperyalizmin elinde en tehlikeli bir maşadır. Hem de çok komplocu; en ufak bir gelişmeyi 1960'lardan beri engelleyen, bütün Kürdistan çapında dürüst yurtseverleri, aydınları, devrimcileri katleden bir güçtür. İlk defa PKK bunun teşhisini doğru koydu ve bununla birlikte pratik tedbirlerini de alarak onu teşhir ve tecrit etti. Aynı zamanda onu başaramaz duruma getirdi.

Tam da bu noktada ABD ve Ankara ile ilişkiler çok açıkça ve iç içe geliştirilmeye çalışılıyor. Ankara görüşmelerinde olası bir Kürdistan ayaklanmasının daha pratik olarak, hatta günlük olarak nasıl önlenebileceğine dair ortak bir çalışma içerisinde girmişler. Demeçlerden bunu anlamak zor değil. Bu yeni bir durumdur. Aslında eskiden gizli-kapaklı yürüttükleri komploculuğun ve Kürdistan halkına dayattıkları tehlikeli bir ajanlığın açığa çıkarılarak zayıflatılması anlamında yeni bir durumdur. Çekiç Güç'ün burada devreye girmesi, bu yerli uşaklığın fazla başarılı olmayacağına dair yeni bir durumdur. En önemlisi de mevcut parti çalışmalarının yetmezliklerine rağmen, yine de ayaklanma sürecini daha üst bir aşamada başarabileceğine, gerçekleştirebileceğine dair yeni bir durumdur. Daha da objektif olarak, Kürdistan halkının artık aşiretçi-feodal sosyal yapıyı yıkacağı, bunun yerine ulusal ve demokratik bir çerçeveye doğru hızla tırmanacağı; partinin de oldukça bilinçli, örgütlü çabalarıyla hızlı bir gelişme sürecine sokacağı bir uyanış, hareketlilik durumu söz konusudur.

Ne anlama gelir bütün bunlar?

Kürdistan Devrimi her ne kadar parçalı, tekil ve görünüşte fazla açığa çıkmayan bir durumu arz etse de, aslında kendini dışa vuracak, genelleşecek ve uluslararası düzeyde çok önemli yansımalarda bulunacaktır. Bu yer Ortadoğu ise, burada birçok emperyalist, sömürgeci ve gerici hesabı alt-üst edecek ve önü alınmazsa bir devrimci gelişmeye yol açacaktır. Bütün bunlar Kürdistan Devrimi'nin önemli bir aşamaya geldiğini gösterir. Kürdistan Devrimi, günümüzde gelişme aşamasına bakarken, gerçekten birçok yeni faktörü göz önüne getirerek bakmak gerekiyor. Uluslararası sömürge Kürdistan, bir anlamda uluslararası Kürdistan Devrimi demektir. Denilebilir ki, Kürdistan Devrimi uluslararası emperyalist çevrelerin hesaplarını alt-üst ederek, onları beklenmedik bir durumla karşı karşıya getirirken, içteki işbirlikçiler de tümünden kendilerine güvenemeyerek dış imkâna bel bağladılar. Burada zafere doğru giden Kürdistan Devrimi'nin gücünü görmek gerekiyor.

Örneğin; Irak için, emperyalistlerin çıkarları gerektirdiğinde Birleşmiş Milletler kullanılarak kontrol altına alınmada, nasıl tam bir uluslararası işbirliği sergilendiyse, Kürdistan Devrimine karşı da özgül koşullara göre benzer tavırlar söz konusudur. Çok çeşitli, ikiyüzlü olan yöntemlerle bu konuda sonuca gitmek istiyorlar. Bunu "demokratik, insan hakları raporları" maskesi altında, "Yeni Dünya Düzeni" maskesi altında yapıyorlar. Aslında bunu ABD'nin önderliğinde yeni sömürgeleştirmenin yeni bir halkası olarak görmek gerekir. Emperyalizmin Irak'a yönelik bu temelde geliştirdiği müdahale -ki, mevcut rejimin zaaflarının yol açtığı anti-demokratik uygulamalar vb. gerekçe olsa da- yeni sömürgeleştirmeyi hedeflemekten öteye gidemez. Yeni düzenin demokratik olma, sorunlara çözüm getirme iddiası gerçekten bir sahtekârlıktır. Bahsedilen "Yeni Dünya Düzeni" politikası, daha çok baskı ve daha çok sömürü ortamı yaratmayı hedeflemekte, Ortadoğu petrol-leri, halkların özgürleşme imkânları üzerinde denetim ve baskı kurmak istemektedir.

Nitekim bunu bir dönem İran üzerinde de yürütmek istediler. Şimdi de Libya üzerinde geliştirmek istiyorlar. Kendilerine göre Libya'nın ve İran'ın "terörist" devlet olarak kabul edilmeleri ve yine geçen dönemde Suriye'ye karşı da aynı politikanın geliştirilmesi, uluslararası ortak bir baskıyı geliştirmeyi hedeflemekteydi. Bu anlamda eskiden tek tek devletlerin yaptığı sömürgeleştirmeyi, şimdi yeni tür bir sömürgeleştirmeye birleşik yapmak, Sovyetlerin de çözüldüğünden sonra, ABD'nin içine girmek istediği yeni taktiktir. ABD uluslararası birleşik kamuoyunu, birleşik gücü esas alarak yeni sömürgeciliği sürdürmek istiyor. Yeni olan budur, fakat bu aynı zamanda eski emperyalist politikaların bir devamıdır. Buna benzer bir politikayla, "ABD önderliğinde Kürdistan'ı reformlara tabi tutacağız" veya "Kürdistan'da bir Kürt bölgesi oluşturabiliriz. Kürdistan'da yeni bir dönem başlatabiliriz. Dünyanın yeni düzeninden Kürdistan'a da bir takım yansımalar geliştirebiliriz" sahtekârlığından, uyanan ve devrime doğru koşan Kürdistan gerçeğine doğru gidilirken, emperyalizmin yeni sömürgeciliğinin yeni bir düzenlemesini gerçekleştirmek istiyorlar. Bu politikanın başarısı için de birleşik hareket etmek istiyorlar.

ABD var bu politikanın altında, özellikle de Avrupa var. Günümüzde "Yeni Dünya Düzeni"nin sahibi olan güçler bunlardır. Bu "yeni düzen" güçleri, Kürdistan'da artan devrim tehlikesini birlikte karşılamaya çalışıyorlar. Bunu yaparken, klasik sömürgeciliğin katı sömürgeciliği yeri-

ne, biraz yumuŖatılmıŖ bir sömürgeciliği, biraz kapitalizme aılmıŖ bir Kürdistan'ı çıkarlarına uygun görüyorlar. Nitekim Talabani'nin mektubunda bunlar ortaya konulmuŖtur. Dünyanın nasıl kapitalizm temelinde yeniden düzene tabi tutulduğunu ve "ılımlılaŖma", "serbest ekonomi" adı altında serbest piyasanın nasıl geliŖtirildiđini dile getirerek, adeta Ŗunu demeye getiriyor; "kapitalist-emperyalizm Kürdistan için bir kapitalist program geliŖtiriyor, ben Ŗimdiden dört elle buna sarılmıŖım, sen de sarılmak zorundasın. Öyle sosyalizmdir, kurtuluŖtur vb. gibi lafları bırak. Kapitalizmden gelebilecek uŖak payı alalım. APO, iŖte sen bunları yaparsan iyisin, güzelsin, yapmazsan tarih seni yakın dönemde tasfiye edecektir" demek istiyor. Aslında bunu yaparken, Talabani biraz daha ılımlı temelde yapmak istiyor. Fakat ikisi de emperyalizmin eli, aleti olmayı ifade ediyor. Bize bunu geçen yılın sonlarında çok açık bir Ŗekilde dayatma cüretini gösterdiler. Ve geçen gün de Krdistani Cephe bildirisini okuduk. Bildiride bu tehdidi çok açık bir biçimde ileri sürüyorlar. Güney Kürdistan'dan gelen misafirleri dinledik, halkın durumunu anladık.

Bu aŖmada Kürdistan genel anlamda bir devrime doğru giderken, aslında bir uluslararası ereve dahilinde hareket eden gler var. Bunlar aralarında epey grŖtler, tartıŖtılar ve belli bir anlaŖmaya da ulaŖtıkları kanısındayız. Bu anlaŖma içine Türk burjuvazisinin katı sömürgeciliğinin, geleneksel yok etme politikalarının biraz yumuŖatılmıŖ biçimini katmak istiyorlar. Sanırım gerek daha önceki zal hükümeti olsun, gerekse de bu yeni hükümet olsun, böyle yumuŖamaya rıza göstermekten baŖka seçenekleri yoktur.

Dikkat edilirse, Talabani'nin mektubundaki yaklaŖımda, hatta dolaylı da olsa, TC hükümetinin etkisiyle içine girdiği tutumda bizi tek taraflı silah bırakmaya davet etmesi gibi bir durum vardır. Bu ağrı "2000'e Doğru" dergisinde de yayınlanmıŖtır. "YavaŖ yavaŖ PKK affını geliŖtiririz" deniliyor. Ŗu anlaŖılıyor ki; devrimden vazgeçmek, giderek onun silahlı gücünden vazgeçmek adım adım sağlandıkça "PKK affı" geliŖtireceklermiŖ. "Devrimden vazgeene af geliŖtiririz" demek istiyorlar. Bu bir yumuŖama tedbiri oluyor. Bunun için eki Güç de dahil, çok amansız terörü, kobra helikopterlerini Ŗimdiden göstererek "ıslah olmazsınız, KDP Güneyde vuruyor, biz de buradan vururuz, eki Güç altında ezilirsiniz. Talabani de bu konuda diplomat ve zaman zaman APO kardeŖine uzanmak durumunda" Ŗeklinde etkili olmaya alıŖıyorlar. Sözüm ona böylece bizi ehlileŖtirecekler.

Bunlar bilinen ve oldukça da açığa çıkan hususlar olurken, bizim yapmamız gerekenler kendiliğinden anlaşılıyor. Biz bu plan karşısında hiçbir zaman yanılmadık. Bunların ne gibi güçler olduklarını daha hareket olarak ortaya çıktığımızda bile çok iyi görüyorduk. KDP gericiliğinin, Kürdistan halkının en büyük baş belası olduğunu çok iyi tespit etmiştik ve bunlarla çok mücadelelerimiz oldu. Bu konularda da büyük yanlışlar, hatalar ortaya çıktı. Bunları yurtseverlikle karşılama, doğru yönelmeme durumu, bize yüzlerce yurtsever, çok büyük değerler kaybetti. PKK'deki taktik önderliğin bu konudaki durumları, Mardin ve Lolan pratiklerinde kayıplara yol açtı, hatta şimdi de bazı alanlarda çok değerli kayıplar verdiriyor. Taktik önderlik aslında rahatlıkla bu ajan gücün teşhir ve tecridini yaparak bitirmesi imkân dâhilinde iken bunu yapmadı. Bu konuda da taktik önderlik hesap vermek zorundadır. Çünkü bir ajan şebekeyi çok rahatlıkla tasfiye edebilecek durumdayken, ona karşı tutarlı hareket edememe, parti çizgisiyle savaşmama durumu, bunları biraz daha fazla tehlikeli hale getirdi.

KDP tarihi boyunca birçok yurtseveri katletti. Doğu Kürdistan'daki devrimci Kürt aydınları ve yine Irak'taki birçok devrimci Kürt aydını katletti. Çok geniş bir dosyaya sahip bu örgütlerin tasfiyeciliği, komploculuğu ve reformist yaklaşımları, özellikle Almanların da geliştirmek istedikleri bir politikaydı. 1970'lerin başından beri Komkar adı altında, Özgürlük Yolu veya TKSP hazırlanmak istendi. Şimdi daha da farklı bir adım atmak istiyorlar. Bunların hikâyesi biliniyor. PKK'yi tecrit etmek istemekle birlikte, sahte bir liberal kanat ortaya çıkarılmak istendi. En son "Kürt İnsan Hakları ve Özgürlükleri Komitesi" adı altında, Kürt konferansları adı altında, sözüm ona alternatif bir "çözüm" bulacaklar. Silaha ve her iki tarafın terörüne "alternatif" bir üçüncü yol geliştirmek istiyorlar. İsveç'te, Paris'te, Washington'da, Bonn'da geliştirilen bunlardır. ABD'ye dayalı, biraz da İngiltere'ye dayalı ve klasik KDP ajanlığı yerine, Fransa, Almanya, İsveç gibi ülkelerle yeni Avrupa'ya dayalı üçüncü bir yol çalışmaları geliştirilmek istendi. Şimdi de bu çalışmalar Ankara'ya taşınılmaya çalışılıyor.

Bütün bunların özünde, "PKK eğer teslim olup çekilirse, ona de yer vardır, yoksa teşhir ve tecrit tamamlanacaktır" yaklaşımı vardır. Halen Almanya'daki dava bunun için bir rehine davası olarak sürdürülüyor. Teşhir, tecrit daha da devam ediyor. Avrupa'da, Ankara'da bunlar için görüşmeler yapılıyor. Sanırım bu günlerde bir İstanbul konferansı yapacaklar. Ama PKK'den korktukları için, sözüm ona biraz utangaç bi-

çimde yapmaya çalışıyorlar veya halk hiç itibar göstermediği, lanet getirdiği için gizli yürütmek durumunda kalıyorlar. Çok sahte bir "Rojname" çıkardılar. Türkiye'nin Hürriyet gazetesi gibiymiş sözüm ona. İğrenç bir gazete diyelim. Onunla biraz ortamı denemeye çalışıyorlar. Bütün bunlar belli ki son tahlilde devrimci yöntemi veya PKK Önderliğini boşa çıkarmak için yapılıyor. Bu konudaki gelişmeler süratlidir ve artık basına da yansıdığı için, uzun uzun üzerinde durmayı gerektirmeyecek kadar net ve açıktır.

Bizim ayaklanma planımız, başta da belirttiğimiz gibi bütün bu durumları göz önüne getiren, kendini uzun bir süreden beri hazırlayan, basitten karmaşığa doğru gelişmeyi esas alan bir yaklaşımdır. Güney Kürdistan'da ortaya çıktığı gibi olası anormal gelişmeleri de karşılar niteliktedir. *Devrim, tesadüf ve fırsatlardan yararlanarak büyük gelişmeler kaydedebilir.* Fakat devrimcilerin buna hazırlıklı olması gerekir. Alışlagelen tekdüze çalışma tarzı, standart, hızlı gelişmeleri görmeyen bir devrimci tarzı, böylesi tarihi fırsatlardan yararlanma güç ve yeteneğini gösteremez. Özellikle geçen yıldan beri Güneyde ortaya çıkan fırsatlardan yararlanamama durumu bu gerçeği gösteriyor. Biliyoruz ki, şu anda Kuzey Kürdistan'da muazzam bir ayaklanma durumu söz konusudur. Ama öncünün bunu tam idrak edememesi veya idrak edip de onu örgütlemeye dönüştürememesi de bir sonuçtur.

Şimdi bizim açımızdan koşullar elverişli mi, değil mi?

Çok elverişliyse bu koşulları nasıl kullanabiliriz?

Her gün artan fırsatları göz önüne getirerek imkânlardan yararlanmaya çalışacağız. Bu konuda yaratıcılık önemlidir. Gerçek bir ayaklanma önderliğine nasıl ulaşabiliriz? Laf düzeyinde değil, propaganda düzeyinde değil, eylem düzeyinde ve hatta çok kısa bir uygulama planıyla birlikte, savaş düzeyinde nasıl ele alabiliriz? Mesele bu noktaya gelip dayanmıştır. Ama genelde öncü sığılığı vardır. Güney'de çıkan bir durum var, yine Kuzey'de de bir durum var. Fırsatı değerlendirememeye bize pahalıya mal oluyor. Bunun eleştirisini yapıyoruz. Eleştiri yapmakla da her sorun halledilmez.

Bize gerekli olan doğru taktik nedir ve nasıl uygulamaya geçirilebilir? Şu anda gündemimizde olan temel sorun budur. Uluslararası ve bölgesel gerçekler, artık Kürdistan Devrimi'nin tarihi ayaklanma önderliğini bize veriyor. Bu önderliği bizim yürütmemiz gerektiği, artık tartışma götürmez bir biçimde kendini ortaya koyuyor. Bu konuda Kürdistan halkı, esas itibarıyla kararını devrimden yana vermiş gözü-

küyor. Kürdistan halkı emperyalizmin "yeni çözüm" yollarına, ajanlarına, çapulcularına meyil vermek şurada kalsın, Güney'de olsun, Kuzey'de olsun, bunlardan bir an önce kurtulmak istiyor. Emperyalizmin yarattığı yapay oluşumlara tek metelik yer vermeyeceğiz. Halkımız açısından, onun dayandığı yaşam koşulları açısından tam ayaklanma koşulları söz konusudur. Halkımız ayaklanmak istiyor. Planlı, örgütlü olarak başına büyük badireler getirmeyecek bir önderlikle ayaklanmak istiyor. Son iki yıllık deneyimler ve özellikle de son bir yıllık çarpıcı deneyimler, tartışma götürmez bir biçimde halkımızın büyük bir çoğunluğunun ayaklanmaya evet dediğini, onay verdiğini gösteriyor ki, bu da bir ayaklanma için başarının yarısıdır. Kolay da değildir, onlarca yıllık geçmiş deneyimlerin bir sonucudur. Hatta her türlü bastırma girişimlerine rağmen, eğer halk bu duruma gelmişse, bu çok ciddi bir tarihi gelişmedir. Mutlaka karşılık verilmesi gereken bir gelişmedir.

Gerçek devrimciler bir halkın bu duruma geldiğini görmekle en büyük fırsatı yakaladıklarını, büyük bir devrimin eşiğine geldiklerini görür ve ona göre rollerini oynarlar. Unutmayalım ki, Kürdistan halkının özgürlüğü açısından daha düne kadar adını bile söyleyemeyecek bir konumdan, bugün en büyük cesaret ve fedakârlığı gösteren, "her şeye varım" diyen bir konuma gelmek, devrimde zaferin yarısıdır. Bunu görmek ve büyük heyecan duymak, devrimin bu büyük hayalini görmek kadar, onun büyük duyarlılığına sahip olmak ve "artık kaderimizi belirleme ve savaşıma günüdür" deyip işe kendini tam yatırmak; işte öncünün görmesi gereken halk gerçekliği budur! Çünkü yüzyılların rüyası gerçekleşebilecek duruma geliyor. Bu şimdiye kadar yaşanmamış farklı bir durumdur.

Mevcut uluslararası ortam emperyalizm tarafından, kendi açısından kullanılmak istense de, devrim lehine daha fazla kullanılabilir. Emperyalizm, sömürgeci Türk devletini koçbaşı olarak kullanıyor. İran, Irak ve Suriye emperyalizmin Kürdistan etrafında örmek istediği tecrit çemberinin dışındadır. Ve bu çok önemli bir dış çerçevedir. Bugün İran üzerinden tecrit çemberinin kurulamaması, Irak üzerinden kurulamaması, Suriye üzerinden kurulamaması lehimizde bir durumdur. Hatta Yunanistan ve bir de Kafkaslar açılmıştır. Gürcistan ve Ermenistan da eskisinden daha iyi bir durumda değiller.

Ne anlama geliyor bütün bunlar?

Bu, çerçevenin çok olgun ve uygun bir durum arz ettiğini gösteriyor. Dolayısıyla Kürdistan tarihinde de ilk defa böyle bir durumu yakalıyo-

ruz. Halkın içteki feodal-aşiret çitlerini kırması, dayatılan iğrenç kapitalizmin, çapulculuğun halkı daha da tahrik etmesi, ne kadar olgun bir durum ortaya çıkarıyorsa, son uluslararası değişikle birlikte Irak'ın içine sokulduğu durum, İran'daki İslam Devrimi, Suriye'nin anti-Siyonist politikası ve Kafkaslardaki dağılmalar arayıp da bulamayacağımız ideal bir ortamdır. *Büyük ayaklanmacılar böylesine boşlukların, çemberlerin kırılmasının ne anlama geldiğini çok iyi bilirler. Ve bir kaç devrimi böylesi koşullarda ortaya çıkarabilirler.*

Bizim en çok eleştirdiğimiz, devrimcilerin öncelikle kendilerini kurtarma, küçük-burjuva dünyalarını idare etme veya özgürleşmemiş yapıları, bu tarihi fırsatları değerlendirmemeye götürüyor. Bizim burada, çok sınırlı bir alanda yürüttüğümüz çalışmaların taktik alanda derinleştirilebilmesi söz konusuysen; daha doğru-dürüst kendini bile yaşatamama, zor-bela ellerine ulaştırdığımız bir kaç parti imkânı üzerinde çok soysuz bir biçimde ölü gibi seyretmekten tutalım onu kemirmeye kadar gitmeleri söz konusu olursa, tarihin bu kadar elverişli iç ve dış koşullarını tabii ki değerlendiremezler. Bu tipin değerlendireceği şey, çok basit dünyasını kurtarmadır. Kendisini veya basit dünyasını kurtarma endişesi içinde olanların, bu elverişli koşulları değerlendirememesi anlaşılırdır. Biraz da PKK öncülüğünün içinde bulunduğu acı durum budur.

İç durum ekonomik-sosyal yönden eski geleneksel yapıların parçalanmasıyla, siyasal düzeyde cesaretlenmiş bir halk gerçeğine ulaşılmasıyla yüz yüzedir. Dış ortamın da bir Kürdistan Devrimi'ne en azından şimdilik karşı koyamayacakları durumu söz konusudur. Kürdistan'ın büyük çoğunluğu birçok yönüyle devrime hazırlanmıştır. Dolayısıyla gelişmekte olan Kürdistan Devrimi, Türk faşist-sömürgeciliğine, dolayısıyla arkasındaki emperyalist gericilere yöneltilmiş bir devrimdir. Bu nedenle emperyalist devletler devrimimize destek olmasalar da, karşı da duramayacaklardır. Hatta bu devrimin bir cephe gerisi konumuna gelmeyi engelleyemeyeceklerdir. Bugün devrimci mücadelemiz için kullandığımız cephe gerisinde olanlar büyük rol oynuyor. Cephe gerileri Kürt halkı için de oluyor. Cephe gerileri, sunduğu çok yönlü olanaklarla savaş cephesi gibi rol oynuyorlar.

Bu konuda halkın konumu, devrimin gelişimi açısından muazzam bir durumu ifade ediyor. Önemli olan kullanılmamaktır. Altı ay veya bir yıl böyle bir durumun sürmesi, devrimde zafer için vazgeçilmez bir fırsattır. Bunun mutlaka değerlendirilmesi gerekiyor. Yüzyılda bir ya-

kalayabileceğimiz bir fırsattır. Mevcut çemberin kırılmasına ve artan elverişli dış cephe ortamına böyle yaklaşmak gerekiyor.

Demek ki mesele sadece halkın iç durumu değildir, çok elverişli dış cephe konumunun ortaya çıkması da değildir. Bundan çok olumlu bir durum söz konusudur. Mesele gelip şuna dayanıyor; öncü bu işin yürütücü gücüdür. Çok açık ki, zavallı bir devrimcilikle bu iş yürütülemez. Bu halinizle kalırsanız, demek ki kelimenin tam anlamıyla suçüstü durumdasınız. Bununla hiçbir şey kurtarılamaz. Kelleyi bile kurtarmayan devrimcilik, halkı nasıl kurtaracak? Çorbayı kurtaramayan devrimcilik, halkın bütün hakkını ve hukukunu nasıl ortaya çıkaracak? Şunu önemle söyledik; bu suçüstü durumlara son vermek gerekiyor. Devrimcilik onurunu kendinize yakıştırmak istiyorsanız, onun ne anlama geldiğini bileceksiniz.

Madem tarih artık yürüyebilirsin diyor, madem gün müdahale edersen götürebilirsin diyor, o zaman ne bekliyorsunuz? Kalkmalısınız ayağa! Görevlere doğru yaklaşın! Bu kadar edepsizlik, bu kadar sorumsuzluk, bu kadar yaramazlık neden? Koyun gibi kelleyi vermemek gerekiyor, nedir bu yaptıklarınız? Bu hangi yaşamın sonuçlarıdır. Devrimci onur, devrimci kişilik diyorsunuz. O zaman kendi kendinize sormanız gerekiyor; "ben neyim, ne yapıyorum" diye. Ucuz eleştiri, fitne-fesat, basit yaşama nedir? Biz yirmi yıldır bir şeyler ortaya koyuyoruz, iğne ucu kadar fırsatlardan imkânlar hazırlayıp bu düzeye getirdik. Halen doğru-dürüst tarihi bir ayaklanmaya, çok görkemli bir çığ gibi gelişecek bir ordulaşmaya kendini verememek ne anlama gelir? Bundan ne zevk alıyorsunuz? Beyinleriniz kireçlenmiş mi? Neden iradeleriniz bu kadar felç olmuş? Bunu anlamak istiyorum.

Belli ki yılları kötü değerlendirmişsiniz. Şimdi de bu hazırlık düzeyinizle, bu militan düzeyinizle neye yarayacağınızı bilmiyorsunuz. Zor koşullarda yarı yarıya hasta olma, kolay koşullarda keyif çatma veya sarhoş olma ne anlama gelir? Bununla neyi kurtaracaksınız? Utanmazlık denilen durum işte burada! Kendinizi gözden geçirmeye bile korkuyorsunuz. *Halkların davaları büyük davalardır, devrim davaları büyük davalardır ve devrimciler de dürüst oynayan insanlardır.* Her gün hastalık üstüne hastalık, her gün yetersizlik üstüne yetersizlik nedir? Tahammül edilebilir bir durum değil. Nedir bu kişilik? Halkların böyle büyük davasına, onun bayramına, onun coşkusuna insan böyle bir kişilikle nasıl yaklaşmaya cesaret edebilir? Düşmüşlük teorisini çok geliştirdik, ama yine de bu durumların yaşanmasına anlam vermek güç.

Sırf kelleyi kurtarmak için bile olsa, kişisel düzeyde onuru kurtarmak için bile olsa, tarihin bu dönemlerine yeterli yaklaşın. Aylardır burada bile doğru bir eğitime gelememek ne anlama gelir? Basitlikte ve cücelikte sınır tanımamaktır bu.

Şimdi de ayaklanmanın öngünündeyiz. Neden iyi bir ayaklanma önderliğine ulaşamıyoruz? Bir yıllık hesaplaşmayı yapacağız. İyi hesap sorucuları olmak neyle mümkündür? Kılınızı bile oynatamazsanız, Mecnun gibi kendinizi orta yere atarsanız neyi sağlayabilirsiniz? Hep bombayı kendine patlatmak, asgari düzeyde bir tedbiri almadan ayakları havaya dikmek ne demektir? İnsan yaşama bu kadar saygısız yaklaşır mı? Bu kadar kolayca yaşama son verir mi? kendinizi niye o kadar basit kaybediyorsunuz? Bununla durumu kurtardığınızı mı sanıyorsunuz? Halkımız bile çok kötü bir ideoloji-politika altında yaşattığı halde, her şeyi başaracak kadar özgürlüğe katılmışken, size ne oluyor?

Halkımız için öncü her şeydir

Uzun süre kaldıraç rolünü oynayacaktır

Peki, niye rolünüzü oynamıyorsunuz? Devrimcilerin kendilerine verdiği sözler vardır. Devrimcilerin yıllarca kendilerine verdikleri sözler göre hazırlanma durumları var. Benim için durum şu noktaya gelip dayanmıştır; bir sözümüz var, yoldaşlara söz verdik. O zaman yoldaşlar, siz de bir söz vermenin veya birlikte yol almanın ne anlama geldiğini bileceksiniz. Her gün en asgari düzeyde bir tedbir almadığından dolayı kendini düşmana veren, teslim eden adama, ölüsü olsun, dirisi olsun, ben yoldaş diyemem. Bizim yoldaşlık gerçeğimizde neyin, nasıl yaşatılması gerektiği açıktır. Asgari düzeyde tedbiri almayacaksınız, ama diğer yandan "ben PKK'nin şeref ve itibarıyla kendimi donanmış olarak görüyorum" diyeceksin; bu, kişinin kendisini aldatmasından başka bir şey değildir. Ben bile bu kadar çabaya rağmen, tam anlamıyla PKK'nin şeref ve itibarını temsil edip etmediğime dair kendimi sorgularken, sizler bu halinizle ne kadar "ben temsil edebiliyorum onuru, şerefi yaşayabiliyorum" diyebilirsiniz. Mevcut gerçekliklere bakarsak, biraz ulaşmamız gereken seviyeler nettir.

Belli oluyor ki, ciddi bir ayaklanmaya kendinizi hazırlayamıyorsunuz. Haddinden fazla bir daralma ve bilinç yetersizliği kadar, ruh düşkünlüğü de var. Tabii ki her şey bir günde olmuyor. Bunca uyarılara rağmen, halen de hazırlanalım diyorum. Bakın kendinize, ne kadar hazırlıksız olduğunuzu görürsünüz. Yüreğe çok hazırlıksızsınız ve bu

halinizle çok zavallıca ezilip gidersiniz. Belki teslim olmazsınız, ama uzun vadeli savaşamazsınız. Belki şahadete ulaşırsınız, ama tarihimizde yüz binler ucuz gitmiştir, onlardan farkınız olmaz. Bizim PKK'ilerden istediğimiz bu değildir. Mevcut statükoyu tersine çevirmek istiyoruz. Yapılması gereken özeleştiri budur. Serbest bıraksak, denetimsiz bıraksak, herhangi bir alanda neyi yaşayacağınızı biliyoruz. Bu olmaz! Size tanıdığımız özeleştiri fırsatının kıymetini bileceksiniz!

Namus kurtarmak için halkların

Büyük davası uğruna onurluca savaşmak gerekir

Ben defalarca şunu söylüyorum; yanımıza hoş geldiniz, iyi geldiniz, ama ne olduğumuzu, neyin kabulümüz olduğunu bileceksiniz. Çünkü biz ciddi ve çok hayati işlerle uğraşıyoruz. Kimisi aile özelliği, kimisi toplum özelliği diyor. Yıkın bunları! Ne özellikleridir! Bunlar sizi iğrenç duruma düşürmekten başka neye yaramıştır? Niye parçalamıyorsunuz bu iç çelişkilerinizi? Bu yapınızla sizi halkın eylemine öncü diye dayatmayız. Gerillanın başına ne getirildiğini gördük. Ayrıca halkın başına ne getirildiğini görüyoruz. Kendinizi bile doğru-dürüst koruyamıyorsanız, ne olacak haliniz? Sizin yüzünüzden, bir-iki yetmez, yaramaz kişilik yüzünden on binleri mi kaybedelim? Hangi vicdan bunu kabul edebilir?

Ölmek tek başına bir şeyi kurtarmıyor, slogan atma da bir şeyi kurtarmıyor. Bizim meselemiz yaşatabilmektir. Yaşatmak için öncelikle kendinizi ayaklandıracaksınız. Enerjinin, gücün yüzde birini bile kullanmıyorlar, basit alışkanlıklarına verdikleri değeri, ciddi bir devrimci leşmeye vermiyorlar. Bu kötü! Ben esas eksikliği burada görüyorum. Doğru-dürüst bir toplantının yapılmadığını biliyorum. Doğru-dürüst kendini eğitime verme yok. Önlerinde basit bir çalışma var, yoldaşça ilişkiler yok. Çok büyük bir sorumlulukla şimdiye kadar gerçekleştirilen eylemler göremedik. Ne oluyor size? Söyleyin, niye geldiniz buralara? Bazı koşullar zordu, kaldıramadığımız diyelim, ama kolay koşullar da var. Bedeninize, dilinize hâkim olabilecek ve oldukça enerjik bir durumda çalışma yürütecek ortamlar var. Böylesi ortamların görevleriyle de karşı karşıyasınız. Fakat bu kolay koşullarda da sorumsuzsunuz. Haydi, zor süreçler bizim işimiz olsun.

"Gerillayı yaşıyorum" diyenlerin neyi yaşadıklarını gördük. Bu tutkularınıza nasıl değer verilebilir? Olmaz böyle bir şey! Kendini tarihi günlere, insana yaraşır bir şekilde veremeyenlere, merhaba bile edilemez. Bunu bilerek iliklerinize kadar yaşayacaksınız. İnsan olmak kolay

değil. PKK'nin de gelişen bu aşamasına dayanarak "namusu kurtardım" da diyemezsiniz. Bu namusu siz kurtarmadınız, namus başka türlü kurtarılmıştır. Siz o namusu istismar etmek istiyorsunuz. *Eğer boşuna olmuştusa, ölüm de bir yerde namussuzluk olur.* Çünkü kanımızı damla damla akıtmayı bilirseniz, başaracağınız çok şey var. Fakat bunu yapamıyorsunuz. Bunu yapmamak doğru olmayan tarzda savaşmaktır, yaşamaktır ve kaybetmektir. Biz bunu da kabul etmiyoruz. Yaşamı ucuz parçalamamak gerekiyor. Bir köle de kendini böyle satar, paralı askerler de böyle çıkar ortaya; paralı asker veya ucuz bir yaşam uğruna asker olmuşsunuz, arada fazla fark yoktur.

Bizim de yüreğimiz var, bizim de bir hazırlık düzeyimiz var, bizim de küçük fırsatlarımız var; biraz hakkını vermeye çalışıyoruz. Bu hepimiz için geçerli, yalnız bana has bir olay değil. Millitancılık hepimiz için geçerlidir ve hepimizin yapması gereken işler vardır. Ucuz bir önderlik anlayışı altında kendimizi gizleyemeyiz, zayıflıklarımızı örtbas edemeyiz, aşamayız da.

Şimdi ayaklanma diyoruz, yıllardır gerilla da yapıyoruz; yanlışlar çok açık, kayıp nedenleri çok açık, tedbir alamazsak yenilgi de çok açıktır. Fakat ayaklanma çok daha ciddi bir iştir ve kadın, çocuk, ihtiyar on binlerin kaderi söz konusudur. Düşman hunhardır, komplocular çoktur. Peki biz bu önderlik anlayışıyla mı ayaklanma yapacağız?

Halk bizim devrimciyi koruyor, ama bazıları halk içinde çapulculuk yapıyor. Bunun en âlâsını yaşayacaklar, dahası rahatlayacaklar; sen nasıl birisin de buna tenezzül ediyorsun? Hâlbuki halkın köle, halkın bitmiş, halkın her şeyi elinden gitmiştir. Sen bir devrimcisin, onun imkânlarına niye böyle sorumsuzca yaklaşıyorsun? Nasıl tenezzül ediyorsun buna? Nasıl boğazından geçiyor onun karşılıksız bir ekmeği? Nasıl sen halkın başına ağa kesilirsin? Hayır! Böyle önderlik olmaz! Bir kurtuluşçu halkına böyle onursuzca yaklaşmaz!

Aslında PKK'nin piyasa hükümlerine göre iflas etmişsiniz, ama yine de gelip PKK'de ucuz yaşamak istiyorsunuz. Bu kötü bir anlayış! PKK ne böyle insanı kabul eder, ne de insanın böyle olmasına rıza gösterir. PKK'nin elindeki insan, kurtuluşçu insan başka türüdür.

Kendinizi şekillendirmeniz gerektiğini söyledim. Kendinizi yeniden yapılandırın ki, tarihi günlere doğru giderken, adına layık insanlar gibi yürüyebilelim.

Halklar için devrim, bayram günleridir

Ölüm-kalım günleri, onurlu yaşamın gerçekleşme günleridir

Bizim halkımız için de ilk defa bir yaşam fırsatının değerlendirildiği günlerdir. Siz bunun ne anlama geldiğini bilmezlik ederseniz, sizden hiçbir şey çıkmaz. Bazı büyük çabalara kendinizi böyle dayatırsanız, objektif olarak bir karşı-devrimcisiniz demektir. Ölseniz de bu böyledir. Elde eğitim imkânı, örgütlenme imkânı ve düzenleme imkânı var, hiç oralı olmayacaksınız, ama "benimkisi de sorumluydu" diyeceksiniz. Olmuyor böyle. Kimse kimseyi kandırmasın. Ağzınızı açmasam doğrudürüst iki kelimeyi söyleyemeyecek durumdasınız. Halkların eğitimcileri, öğretmenleri böyle olmaz! Dedikodu düzeyini aşamayan bir üslubunuz var. Halkların büyük eğitimcileri, önderleri böyle olmaz. Birçoğunuzu bıraksak bir eve, on gün sırt üstü yatmaktan kaçınmayacaksınız. Halkların önderleri böyle olmaz!

Bu önderlik anlayışınızı, özellikle ayaklanma için tarihi bir durumla yüz yüze gelirken, biraz gözden geçirin, doğru yaklaşmayı bilin. Dağ gibi değerler düşüyor, bazıların vicdanı bile sızlamıyor. Partinin bazı değerleri imha olurken, bazıların bundan vicdanı sızlamıyorsa, bu kabul edilemez, olmaz! Kaybeden yalnız ben değilim, kaybeden yalnız parti değil, kaybeden yalnız halkımız da değildir; insanlıktır, tarihtir, hepimiziz. Biraz müşterek sorumluluk duygusuna ulaşalım. Basit bir halk ayaklanmasına yönelmek istiyoruz. Bu ayaklanmanın önderliği sağduyu, büyük sorumluluk ve duyarlılık istiyor. Bunlar da ulaşılmayacak tutumlar değil.

Demek ki temel eksiklik bu yaklaşım tarzlarıdır. Gerillaya da böyle yaklaşıldı, biz müdahale etmeseydik, bin defa bizi bitirmişlerdi. Bu çok açık bir gerçektir. Silahlı mücadele tarihimize baktığımızda, bunu çok açık şekilde görürüz. Hiç olmazsa geçmiş pratikten alınan derslerle yaklaşılsa, bu işe bir atılım şansı verdirebiliriz. Çok yönlü olmak istiyorsunuz, ama hangi ruh haliyle, hangi bilinç düzeyiyle, hangi sorumluluk anlayışıyla? İşte bunu tamamlamak zorundayız. Bu yaratılan halk gerçeği kendi keyfimizce yaratılmadı veya gidin başına kurulun diye de yaratılmadı. Biliyoruz ki bu halk gerçeği dayanılması zor olan koşullarda gösterilen bir direnme gücüyle yaratılmıştır. Bu açıdan sizin bütün direniş gücünü, direniş şehitlerini, bütün çabaları içinize sığdırmanız gerekiyor.

Gerçek direnişçi önder olmanız için gerekli ölçülere ulaşmanız şarttır. Bunu yapabilenler "ben görev adamıyım" diyebilirler. Yaramazlığı-

nızı ve ikiyüzlülüğü dayatmayın, bunu kendinize yakıştırmayın. Bu tutumlarda ısrar edenler lanetlenir ve ilerde ezilirler. Sözüünüzün adamı olun, yoksa gerçekten ezilirsiniz. Çok açık söyleyeyim; bundan sonra kaçsanız da kurtulamazsınız. Çok başarısız devrimciler yerle bir olur. Sizi yaşatmak için devrime mi kıyalım, halkın büyük davasına mı ihanet edelim? Bunu nasıl bizden isteyebilirsiniz? Bu kölelik ve düşkünlük teorisidir. Buna rıza gösteremeyiz. Çünkü en basitinden bir yumruğunu sıkıp vursanız, bir sürü şeyi vurabilirsiniz. İnsan, herhangi bir şeye karar verdikten ve bunun için gerekli çabaları sergiledikten sonra, yapamaz diye bir şey yoktur.

Sizin önünüzde çok şerefli bir görev var. Neden mantık çalışmasın? Neden yirmi dört saat boyunca kurulu bir yay gibi işlerin başında olmayacaksınız? Ne derdiniz var? Açtınız, sefildiniz, kimse sizi adam yerine koymamıştı. Peki, niye bu kadar kazanılan imkânlar ortadayken, kendinizi tam vermiyorsunuz? "Böyle yetiştik" mi diyeceksiniz? Seni yetiştiren kim? Nasıl böyle yetiştirdi? İnsanlıkla bir ilgin var mı? Ulusallıkla ilgin var mı? Özgürlükle ilgin var mı? Peki, bu ne yaşamıdır? "Böyle alıştırılmışız, böyle güdümleştirilmişim, güdülerime böyle teslim olmuşum" sözlerini kim söyleyebilir? Hangi şerefsiz bu kelimeleri kullanabilir? Bir de sahte eleştiri-özeleştiri havasına girerek kendini yerde süründürmek hangi şerefli insana yakışabilir?

Kendinize gelin! Eksikliklerinizi kaldırmaya, size imkân ve zaman kazandırmaya evet! Ama binlerce düşkünlüğü oynamaya, bile bile yetmezliğe, bile bile kendini koyuvermeyi dayatmaya hayır! Her şeyden önce bu tip yaklaşım yaşayamaz. "Güç getiremedik" havasıyla da kendimizi yanıltmayalım. İnsan ahdederse, samimi ve çok dürüst bir temelde kendine hakim olursa başarır. Bir defa devrimin önünde en büyük engel, bu tutumun veya anlayışın kendisidir ve kurbanlık koyun gibi kendini yatıran anlayıştır.

Her gün ne şekilde şehitler veriyoruz, hepsi bu anlayışın kurbanlarıydılar. Kürdistan dağlarında saklanacak yer mi yok? Kürdistan dağlarına bir eşkıyayı salsanız, en azından on beş yıl, kimse bir fiske bile vuramaz, kendisini yaşatabilir. O halde neden özgürlüğün militanları böyle hareket etmesinler? Özgürlüğün militanları böyle hareket etmiyorlar, çünkü yanlış bir yaşamla koşullandırılmışlardır. Aldanmayalım! Ağır sınıfsal ve ağır kişiliksizleştirme etkisi altında hareket ediyorlar. Buna da "kendimi yaşıyorum, demokrasiyi yaşıyorum" diyorlar. Uyardım. Nasıl öldüklerini bile bilmiyorlar. Tehlikenin gözünün içine girdiği

zamanı bile kestiremeyenler, yitik ve gafildirler. Ben asla ne kendime ve ne de halkıma böyle yaklaştım. Nitekim öyle bir yaklaşımı yakıştıramıyorum. Bu yaklaşıma artık yeter diyoruz. Bu emperyalizmi ve düşmanın etkilerini konuşturmak değil de nedir? Dolayısıyla diğer bir anlamda soylu gelişmelere karşı direnmektir. Bu tutumu kabul etmek mümkün değil. Ne felsefe kabul eder, ne de bilim...

Ayaklanmaya doğru giderken
Buna hazır olduğumuzu söylüyoruz

Partimiz bunu iyi planlıyor. Hazır olmayan kim? Bu yetmez, bu yaramaz ve bu hafif devrimcilikte ısrar eden kim? Ne derdiniz var? Açık söyleyin ki anlayalım. Düzeni gidin yaşayın desek, "ona da yokuz, biz orta yerde sürünüp gideriz" diyorsunuz. Olmaz! Orta yer ölüm yeridir, orta yer en tehlikeli yerdir. Doğru-dürüst kendini asgari görevlerine vermeyen, komutayı tutturamayan kişi, ayaklanma söz konusu olduğunda bu tutumunu ona da böyle yansıtırsa, daha da felaketli sonuçlara yol açabilecektir.

Öncü eksikliğinin giderilmesi üzerine çok şey söyledik. Köylü kur-nazlığıyla, köylü isyancılığıyla, küçük-burjuva tarzıyla bu işe girilirse kaybederiz. PKK'nin militan tarzı, tek başarı ve dolayısıyla kurtuluş tarzıdır. Aynı zamanda oldukça iyi açıklanan, iyi çözümlenen bir tarzıdır. Buna iyi hazırlanıyoruz diyenlerin bu tarzı esas almaları, hiç taviz vermemeleri, bu tarzda savaşmayı bilmeleri, atacağımız her adımın vazgeçilmez bir gereğidir. Hazırlanacağız ve daha somut planlamalara gideceğiz. Kent kent, hatta bölge bölge ayaklanma planlamalarını yapacağız. Bazılarınız bu işe tam gireceklerse bu temelde olacaktır. "Anlamadım, duymadım" dersiniz, yanımızda yeriniz olmayacaktır. Biz kaybederken, herhalde sizin yaşamınıza fırsat verecek kadar geri değiliz. Bir halka kaybettirirken, herhalde size acıyacak veya üzülecek değiliz. Hiçbir yaşam gerekçesine iğne ucu kadar fırsat tanıyacak değiliz. "Ya özgürlük, ya ölüm" şiarı bunu emreder. Lanetli yaşama, bir tek kişiye bile olsa yine fırsat tanımayacağız.

Biraz bu yaşam tanımını kendinize yedin. Ne anlama geldiğini bilin ve ona göre artık düzenlenme mi olur, şekillenme mi olur, ne ise yapın. Bize de yanlış anlayışlarla yaklaşmayın. Orta yerdesiniz. Ben orta yerdekileri niye omzumda yıllarca taşıyacağım. Orta yerdekini, sokaktaki kendini bilmezi, düşkünü ne yapacağız? Yıllardır kendinizi hazırlamadıysanız, ben ne yapayım? Az mı imkân sunuldu? Size zengin tecrü-

beler sunuldu. Bazı gafilleri serbest bıraksak, savaşımdan her şeyi düşmana peşkeş çekecekler. Bu kadar olumsuz yaklaşım olur mu? Ağalık yapacaklarmış... Ne ağalığı! Bunu yapacak haliniz mi var? Neyle karşı karşıya olduğunuzu, hangi ortamın içinde bulunduğunuzu unutmayın. Gerçeklere saygılı olmanın, gerçekçi olmanın bir ölçütü var. Bu da her türlü subjektif niyetlerin gerçek yerine konulmamasıdır, kişinin kendisini aldatmamasıdır.

Önemli süreçlere doğru yol alırken, eleştirilen hususların kendisi ve bu işe adam gibi yaklaşmanın ve hakkını vermenin yolu-yordamı böyle oluyor. Oldukça dolaylı da olsa, tepkici bir tarzda "ne olursa olsun ben de kaybedeyim, işler de kaybetsin" demek çözüm değildir. Belki bu yaklaşım sizi idare edebilir, ama bizim işlerimizi idare edemez. Son yılların ordulaşmaya ve örgütlenmeye gelememenin temel nedeni de budur. Önderler böyle doğmaz, devrim bu anlayışla asla gelişemez!..

Daha pratik bazı sorunlara da inebiliriz. Özellikle ayaklanma bölgelerini ayrıştırmak da mümkündür. Hatta o alanlara özgü komiteleşmeyi burada geliştirmek de mümkündür. Bunu tartışabiliriz. Ve biraz da somutlaştırabiliriz...

Buna geçmeden önce, bu konuda bazı düşünceleriniz veya sorularınız var mı? Belli ki biraz tartışmakta yarar var. Genelde yapıyı kararlaştırmakta büyük yarar var. Bütün parti yapısının, çok temel bir mücadele biçiminde kendini yaklaşım düzeyinde ayarlaması gerekir. Öz itibarıyla hazırlaması gerekir, bu çok önemlidir. Ardından somut görevlendirmelere gidildiğinde de herhangi bir yetmezlikten bahsetmeyelim. Kendimizden kaynaklanan yetmezliklere fırsat vermeyelim. Kararlaştırmak tamamen bu çerçevede olmalı. Onun için tartışmayı yaparken, böyle bir sonucu yakalamanın şart olduğunu, tartışmanın bu temelde doyurucu ve çok yönlü olması gerektiğini belirtebiliriz. Belli bir tartışmanın kararlaştırılmasıyla birlikte, bundan sonra bu konuda artık tartışmanın olmayacağı, yapılması gerekenin çok keskin bir zafer yürüyüşü olacağı, yanlışların yürüyüş aşamasında felaket getireceği vb. konularda tartışalım.

Geçmişte birçok PKK'li zamanında tartışmadı, tam yürüyüş halindeyken tartıştı, iyi yürümesi gerekirken tartıştı. Tartışması gerekirken "ben kararlaştırdım kendimi" dedi. Kendini taktik önderliğe son derece böyle dayatanlar oldu. Örneğin, teorik dönemdir, bu dönemi boş geçiriyor; karar dönemidir, onu teori ile karıştırıyor. Hatta kararlaştırılmadığı halde, "ben yürüyüşe hazırım" diyor. Yürümesi gerekirken, "kafa-

ma bazı sorular takıldı" diyor. PKK'de çok önemli teorik eğitim dönemleri yaşandı, sen niye zamanında incelemedin? Yine tartışma dönemleri, hatta tarihi tartışmalar yaşandı, niye tam tartışmadın? O zaman düşünememiştin demek olur mu? Düşünemediyse, Allah'ın belasıdır ve tartışmaya da hakkın yoktur. Teorik belirleme temelinde tartışma yapılmıştır. Böylece sağlam bir yürüyüşten başka hiçbir seçeneğe sahip değilsin. Uçurumda yürüyorsun, bu esnada safların önüne dikilip tartıştın mı, arkada düşman baskını, önde pusu var, ne yaparsın? Seri hareket etmezsen, seri yürümezsen, kendinle birlikte yürüyüş kolunu da tehlikeye düşürürsün.

İşte durumu böyle olanlar, çok yeni anlayışlar, yeni tartışmalar istediler. Fakat zamansız yapıldı. Bir şeyler mi yapmak istiyorsun, o halde zamanında yap ve katıl! Biz de burada katılma sözü veriyoruz. Katılım sağlandıktan sonra ucuz tartışmaya gerek yok. O halde kitlenin aldatılmaması gerekiyor.

Ayaklanma üzerine tartışalım. Ben bazı gerekçelerini ortaya koydum. Tartışalım ve kararlaştıralım. Ondan sonra yürüyüş başlar. Yürüyüş sürecindeyken tartışma olmaz! Ondan sonra da "demokrasi yok" demeyin. O zaman bu çok basit bir demokrasi değerlendirmesi olur. Demokrasi yolun orta yerinde çok ölçsüz tartışma değildir. Maalesef böyle kendini bilmezler aramızda çok. Ölüm-kalım sürecini yaşarken dedikodu yapmak olmaz! Önemli yürüyüşlere, tarihi yürüyüşlere böyle katılım olmaz!

Çok ağır bir feodal ve köylü yaşam tarzı dayatılıyor. Yine küçük-burjuvazinin kendini her türlü renkten renge sokarak süreçlerle oynaması söz konusu oluyor. Bu tutumların hepsi kaybettirir. Yürüyüş halindeki militanın nasıl hareket etmesi gerektiğini bileceksiniz. Başka türlü hareket etmenize müsaade etmeyeceğiz. Bu açıdan tartışma yeterince açıklıkta ve doyuruculukta olmalıdır. Hepinizin huzurunda oldukça kararlaştırma düzeyine geçebiliriz. Bu hususu da böyle anlatalıyız.

Ayaklanma sorununa ilişkin görüş belirtmek isteyenler var mı?

M.S.: Başkanım, tespit edilen hedefler sloganlaştırılmalıdır.

---: Ayaklanma sloganları, ayaklanma amacı diyorsunuz.

M.S.: Ayaklanma hedefi.

---: Amaç, hedef birdir. Amaçlar, biçimler ve sloganlar... Var mı bu konuda düşünceleriniz, önerileriniz?

M.S.: Başkanım, bence bugün bizim örgütlülük düzeyimizle, gerilla

mücadelesinin etkin olarak geliştiği yerlerde, şehirleri tümünden ele geçi-rip, düşmanı tümünden söküp elde tutmayı başarmak zordur. Kısa süreli başarmak mümkün, ama bunu sürekli kılmak veya kurtarılmış şehirler haline getirmek zordur. Önümüzdeki ayaklanma, şehirleri ele geçirme ve iktidarı korumaya bir hazırlık, bir denemedir. Nasıl ki daha önceki ayaklanmalar halkı geliştirecek güçlü ayaklanma denemesiyse, bunu da son ayaklanmaların bir denemesi olarak görmek gerekir. Ayaklanmalarla birlikte, özellikle gerillaya akış büyük bir ihtimalle hızla artacaktır. Gerillanın bu akışı emir-komuta düzeyi içerisine alabilecek yoğun hazırlıkları geliştirmesi gerekiyor. Bence ilk başta sorun bu temelde alınırsa, örgütlülük düzeyimiz buna elverir...

---: Daha başka düşünceler, öneriler bu konuda?

Z.: Başkanım, dünkü çözümlerinde silahlı halk ayaklanmasından bahsedildi, serhıldanlar bundan sonra silahlı olacak denildi. Bu silah hangi yöntemle kullanılacak veya hangi durumlarda kullanılacak? Silahlar ne türde olmalı ve bir de silahlar düşmanın hangi hedeflerine karşı konumlandırılmalıdır? Bu noktada biraz perspektif verilebilir mi?

---: Evet...

M.: Türkiye metropollerine baktığımızda, halk yığınlarımız bu alanlarda da bulunmaktadır. Örneğin buradaki halk da en azından...

---: Alan sorunlarına sonra geçeceğiz...

Y.: Şehirlerde ayaklanmanın direkt silahla başlaması şu anda pek gerçekçi gibi gözüküyor. Ancak şehirde kitle ayaklanması dışında, silahın esas olarak dağdan gelmesi, yani şehirde ayaklanmanın başlamasıyla birlikte, dağdaki vuruşların aynı boyutta şiddetlendirilmesi önemlidir. Onun dışında şehirde taktik, şiddet eylemlilikleri geliştirilebilir. Ama ilk anda serhıldanın kendi içinde silahların kullanılması sakıncalı olabilir. Bir de serhıldanın hedefleri önemlidir. Somut olarak neyi öne çıkaracak serhıldan?

---: Başka?

D.: Başkanım, önümüzdeki sürecin ayaklanması biçim olarak silahlı bir biçime dönüşmesi zorunluluktur.

---: Evet...

R.: Başkanım, özellikle ayaklanmanın başarısı için yoğun bir çalışma tarzının iyice bilinince çıkarılması, gerillayla bağlantıların önemli oranda bilinince çıkarılması ve bu doğrultuda, doğru temelde hareket etme açısından önemlidir. Diğer yandan eyaletler çapında olduğu kadar, genel açısından da sürekli gelişmeleri aktarma ve olası tehlikeleri önleme

bakımından üst komitenin oluşturulması gerekir...

---: Pratik süreç böyle işler.

O.: Kürdistan'da ortaya çıkacak bir ayaklanmanın, içinde bulunduğumuz bu aşamada önemli ölçüde partinin yönlendirmeleriyle ortaya çıkabileceğini tahmin etmek zor değildir. Ancak Kürdistan'daki ayaklanma, daha önce de görülen serhıldanlarda da olduğu gibi, kendiliğinden bir şekilde de ortaya çıkabilir. Şu andan sonra kendiliğinden bir çıkışa fazla yer yoktur, ama ayaklanma anını tespit edebilme, hangi anda Kürdistan halkının ayaklanabileceğini kestirme parti ve Parti Önderliği açısından mümkündür. Ancak bu önceden de hesaplanamayabilir. Umulmadık bir gelişmeden dolayı Kürdistan halkı önce bölgesel, daha sonra da giderek ulus çapında bir ayaklanmaya gidebilir. Kürdistan'ın çeşitli şehirlerinde ve kasabalarında hem Ulusal Meclis tartışmalarının artırılması ve hem de halk kitlelerinin ayaklanmaya hazırlanması, her alanda halk kitlelerinin tavrına müdahale edilmesi anlamında kurulacak bir komitenin, öncelikle bir yayın faaliyetinin temelini atması gerektiğini düşünüyorum. İkinci olarak, şehir örgütlenmesinde ayaklanma ortaya çıktığı zaman, halk kitlelerinin korunması veya sivil hedeflerin vurulması için, silahlı grupların kurulması yönünde şimdiden girişimlerde bulunulması gerekiyor. Yine düşman güçlerinin nötralize edilmesi, ayaklanma komitesinin göz önünde bulundurması gereken en önemli noktalardan birisidir.

---: Evet...

Ş.: Başkanım, bu dönemin ayaklanmaları gelişirken, ortaya çıkan sloganlar da önemlidir. Bence bundan sonraki dönemde ağırlıklı olarak halkın açıktan açığa bir Kürdistan tamını ve istemi ayaklanmalara ağırlığını koyacaktır. "Ya Kürdistan, ya ölüm" bence açıktan savunulacak ve ayaklanmanın yönünü belirtecek bir slogandır. Sınırdaki bulunan, ya da gerillanın gelişmiş olduğu şehirler bir kaç gün elde tutulabilir ve giderek de şartlar elverirse bazı şehirleri, şehir milisleriyle savunma durumları ortaya çıkabilir.

---: Evet...

B.: Başkanım, ben ayaklanmaların korunmasını çok daha farklı düşünüyorum. Bence ayaklanmaların başarıya ulaşması ve korunabilmesi için her şeyden önce üç önemli şey var: Bunlardan birincisi; kesinlikle ayaklanmaların bütün alanları kapsamaması gerekiyor. Örneğin, bir alanda ayaklanma gerçekleşmişse, bunu düşmanın boğmaması için başka bir alanda daha sistemli, buna cevap verebilecek bir ayaklanmanın

gerçekleşmesi gerekiyor. Bu silahlı olmayabilir, hiç önemli değil. İkinci nokta; kesinlikle gerillanın bu ayaklanmalar gerçekleşirken, düşman güçlerini parçalayabilmesi için güçlü eylemleri gerçekleştirmesi gerekiyor. En sonucusu ve en önemlisi ise; ayaklanmaları yürütürken onları koruyabilecek askeri birlikleri harekete geçirmektir.

---.: Evet...

F.:Başkanım, devrimimizin geldiği aşama dikkate alınırsa, gerçekleştireceğimiz ayaklanma silahlı bir ayaklanmadır. Ayaklanmaya kalkışırken tamamen sömürgeci sivil ve askeri kurumlar hedeflenerek, mümkün mertebe ele geçirilecek silahların halka dağıtılması, halkın silahlandırılması ve ayaklanmanın şehirlerde başlasa bile daha zayıf olan alanlara doğru, oralardan da desteklenerek yaygınlaştırılması gerekir. Ayaklanmalar bazı ileri alanlarda düşman güçlerinin sökülmesini, iktidarın ele geçirilmesini kesin hedeflemelidir. Aksi takdirde ayaklanmalar nitel bir dönüşüm gerçekleştirmemiş olur kanımca. Parti Önderliği, özellikle de önderlik yetmezliği üzerinde bugün çok daha şiddetli eleştirilerde bulundu zaten. Bunlardan ders çıkarmak gerekir. Yani bu yönde eksiklikler giderilmeden, gerçekten ayaklanmaya kalkılırsa büyük kayıplar, hatta önemli yenilgiler alınabilir. Bunu da hesaba katmak gerekiyor. Bu hazırlıklar temelinde bence tamamen iktidarı ele almayı, en azından ayaklanma sırasında hedeflememiz gerekir.

U.: Başkanım, gelinen aşamada Kürdistan'da böyle bir ayaklanma gerekiyor. Fakat bu ayaklanmayı çok iyi planlamak gerekiyor. Yani bir sanatçı gözüyle ele almak gerekiyor. Halkın duygularını, istemlerini ve gelinen aşamayı iyi tespit etmek gerekiyor. Ayaklanma başlayınca, artık sadece talimatlarla yürütülemez. Ayaklanmada en çok üzerinde durulması gereken yön, inisiyatif yönüdür. Bir de bunun yanında, ayaklanmanın biçimi ve nasıl yürütüleceği üzerinde de durmak gerekiyor. Bu ayaklanma, kısa sürede sonuç alma anlamını taşımamalıdır.

Z.: Düşmanın son dönemde Kürdistan'da, özellikle şehirlerde yoğunlaşma durumu vardır. Bu temelde şehirlerde düşmanın otoritesinin yoğun olarak yaşanması durumu vardır. Bunu görmek gerekiyor. Önemli bir sorun da taktik önderliğin halkın duygusal katılımının önüne geçmek için güçlü bir şekilde örgütlülüğü sağlaması gerekiyor. Örneğin, bir Diyarbakır serhıldanı bu konuda önemli derslerle doludur.

---.: Tekrarlama, konuştuğun şeyleri özülle ortaya koy ve geç. Daha özlü, daha yaratıcı, parlak fikirleri olan var mı?

X.: Başkanım, büyük bir ayaklanma olacak diyorsunuz. Buna karşılık

TC ordusu hava saldırısı düşünebilir mi? Buna karşı bizim tepkimiz ne olacak? Yine şehirlerde giriş çıkışları ele geçirdiğimizde, hava üslerini ele geçirdiğimizde, ordunun ne gibi bir işlevi olacak? Buna karşı bir önlem, ya da bir gereklilik duyuyor musunuz?

---: Allah'ı yardıma çağırırız. Hava kuvvetlerini kullansınlar ne olacak, ne önemi var?

X.: Biz de şehirlerde buna karşılık...

---: Sığınakta kalırız.

X.: Onlar hava saldırısında bulunduğu zaman bizim metropollerdeki gerillalar...

---: Olur, her şeyiyle eylem düzenleriz. Onlar öyle yaparsa, hava aşamasına gelindiğinde bir şeyler kazanmış olacağız.

S.: Başkanım, Kürdistan'daki ayaklanma biçimi mutlaka silahlı olmak zorundadır. TC'nin karakteri açık. Bu yönüyle halkın silahsız, salt belli yönleriyle ayaklanmaya kalkması, olayı zora sokar. Bu açıdan öz savunma birliklerinin oluşturulması gerekir. Ayaklanmanın diğer bir yönü de TC'yi resmi düzeyde partiyle görüşmeye zorlayacak bir programa, slogana sahip olması gerektiğidir. Ayaklanmayı iki-üç yıllık zaman süresine yayma, beraberinde bir sürü tehlikeyi getirebilir.

X.: Başkanım, Kürdistan'da gelişebilecek ayaklanma şu aşamada silahlı halk ayaklanması olamaz. Bence gelişebilecek ayaklanma bir anlamda kır ile şehrin birliğini güçlendirmeli, diğer bir olgu, silahlı halk ayaklanmasına hizmet edebilecek bir aşamayı gerçekleştirmeli. Yani bizim hedefimiz olan dereceli iktidara hizmet edecek bir hedefi uygulaması gerekiyor. Ayaklanmanın gerçekleştiği yerlerde TC'ye ait kurumların imha edilmesi gerekiyor. Diğer bir hedef de TC'nin artık olmasa da yürütmeye çalıştığı özel savaş, gerek Türkiye kamuoyunda, gerekse de uluslararası kamuoyunda açığa çıkmasına hizmet etmeli. Yine ayaklanma her zaman planlandığı gibi sonuç vermez. Ayaklanma sırasında güçlü bir merkezi denetimin de olması gerekiyor. Bu konuda benim Parti Önderliği'ne bir önerim olacak; televizyon yayınları yapılabılır, korsan televizyon yayınları... Bu imkân bir anlamda bazı alanlarda vardır, yaratılabilir. Her ayaklanma bölgesine, bir korsan televizyon sistemi kurulabilir. Böylece denetim de daha güçlü sağlanabilir.

---: Evet...

X.: Şimdi esas serhıldan alanları zaten silahlıdır. Buna ek olarak metropollerde silahlı milis gücümüz örgütlülük ve irade güç sağlama bakımından çok zayıftır. Serhıldanlara en büyük gücü verebilecek bu

alanlarda silahlı ve silahsız gücün örgütlenmesi meselesi, esas dikkat edilmesi gereken bir olaydır. Ki buralarda düşmanın kendisini çok rahat hissettiği yerler vardır. Bu alanlarda mutlaka öncelikle silahlı ve buna paralel olarak da siyasal serhıldanların gerçekleşmesi gerekiyor.

---: Şimdi ele aldığımız hususlar dağınık ve teknik yanı ağır basan hususlar oluyor. Fakat aydınlatılması gereken bazı hususlar parçalı da olsa gösterilmeye çalışıldı. Her şeyden önce bu ayaklanmanın hedefi ne olmalıdır sorusuna cevap vermek gerekiyor ve hatta ona da cevap vermeden önce ayaklanma gerçeğinin tanımını yapmak gerekiyor. Günümüz koşullarını dikkate alarak bir ayaklanma işine girişmemiz gerekiyor.

İçerisinde bulunduğumuz koşullarda, Kürdistan'ın orijinalitesinde bir ayaklanma, bir defa düşmanın akıl almaz tedbirlerini, özel savaşımını ve yine her türlü reformist sahtekarlığı zor-bela aşarak gerçekleştirilir. Bu hususu çok iyi kavramak gerekir. Sanıldığı gibi, keyfimizin istediği gibi hazırlayacağımız bir ayaklanma gerçekliği söz konusu değil.

Ayaklanmanın eşiğine gelmek

Başlı başına siyasi bir gelişmedir

Ayaklanma pozisyonunu yakalama, ayaklanmayı ağızımıza alma, hem de "ayaklanmaya cesaret edebiliriz" demek bile, kendi başına büyük bir gelişmedir. Özel savaş bu kadar tedbiri niçin alıyor? Ayaklanma düzeyine gelmemek için. Reformizmi niye giderek bir yöntem olarak dayatıyor? Devrimci ayaklanmanın önüne geçmek, içeriğinden boşaltmak, terörle sindirmek ve böylece tasfiye etmek için. Tekrar belirtelim ki, bu hususa çok iyi dikkat etmek gerekiyor. Partimizin ilk defa Kürdistan tarihinde ayaklanma pozisyonuna gelebilme, yürüttüğü savaşla ayaklanma sürecine işlerlik kazandırma ve onun koşullarına el atma olayını çok iyi görmek gerekir. Bir yerde yirmi yıllık direniş tarihi, Türkiye'deki devrimci faaliyetleri de dahil edersek, böyle bir ayaklanma durumunu yakalamak içindir. Ayaklanma süreçlerine salt teknik bir olay veya "istersek şimdi yaparız" biçiminde yaklaşmamak gerekiyor. Bu aşamaya yüz binlerin amansız savaşımıyla ulaşıyor. Burjuva yönetiminin, feodal işbirlikçilerinin muazzam pasifleştirici, düşürücü, dağıtıcı ortamında ve yine siyasi, askeri düzeyde özel savaşa nefes aldırılmaz muazzam devrimci savaş taktikleri hayata geçirilerek, bu temelde halka dayanan bir öncüyle savaşım verilerek ayaklanmanın eşiğine gelinmiştir. Dolayısıyla bu durumu çok esaslı görmek, esaslı ele almak

önemli bir gelişmedir. Ayaklanmayı, dayanacağı uzun süreli bir savaşın parçası ve en önemli aşaması olarak görmek esastır. Buna, yaklaşılmıştır diyoruz. *Birinci tezimiz budur.*

Ayaklanma için şimdiye kadar yürütülen faaliyetler, ayaklanmayı pratikte geliştirebilecek bir düzeye, bir kitle cesaretine, psikolojisine, askeri örgütlenme aşamasına getirebilmiştir. Öncünün içte ve dışta yürüttüğü faaliyetler, bu temelde bir başarı imkânı vermiştir. Bu her şey değil, ama çok önemli bir ön koşuldur. Ayaklanmayı düşünürken bu ön koşulu birinci tez olarak özenle göz önüne getirmek gerekiyor.

Eğer birinci tezimiz doğruysa, *ikinci tezimiz* de; ardından gelecek olanı çok önemli bir fırsat bilip, hem de yüzyılın bir rüyası ve fırsatı olarak bilip bütün gücümüzle önümüzdeki görevlere yüklenmektir. Gerek kitlenin psikolojik örgüt düzeyi, gerekse öncünün psikolojik örgüt düzeyinde ne kadar bilinç eksikliği olursa olsun, yakalanan durum kendi başına aylarca ertelemeye terk edilemez. Yine üzerinde herhangi bir tarzda devrimcilik yapılamayacağı gibi, özellikle de "kendiliğinden bir gelişmedir" şeklinde değerlendirilemez. Bu diğer güçlerin, reformizmin ele almak istediği bir biçimdir. "Kendiliğinden bir gelişmedir, doğal olarak mesele iyi konuluyor" biçiminde bir yaklaşım asla gerçekçi olamaz. Tam tersine, çok bilinçli, çok büyük bir fedakarlıkla, önderlikle gelinen bir aşamadır. Böylece buna imkânlar ne kadar az olursa olsun, hatta hazırlık düzeyi ne kadar yetersiz olursa olsun, hem öncü, hem de halk açısından anlam verebiliriz. Buna rağmen ayaklanmayı yaşatmak vazgeçilmez bir adımdır. Mutlaka içine girmek gerekir. Devrimci değerlerin kazanılmasının anlamının doğal sonucu budur.

Hiç kimse kendi keyfine göre ne bu birinci tezin gereklerini göz ardı edebilir, ne de "biraz daha uzatalım" diye reformizmin en belirgin yaklaşım tarzını sergileyebilir. "Geleceğe de erteleyebiliriz, hazırlıklar ve örgütlülük azdır, dolayısıyla keyfimizin istediği gibi uzatabiliriz" demek yanlıştır. Katılım bu anlamda Kürdistan açısından vazgeçilmez bir şans olarak kendisini gösteriyor. Bir ayaklanma katılımı, bir hazırlık kadar önemli bir fırsat olarak da değerlendirilmeli diyoruz. Bunun gerekçelerini uzun uzun anlattık. Dolayısıyla keyfimize göre erteleme veya geçmişte hiçbir şey olmamış gibi, bir de dönemin esas özellikleri sanki her zamanki gibiymiş şeklinde değerlendirip hareket etmek yanlış bir yaklaşımdır. İkinci tez böyle formüle edilebilir.

Üçüncü tez olarak, hedef meselesi gerçekçi konulmalıdır. Bu aşamada tam bir bağımsız Kürdistan hedefi ne kadar gerçekçi gibi görün-

müyorsa da, siyasi iktidara ağırlığını koymama, hatta geçici ve sınırlı bir iktidara ulaşmama da kabul edemeyeceğimiz bir durumdur. Örneğin, bir Filistin gibi, hatta başka alanlardaki bir çok ayaklanma süreçlerinde yaşandığı gibi, salt gösteri olsun diye bazı ekonomik hedeflere yönelmekle, bazı baskılara karşı olmakla, bazı resmi veya özel günlerde kitleler bayram yapsınlar diye mahalli ve bazen siyasi yanı ağır basmayan bir tutumla da ayaklanma içine girilemez. Hedefler basit şekilde biçilemez.

O halde, ara yerde bir çok karmaşık durum ve hedef söz konusudur. Alan vardır, bir parça özgür vatanda, bir devrim hükümeti kurmaya kadar gider. Alan vardır, düşmanın siyasi, askeri hedeflerini önemli oranda parçalar ve düşmanı ikili bir iktidara zorlayabilir. Alan vardır, düşmanın beyaz bölgesidir, denetimi altındadır. El koymadan, vurmaktan, siyasi gösterilerle gelişme sağlanmak istenebilir. Görülüyor ki tek düze, her şehir için aynı anlama gelen hedef saptaması gerçekçi değil.

Ayaklanmanın hedefinin, özellikle daha önceden gördüğümüz gibi, *silahlı mücadeleyi yoğunlaştıracığımız bölgede*, örneğin Botan diye tabir ettiğimiz alanda gerçekleştirebiliriz. En çok dayanacağı merkez ve cephe gerisi gibi bir yer olacaktır. Silahlı mücadelenin burada tüm gücümüzle geliştirilmesiyle, özellikle gerilla ordulaşmasının genişliğine ve derinlemesine oturtulmasıyla, buradaki ayaklanmalar fiilen düşmanı koparmayı veya düşmanı mümkün olduğu kadar atmayı hedefler. Şehirlere ise dışarıdan gerillanın koruması, içerden de mahalle milisleriyle sonuna kadar bir çatışma durumuna da girilebilir. Yine şehirlerde ve kırlarda tam denetim geliştirilebilir. Önemli oranda silahlı ayaklanma durumları yaşanabilir.

Yani hedef iktidarı yakalamayı, iktidar gibi hareket etmeyi içeriyor. Düşmanın otoritesi alabildiğine daraltılmış, varsa bile bir kaç garnizonla sınırlandırılmış gibi olacaktır. Halkın tam katılımı sağlanıp denetimi gerçekleştirildikten sonra, düşmanın sivil işbirlikçilerini bırakmamak, korucu gibi konumları -artık olsa bile- Türk ordusu bünyesinde yaşayabilecek bir duruma getirmek, şehirlerin de artık düşmanın içinde rahat gezemediği -şimdiden uç verdiği gibi bir yerde bırakmak zorunda kaldığı- bir durumu yaratmak gerekmektedir. Yine kırsal alanda ve köylerde benzer pozisyonu yaratmak, buralar için de geçerlidir. Bu tip bölge anlayışları, koşullar elverdiğinde Garzan'da da, giderek Dersim'de de veya bir başka alanda da uygulamaya geçirilebilir. Hazırlık ve başarı, adımların bu temelde atılmasına bağlıdır.

İkinci bölgelerdeki hedefler biraz daha değişik çizilebilir

İkinci bölgeler de aslında şimdiden önemli oranda mücadelenin yaşandığı bölgelerdir. Saydığımız birinci bölge dışında, bu bölgelerde silahlı mücadele de vardır, serhıldanlar da vardır. Bizim buraya dayatacağımız hedefler, birinci bölgenin içinden geçtiği bir biçime kavuşturma, yani şehirlerde de artık denetimi halk gücünün eline geçirme, kırsal alanda da en azından silahlı güçleri rahat hareket eden, iyi oturan bir gerillaya ulaştırmadır. Buralar önemli oranda ikili iktidar içindedir ve biz ağır basmasak bile, düşmanın da fazla ağır basmayacağı, siyasi yönden tam denetim dışı bırakılsa, düşmanı askeri alanda da epey sınırlandırmak şeklindedir. İkinci alanın en tipik ayaklanma biçimi de bu hedefine uygun olarak zaman zaman silahlı, zaman zaman da sivil, siyasi olacaktır. Yine dışarıdan da silahlı güçlerin zaman zaman girip silahla takviye ederek ayaklanmayı koruması ve bunun yanında bir şehrin siyasi gösterilerini de peşi sıra getirmesi gerekiyor.

Üçüncü bölgeye Türkiye metropolleri de dahil edilebilir

Buralar Kürdistan'ın yeni yeni açılan bölgeleridir. İkinci bölgelerde yürüyen mücadele biçimlerini, bu üçüncü bölgelerde geliştirerek ikinci bölge seviyesine getirme hedefi konulabilir. Yani kaba anlamda tasnife tabi tutuyoruz. Bıçakla keser gibi bu alanlar ayrıştırılamaz. Süreç içinde bir de ayaklanma süreçleri hızlı olduğu için, her an bir bölge pasifleşebilir, buna karşılık bir bölge de aktifleşebilir. Birinci bölge konumuna doğru bir yere gelinebilir. Şematik yaklaşmamak gerekiyor. Buna mücadele sürecinin belirleyeceği bir durum olarak bakmak gerekiyor. Ama en çok belirtilmesi gereken husus şudur; iktidarı çok zorluyoruz, iktidarı halk adına yakalıyoruz önemli oranda. Geçici ve parçalı bir alan da olur. Diğer alanların da eylemliliği, muazzam siyasi bir eylemliliktir. Düşmanın siyasi denetimini tasfiye etmedir, askeri gücünü de sınırlandırmadır. Bu da ne anlama geliyor. Halk bağımsız olmasa da, bağımsızlık için çok ileri bir aşamaya ulaşma anlamına gelir. Halk için özgürlük önemli oranda gerçekleşiyor. Yine düşman denetimi çok zayıflatılıyor. Bu anlamda bizler için bağımsızlık eylemi boyutlanıyor.

İçinden geçtiğimiz sürecin karakteristiği böyledir. Şöyle ki, reformistlerin, emperyalizmin reformist çözüm yolu da dâhildir. Kürdistan Devrimi'nin olası bir ayaklanma ile daha da tırmanacağı öngörülebilir. Oldukça bağımsızlaştırılmış parçalarla birlikte özgürleştirilmiş devrimci halk gerçeğine dayatılan taktik; *"İki tarafın da terörizmine hayır,*

bu aşamada Kürdistan için bağımsızlık düşünmek bir hayaldir, halk için bir iktidarı düşünmek hayaldir, yapılması gereken, kuzu kuzu düşmanın tam askeri ve siyasi denetimi altında yaşamaktır" taktiğidir.

Güneyde düşündükleri gibi ne halkın silahlı savunması, ne meclisi ve ne de bağımsızlığı vardır. Burada yapılmak istenen, teslim alınmış bir halka, sahte bir Kürtçülük, güvenilmez bazı sahte reformları dayatma veya devrimi özünden boşaltma temelinde öngördüğü bir Kürt partisi kurma ve bir de resmi kanunlara göre çalışan, Kürdistan'da işbirlikçiler aracılığıyla otonomiye, özerkliği hedefleyen bir taktikle karşı karşıyayız.

Emperyalizmin ve özellikle de Türk sömürgeciliğinin "Kürt reformu" adı altında piyasaya sunmak istediği bir taktik de budur. Ve bu taktik için örgütlendirilmek isteniyor. Görünüşte "PKK'de gelebilir, PKK'ye reform düşünülebilir" deniliyorsa da, aslında bu taktik özünde devrimi tasfiye etmeyi amaçlayan, en tehlikeli yaklaşımlardan birisidir. Bizde de dikkat edilmezse, özellikle son ortaya çıkan provokasyonların, 1983-86-88 ve 1990-91 provokasyonu da esas itibariyle düşman tarafından bu amaçla örgütlendirilmiş ve bu provokasyonların temsilcilerine yasal zemin sunulmaya çalışılmıştır. Hatta denilebilir ki, düşmanın zindan politikası, gerillaya dayattığı pişmanlık politikası -bunlar infaz yasası, pişmanlık yasasıdır- gibi, günümüzde dayattığı "Kürtler gazete çıkarabilir, yarın da parti kurabilir" şeklindeki politikaların tümü, özel savaşla birlikte yürütülen karşı-devrimci çabalardır. Bu politikalar da reformist maske altında uygulamaya geçiriliyor.

Dolayısıyla onların hedefi, gerici bir hedeftir ve devrimcilerin buna dikkat ederek reformist hedefler istemini sürekli boşa çıkarmak gibi bir görevleri de vardır. Örneğin bir *Güney Kürdistan'da uygulamak istedikleri otonominin amacı, Kürt halkının devrimci enerjisini boşa çıkarmaktır*. Kırk yıldır başarmışlar ve en son bir hamleyle de tümünden başarmak istiyorlar. Bu nedenle de Güney Kürdistan'daki bu tehlikeyi göz önüne getirerek, devrimci serhıldan taktiğini işletmek ve yine Kuzeyde hazırlanmak istenen sahte Kürt reformunu değerlendirip boşa çıkarmak için, devrimci hedeflere sıkı sıkıya bağlı kalmak gerekiyor.

Dördüncü tezimiz; araçlar veya biçimler meselesidir. Burası biraz karmaşıktır. Siyasi yanı ağır bastığı kadar, askeri yanı da ağır basan ayaklanmalar olabilir. Yani ayaklanmaların içine silah da girecektir. Silahlı ve silahsız biçimleri de denenecektir. Kaldı ki bu da mevcut bölgelere dayatılacak hedeflere göre belirlenir. Bu, şüphesiz bütün alanlar

ve hedefler için aynı biçimde ileri sürülemez. Ayaklanmanın biçimi çok çeşitli açılardan ele alınabilir. Bir bakarsınız, tam dişe diş bir silahlı savaşım sonucu, bir şehri belli bir süreyle sınırlı olarak elde tutma olur. Bir bakarsınız ayaklanmada ısrarla silahtan kaçınma olur ve bu doğru bir devrimci tutum olarak kendini dayatabilir.

Halk milisleri şehirlerde iyi bir hazırlık içinde olmalıdır. Mahalleler gerektiğinde milislerle savunulmalıdır. Milis, gerillanın bir alt basamağı olarak işlev görmelidir. Eğer hemen katılmazsa da, halkın silahlı hazırlığı da olmalıdır. Gerekirse bir gün ortaya çıkarıp silahlarını kullanabilecek düzeye getirilmelidir. Şehirler bazen tutulabilir. Devrimci yönetim altına günlerce alınabilir. Artık bazı bölgelere göre ve o bölgeler etrafındaki gerillaya göre şehirler daha kalıcı olabilir. Bununla birlikte oradaki hedeflere yönelmemiz de tam düşürme, yani devletin resmi kurumlarına el koyma temelinde de olabilir. Ve kolay kolay terk etme, kolay kolay düşmanın giremeyeceği bir duruma getirme yaklaşımı kendini dayatabilir. Dıştan gelen gerilla da saldırabilir. Yine içte bizzat gerekli hazırlıklar yapılarak, silahlı eylem biçimleri bulunabilir.

Özellikle dağlık alanlardaki şehirlerin durumunu daha değişik ele almak gerekir. Silahla girmek, silahla gösteriler yönlendirmek, halkı ayağa kaldırmak önem kazanır. Şehrin büyüklüğüne, küçüklüğüne göre bir biçim dayatılabilir. Yine köyler vardır. Köyler tam bir silahlı gücün denetimine alınabilir. Bir çok köyle Halk Sovyeti, Halk Meclisi temelinde denetim kurulabilir. Bir çok köy ve şehir kurtarma düşünülebilir. Bazı köyler, savunma birlikleri tarafından korunabilir. Köy savunma birlikleriyle, mahalle savunma birlikleri bu dönemde epey iş yapabilirler. Özellikle kırsal alanda, devletin temsilcilerini ve bazı işbirlikçilerini barınamaz duruma getireceğiz, hem de yaygın bir biçimde yapacağız.

Demek ki eylem biçimi, bir çok mahalli iktidarı yıkıyor. Veya buna güç getiren uygun bir eylem ve uygun bir örgütlenme olayıdır. Eylem kırsal alanda daha fazla rol oynuyor. Fakat şehirlerde de epey rol oynamıyor değil. Gerilla sadece halk gösterileriyle değil, iyi örgütlenilmiş, iyi hazırlanmış savunma birlikleriyle güçlü rol oynar. Halkın iktidar gösterilerine de girer. Kırsal ve şehirlerde büyük yürüyüşler düzenlemek gerekir. Bu yürüyüşlerin belli bir savunma altında yürütülmesi önemlidir. Gerilla ile biraz iç içe olabilir. Büyük şehirlerde büyük gösteriler yapılabilir ve her büyük gösteri, bir şehri siyasi yönden tam kazandırmayı hedeflemelidir. *Bir Diyarbakır için özenle hazırlanacak bir çok büyük gösteri, artık burayı sömürgecilerin denetiminden tam*

çıkartılabilmektedir. Çok yaygın bir biçimde gösteri taktiğini hayata geçirerek, siyasi bakımdan Kürdistan'ın belli başlı bütün şehirlerini düşürmek, kırsal alanlarını da bu konuda tümünden kontrol altına alınamaz bir duruma getirmek ve hazırdaki örgütlülük düzeyini, eylem biçimlerini mevcut hedeflere göre yeterli kılmak gerekir.

Yine ayaklanma aşamasında önemle üzerinde durulması gereken bir nokta da, Kürdistan'da yaygın olan camileri, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin propagandasının yapıldığı merkezler haline getirmektir. Bu konuda sınırlı bazı çalışmalarımız olsa da yeterli değildir. Camileri bir bütün olarak düşmanın denetiminden çıkarmak gerekir. Bu çalışmalar çok yönlü yürütülebilir. Örneğin, Cuma günlerinde hutbe okunduktan sonra, ya o caminin imamı, ya da bir cepheli, ERNK adına cemaatin karşısına çıkarılarak içerisine girilen ayaklanma sürecine ve bu sürecin dayattığı görevlere ilişkin konuşmalar yapabilir. Ayaklanmaya ve Ulusal Meclis çalışmalarına destek çağrısı yapılabilir. Bu çalışma doğru tarzda ele alınırsa, güçlü sonuçlar alınabilir. Bu sonuçlar da ayaklanmaya yansıtılırsa küçümsenemez düzeyde bir destek sunulmuş olur.

Beşinci tez olarak da; ayaklanma sürecini, ani parlamalı bir ayaklanma biçiminde geliştirmek yerine, uzun bir süreye yaymak gerekir. Güncellik kadar sürekliliği de beraberinde düşünmek önemlidir. Düzenleyeceğimiz ayaklanmalar kısa vadeli amaçlarla değil, uzun vadeli amaçlarla birlikte düşünülecektir. Dar amaçlı ve kısa süreli ayaklanmalar yerine, dar ve basit bir ekonomik amacı da olabilir, bununla birlikte siyasi amacı da tırmandıracak ve kısa bir sürede de gerçekleştirilecek olan, fakat daha ileri bir sürenin de bir ön aşaması olabilecek bir biçimde düzenlemesi gerekiyor. Birden bir serhıldanla, eylemle de her şeyi "kazanırız veya kaybedebiliriz de" yaklaşımı içinde olmamak gerekiyor. Fakat çok kendiliğindenci bir şekilde "ne de olsa uzun sürelidir" deyip kendini tam katmama gibi bir yaklaşıma da fırsat tanımayacağız.

Günün yirmi dört saatinde tam bir ayaklanma ruhuyla, bunun keskinliğiyle ve taktik önderliğiyle yaklaşırken, ayaklanmayı bir günün işi değil, uzun bir süre işi olacağını da göz ardı etmemek gerekir. Sabırlı, uzun vadeli, basitten karmaşığa bir ayaklanma süreci içinde olduğumuz, ama asla günün de öyle sıradan bir gün olmadığını unutmuyarak, sanki bir günde halledebileceğimiz görevler varmış gibi bir yaklaşım içinde olmak gerekiyor. Yani çok derli-toplu, dolu dizgin bir taktik anlayış kadar sabrın da, olgunlaşmanın da gereğini göz ardı etmemek gerekir.

Altına tezimize göre, bu ayaklanma süreçlerinin kitlelerin örgütlenmesi için çok gerekli olduğunu, yani ayaklanmanın bir örgütlenmeyi nasıl gerekli kıldığını bilmek gerekir. Ayaklanma olmadan halkın geniş bir şekilde örgütlenmesine gidilemeyeceği gibi, hiçbir hazırlığa, örgütlülüğe dayanmadan ayaklanma da olmaz. İkisi arasındaki seçimi çok iyi yapmak önem taşır. Nerede bir ayaklanma varsa halkı daha çok örgütleme, nerede örgütlülük varsa bir ayaklanmayı daha iyi geliştirme esas alınır. Bu ayrımı mükemmel yapmak gerekir.

Yine aynı durum eylem için de geçerlidir. Kendiliğinden bir eylem beklemek ne kadar mümkün değilse, "bir eylem her şeydir, eylemliliğe çıkalım da ne olursa olsun" gibi bir yaklaşım da uygun değildir. Bir eylem yaratmak çok önemlidir. Fakat bu eylemin her şey olmadığı, bir yığın sorun doğuracağı ve bunun da peşinen kabul edilmesi gerektiği, içerisine girilecek yaklaşımlarda sürekli kendisini hissettirmelidir. Kitleleri devrimci savaşa götürürken ayaklanma çok önemli bir fırsattır. Örgütlenmeyi, eylemi bizzat geliştirir. Asgari bir düzeyde başlayarak örgütlemeyi ayaklanma taktiği ile azamiye çıkarmak gerekir ve tabii ki bunun bir ön koşulu da gerillayla iç içe gelişmesi gerektiğidir. Ayaklanma kitleyi siyasi olgu haline getirirken ve bu aynı zamanda çok önemli bir koşul durumundayken, yine bu yeni durumdan hareketle kendisini vazgeçilmez bir koşul biçiminde ele alarak kalıcı kıldığı ve ordulaşmaya tam ulaştırdığı teziyle hareket etmek gerekir.

Ayaklanma sürecinde *yedinci bir tez* olarak da, gerilla büyük bir gelişme kaydedecektir. Gerilla ordusuna binlerce kişi akacaktır. Bir ayaklanma deneyimi, hemen hemen bütün bölgelerde ve özellikle de birincil hedeflere sahip olan bölgelerde halk ordusunun çığ gibi büyümesi demektir. Ayaklanma kendi içinde halkı siyasi olarak tam bir ordulaşmaya ve halk milisini de çok yetkin bir biçimde geliştirmeye götürürken, bu temelde gerilla ordusuna da muazzam bir aşama yaptırıyor. Zor-bela ayakta kalan alanlarda güçlü beslenmeyen bir gerillaya, güçlü ayakta kalma zeminini sunma, çok taze kanla besleme ve güç aktarma gibi bir sonucu doğurur.

Demek ki gerilla ordusu ayaklanmaya bir şeyler verirken, çok şeyler de alacaktır. Buna göre gerilla alanlarının şimdiden hazır tutulması, on binlerin gerillalaştırılmasının planlanması, özellikle üs yerlerinin belirlenmesi, binlerce savaşçının eğitilmesi, sevk-idare, lojistik vb. sorunların halledilmesi, bizim ayaklanma tezlerimizin belli başlılarındanır.

Tam siyasi sonuç elde etmek için ayaklanma demiyoruz; daha büyük bir gerillaya ulaşmak için ayaklanma diyoruz.

Gerilla ve ayaklanma, gerillayı dev gibi bir atılımla derinliğine ve genişliğine büyütme koşuluna bağlanıyor. Güçlü bir ayaklanmaya başvurmadan gerillayı geliştiremeyiz, ayakta tutamayız, kalıcı kılamayız. Bunun için ayaklanma gereklidir. Yine ayaklanmanın doğal bir sonucu ve resmi ifadesi olarak Ulusal Halk Meclisi ve Kürdistan'da bir ulusal iradenin ortaya çıkması gerekir.

Sekizinci aşama olarak; belki bir devletleşmeye gidemeyiz, ama halkın temel iradesinin belirleyici gücü, en yüksek karar organı ve Ulusal Kurtuluş Devrimi'nin resmi bir Ulusal Meclisini ortaya çıkaracaktır. Nitekim Ulusal Meclis, ayaklanmanın en önemli bir siyasi amacıdır. Ulusal Meclis gerçekten de içinde bulunduğumuz süreçte bir Ulusal Devrim Meclisi gibi çalışacaktır. Ve devrimin Kürdistan çapında tartışılıp karara bağlanmaya çalışıldığı, ayrıca bir denetim organı işlevini gördüğü ve bir yürütme gücünün ortaya çıkarıldığı bir organ rolünü oynayacaktır. Tam bir hükümet olmasa da, hükümete benzer bir yürütme gücünü kendi bağrından çıkaracaktır.

Bizim Kürdistan'da bu aşamada öngördüğümüz ayaklanmanın önemli bir siyasi hedefi budur. Meclise ilişkin reformist-otonomilerin yaptığı çalışmaların, bir meclisi değil, tersine onu özünden boşaltmaya çalışarak, şimdiye kadarki konumlarını daha üst bir düzeyde sürdürmede bir kılıf yapmayı, dolayısıyla bir uydu meclisi yaratmayı hedeflediğini biliyoruz. Bu nedenle herhangi bir meclisi değil, devrimci bir meclisi düşünüyoruz ve bunu da ayaklanmanın amacıyla sıkı sıkıya bağlantılı biçimde yerine getirmek göreviyle karşı karşıyayız. Yine bunun doğal bir sonucu olarak gerek meclis seçimi için yapılacak bir propaganda çalışmasıyla ayaklanma süreci içinde adayların ortaya çıkarılması, halkı ne pahasına olursa olsun temsil edecek, devrimin yasalarına bağlı kalacak, ulusal çıkarları gözetecek bir adaylar sisteminin geliştirilmesi gerekiyor.

Ayrıca meclis çalışmalarına veya seçim taktiğine bağlı olarak bir referandum da düşünülebilir. Bir referandum fikri, özellikle şu amaçla yerindedir: "Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğünü esas alan, ama eşit ve özgür temelde bir birliğe açık mısınız?" sorusuyla, Kürdistan halkının nabzını harekete geçirmek... Yine onun ezici bir çoğunluğunun, eşit ve özgür bir temelde gerçekleşecek bir birlik için, "bağımsız ve özgürlükten yana mısınız?" sorusuyla kendi kaderini uluslararası alan-

da da gündemleştirip resmi bir karar düzeyine getirmek... Yani bağımsızlık ve özgürlük kararını, eşit ve özgür temelde birliği de esas alan bir çerçevede resmileştirmek bu ayaklanma sürecinin diğer bir hedefidir.

Dokuzuncu tez olarak; bağımsızlık ve özgürlük referandumunu yapmalıyız. Aynı zamanda komşu halklar veya uluslar da eğer istiyorlarsa, ortak bir birliğin eşit ve özgür bir temelde olabileceğini bir seçenek olarak halkımıza sunalım. Elbette ki bu konuda hazırlıklarımızı sürekli dir. Bahsettiğimiz gibi partimiz, başlı başına bu eşit ve özgür temele dayalı birliğin hazırlığıdır.

Onuncu tez olarak; bütün alanlarda yürüttüğümüz faaliyetler, bir anlamda ayaklanma hazırlığıdır. Daha şimdiden yurt dışını bunun için hazır tutuyoruz. Hatta çok ağır baskılar olursa, halkımızı bir yandan gerilla biçiminde dağlara çekebiliriz. Bir yandan da cephe gerilerine taşıyabiliriz. Kuzeyden Güneye bir yığınak da yaparız, Doğuya da yığınak yapabiliriz. Öte yandan da Türk halkını harekete geçirmek, yine metropollerde ordu içinde yan çalışmalar yapmak ve bunun propagandasını sürekli geliştirmek yerindedir. Diplomasi kanallarını oluşturup harekete geçirmek, ayaklanma süresi boyunca daha da imkân dahilindedir. Yine düşman siyasi görüşmeden yanaysa siyasi görüşme kanallarını açık tutmak, bunun için de siyasi yöntemleri devrede tutmak bu çalışmaların bir gereğidir. Nitekim şimdiye kadar da bu konuda bazı çalışmalar yürütülmeye çalışılmıştır. Özellikle diplomatik alanı iyi hazırlamak gerekiyor. Devrime hizmet eden bir diplomatik çalışma tarzına da güç vermek gerecektir.

Sloganlar düzeyinde bu yeni dönem çalışmalarımızı şöyle ifade edebiliriz;

- Ya bir parça bağımsız Kürdistan, ya ölüm!
- Ya halka özgürlük, ya ölüm!
- Ulusal Meclis için ileri!
- Silahlı halk ayaklanmasına hazırlanalım!
- Her kentte bir ayaklanma!
- Kürdistan kırlarının her tarafında devrim ateşini tutuşturalım!
- Eşit ve özgür temelde birlik istiyoruz!
- Düşmanın her türlü dayatma ve reform taktiklerine hayır!
- Düşmanın hükümetinde yer almaya, onun denetimi altında bir otonomiye ve özerkliğe hayır!
- Topyekün devrimci bir savaş için ileri!
- Her şey devrimci savaş için, her şey ulusal kurtuluş cephesi için!

-Aramızdaki tali çelişkileri ikinci plana bırakalım, temel hedeflerde birleşelim!

Döneme dayatılması gereken sloganları daha da çeşitlendirebiliriz, tabii yerine ve zamanına göre olmalıdır.

Şimdi içinden geçtiğimiz süreç, bir hazırlık sürecidir. Belli ki bu hazırlık süreci değişik alanlarda, değişik biçimler arz ederek sürecektir. Şimdiden bazı yerlerde ayaklanma gibi durumlar yaşanırken, bazı yerler de yeni uyanıyor. Daha pratik bir ayaklanma komitesine şüphesiz gidilecektir. Genel bir ayaklanma komitesi gerekir. Yine hemen hemen bütün alanlar için alt komiteler gerekir, koordinasyon çok önemlidir. Daha şimdiden bunları geliştiriyoruz. Kır-şehir bağlantısını ve sürekli iletişim ağlarını geliştirmek önemlidir. Hiç şüphesiz Parti Önderliği'nin ayaklanma koordinesiyle iç içe olması önemlidir. İç ve dış bağlantıları en üst düzeyde geliştirmek ve hatta alt düzeylere taşımak önemlidir. Yine yayın organını geliştirmek ve sürekli bildiriler aktaran bir yayın komitesinin oluşturulması çok önemlidir.

Bütün bunlar bir ayaklanma planı içinde düşünülmesi gereken hususlar oluyor. Fakat başta da belirttiğimiz gibi, çalışmalara işlerlik kazandırmak için her şeyden önce devrimci militan olmak gerekiyor. Devrimci militanlar olmadan, çok becerikli ve çok usta bir şekilde bu işe göre kendini defalarca hazırlayan militanlarımız olmadan, bu söylenen ve oldukça da zorunlu olarak yapılması gereken çalışmalar, acı ve yenilgiyle karşı karşıya kalabilir. Özellikle de öncü şartı, bütün şartların önünde gelir. Öncünün en üst düzeyde sorumluluğu kendinde duyması, zaferin ve başarının temelini kendi öz pratiğine bağlaması şarttır. İşleri kendi başına bırakacak bir durumumuz yok, yine öyle sağın-solun yardımına koşarak bir ayaklanmayı iletmemize imkân yok. Öncü başarıyı da, başarısızlığı da kendi yeteneklerine, kendi çabalarına bağlayarak yola çıkmalıdır. Güç getiriyorsa elbette önemlidir. "Ben burada bu ayaklanmayı yürütmeliyim. Gözüme kestirdim, hazırlığımı yaptım, sonuçlarına katlanıyorum" deyip savaş cephesinde taktiği oturtacaktır. "Partimiz vardır, Parti Önderliğimiz vardır, gerillamız vardır, ben bir şeylerle uğraşırım, karıştırırım onlar tamamlar" demek, sorumsuz ve affedilmez bir yaklaşımdır. Hiç şüphesiz parti de, Parti Önderliği de, gerilla da katkı sağlar, ama bu senin yerine getireceğin göreve yanılı, gafilce ve sorumsuzca yaklaşmayı asla kabul etmez... Tam tersine daha fazla sorumluluk, daha fazla başarıyı kendisinde doğuran bir ruh, bir mantık, bir çaba yetkinliği, yeterliliği içinde olmasını şart kılar. Bu te-

melde parti öncüleri, militanları görevlere yaklaşılabirler. Mevcut ayaklanma sorunlarına ve gerçekleştirme görevlerine ilişkin bu hususları kısaca böyle belirtebiliriz. Tartışmalar biraz daha derinleştirilebilir. Bu temelde zamanımız var. Mümkünse bütün çalışma birimlerimizde bu temel hususlar dâhilinde bir tartışmayı yaygınlaştıracamız. Hiç şüphesiz böylelikle daha ayrıntılı ve daha da yetkin kılınabilir. Sonuçta çok daha sağlam kararlara ulaşılabilir. Ayaklanma sorunlarını ana hatlarıyla, tezler düzeyinde belirttik. Daha ayrıntılı karar ve hatta ayaklanma yönetmeliklerine kadar ulaşabiliriz, ulaşmalıyız da. Özellikle daha pratik ayaklanma komitelerini hazırladığımızda, görevlendirmeler ve çalışmalar tarzına hâkim kılınması gereken yönetmelik esasları somutlaştırılabilir. Ayrıca alan belirlemelerini daha somut yapabiliriz. Şehir ve bölge çerçevesinde, ülkeyi ayaklanma alanlarına taksim etme işleri daha da kolaylaştırabilir. Ülke genelini esas alan yaklaşım tarzı kadar, şehirleri esas alan ve onunla bağlantılı bölgeleri içeren bir parçalı yaklaşım da gereklidir. Demek ki bir de parçaları esas alan bir yaklaşımı geliştirmeliyiz. Bu tip bir yaklaşımda genel yaklaşımın içine daha da somut oturtulursa ve bir de buna verilmesi gereken gücün hazırlık düzeyini de iyi tartışırsak, sonucu daha iyi kestirebiliriz ve bundan sonrası da artık devrimci militanın çalışmasına bağlı olduğunu kestirmek imkân dahiline girer.

Şimdilik bu çok tarihi ve bütün koşulların artık içine girmemiz gerektiğini adeta dayatarak gündemimize soktuğu ayaklanma gerçeğimize böyle yaklaşıyoruz. Her geçen güne artan bir sorumlulukla yaklaşarak, düşüncesi bile insanı heyecanlandıran, ama kendisini insan yüreğinin ağzına kadar getiren böylesine çalışmalara girmek tarihi bir fırsat olduğu kadar, yanılıgılı yaklaşımların da en bedbaht kılınacağı bir var olma, bir yaşama gerçeği oluyor. Öyle basit ve yüzeysel yaklaşım göstermek, katılım içinde olmamak, bu dönemlerin kabul edemeyeceği bir tutumdur.

Ayaklanma dönemleri olağanüstü kişilik ister

Ayaklanma dönemleri kişiliğin kendinde yaratılmasını, sonuna kadar devrimcileşmesini ister. Bu dönemler büyük devrimcileştirici, özellikle Kürdistan halkı söz konusu olduğunda, onun tamamen saniyesi saniyesine bin yıllık kölelik paslarını temizleyici ve zincirlerini parçalayıcı özellikte olan dönemlerdir. Dolayısıyla bir halk için devrimcileşme ne kadar sınırsızsa, öncü için de bu daha fazla sınırsızdır. İşte bu

dönemin hakkını vermek, bütün gereksinimlerini karşılamak, zamanı bunun için mükemmel kullanmak, oldukça açık bir biçimde böylesi bir dönemin görevlerine feda olmaya hazırlanmak, en kutsal bir yaşam ve en yerinde bir karşılıktır. Bunun dışında başka bir seçeneğin de olmadığını göz önüne getirirsek, bütün gücümüzle yetkinleşme, derinleşme ve bütün yaşamımızı kapsayan bir kararlaştırma, başaran yaşama en layık olanıdır. Görevlere ve bize layık olana böyle yaklaşırsak, ancak o zaman yaptığımız çalışmaların bir anlamı vardır.

Biz devrimciler olarak her zaman devrimci çalışmayı böyle ele almasını, görevleri mutlaka başarmasını ve bu temelde halkların sağlam öncüleri olmasını bilmeliyiz. Halklara verdiğimiz sözleri, ancak böyle bir sorumlulukla uygulamaya geçirebiliriz ve bu temelde başarmaya doğru gitmeliyiz.

Disiplin ordulaşmanın esasıdır

Öğrenmek istediğiniz bir husus var mı? Bazı hatırlatmak istediğiniz konular olabilir?

"Genelkurmay yöntemleri" başlığı gazetede gözüme çarptı. Bize hissettirmek amacıyla mı soruyorlar bilemiyorum. Biri HEP'li milletvekiline "Demirel dese hallet 'şu işi', ben de bir-iki general çağırıp 'halledin' diyeceğim. Başınıza ne geleceğini bilir misiniz?" diyor. Tehdit! Bir anlamda şantajdır. Öyle bir sürü general de yolladı, bir şey yapamazlar herhalde, sanmıyorum.

Uzun bir süreden beri tam savaş formasyonuna gelebilmeyi tartışıyoruz. Buna rağmen doğru-dürüst bir savaşçı formasyonuna gelmemek kabul edilemez. Burasının eğitim yeri olduğunu bilmelisiniz ve ona göre kendinizi tam pozisyona getirebilmeniz önemlidir. Bütün sonuçlarıyla savaşı göze alamayanlar, pratikte de sağlam adım atamazlar. Muazzam bir duygusal yaklaşımı, bilinçli yaklaşıma dönüştürmek şarttır. Diğer kamplardan da aldığımız haberlere göre, gelenler kendilerini yere atıyorlarmış. Çoğu son derece çürütücü bir yaşamın etkisi altından gelmişler, ancak hızla kendilerini toparlamaları gerekir. Çok değişik duygu ve düşüncelerle ortama geliyorlar, bu doğru değil. Savaşın bütün sorumluluğunu bir önderliğe yığmak veya bir kaç arkadaşına yığmak da doğru değil. Sorumluluk düzeyini yüksek tutmak gerekiyor. Gelmede en çok zorlandığımız husus disiplin oluyor. Oysa disiplin ordulaşmanın esasıdır. Aslında bu işi bir macera alanı olarak görenler az değil. Hem tarihi açıdan, hem güncellik açısından maceracılıkla, kendini konuş-

turmakla bir şeyimizi veremeyiz. Yani bir dakikamızı, bir küçük zaman parçamızı veremeyiz. Bu işte ciddiyyiz. Bizim eğitim imkânlarımız yetersiz olabilir, ama bunu herkesin kendi sorumluluk anlayışıyla kapatması gerekir. Sanki örgütten bir şey beklemeye gelmişler çoğu, sanki örgüt onları kurtarsın diye gelmişler. Bu yanlış bir yaklaşım!

Buraya gelen kişi, kendi halkını kurtarmaya gelen kişi, bazı köklü davaları halletmeye gelir. Bazıları geliyorlar, "örgüt bana bir şey versin, örgüt beni şöyle yapsın" diyorlar. Bu çok yanlış bir yaklaşımdır. En azından bir devrimcinin tutumu şu olmalıdır; ben halkıma ne vereceğim? Biz bunları uzun süre alttan aldık. Meğerki bunlar halkı kurtarmaya değil, örgütten bir şey koparmaya gelmişler. Yapıyı bu temelde gözden geçirdiğimizde, böyleleri az değil ve köklü bir yanığı var ortada. Şu sözcükler bunu kanıtlar; kişisel birçok özellik ortaya koyan kişi, örgütten bir şeyler isteyen kişidir. Kendisini kurtarıcı olarak görmüyor, örgütün kendisini kurtarmasını istiyor. Biz bu yaklaşımı reddetmeliyiz. Sen kurtarmaya geldin, sen kurtuluş amacıyla geldin, sen kendi hastalıklarınızı beyan etmek için buraya gelmedin! Kurtarmak için sana teorik, teknik, pratik şeyler verdik. Bütün bunları değerlendir! Daha fazla şey örgütten istemek gerçekçi değil! O düşmanla savaşarak kazanılır! Size daraltılan dünyayı, ancak düşmanı yenerek geliştirebilirsiniz. Bu anlamda küçük-burjuva ruh hali terk edilmelidir.

Kesinlikle bu yaklaşımların sınıf temeli küçük-burjuvadır

Bu sandığımızdan daha fazla yaygındır. Kurtarıcılık yerine kendini kurtarma anlayışı vardır. Onu hızla terk edin! Çok yanlış bir şekillenme tarzıdır bu. Oldukça yanlıştır! Kazandırmaz, kişiyi kurtarmaz, çelişir! Kişiyi sürekli çelişkilerle iç içe bırakır. Her zaman şunu da söyledik; "karakter olarak, ahlaki bir özellik olarak, ben bu işlerde sorumluluk üstlenmeye geldim, bela olmaya gelmedim" yaklaşımı olmalıdır. Herkes burada başkasını kendi yetmezliğiyle rahatsız etmeye hakkının olmadığını bilmeli. Bizim gösterdiğimiz iyi niyeti, hoşgörüyü hiç kimse başka türlü anlamamalıdır.

Ortaya çıkan bazı örnekler bizi oldukça öfkeliyor. Bazı arkadaşlar olumsuzluklarıyla bizi bu noktaya getiriyor. Başınızda biz güçlü olduğumuz için değil, değişik bir şekillenme yaratmak için böyle hareket ediyoruz. Bazılarını kendi haline bırakırsak örgütü bitirecek. Düşmanın bunca çabalarıyla yapamadığını, kendi yaramaz kişiliğiyle yapmak isteyenler var. Bunlar kendini bilmez tiplerden de öteye, ne idüğü

belirsiz unsurlardır. Kendi olumsuzluklarını yaşatmak isteyenler varsa, adımlarını denk atsınlar. Yaramazlık, lümpenlik, düşkünlük kötüdür. Bu son ortaya çıkan düşmanca yaklaşım, partiyi bilmezlikten kaynaklanıyor ve çoğunuz da hızla sürükleniyorsunuz. Karşı-devrime sürüklenme güdüleriniz, suç işleme eğilimleriniz yüksek. Bu durum böyle olunca, bir provokatörün sizin bu zayıflıklarınıza el atıp kullanması, sizleri suç ortağı yapması fazla zor olmuyor.

Savaş ortamında bunların hepsi cezalandırılır. Suç ve ceza denilen olayı biraz göz önüne getirin. Sırf cezayla yıldırma iyi değil, biz ceza sistemiyle eğitimi fazla esas almak istemiyoruz. Bu böyledir diye en tasfiyeci, en disiplinsiz davranışları da kimse dayatmasın. Oldukça kendini dar tutma, disipline gelmeyen, kendi kendisine doğru-dürüst biçim vermeyen yapılar, en fazla kendisini gösteren yetmezliklerdir. Tek kelimeyle bunlar ayıp olan ve ısrar edilirse, son derece kendini bilmez bir yaklaşımdan başka bir şey değil. Ancak böyle kalmanız imkânsız ve kendinizi biçimlendirmek zorundasınız. Çünkü ölüm-kalım meseleleri var orta yerde. Benimki de bir namus davasıdır, şeref davasıdır, sizinki de öyledir. Benim babamın meselesi değil ki, bu bir halkın namus ve onur davasıdır. En az benim kadar sizi de ilgilendirir. Bunda iddialıysanız, dava için kendinizi tam şekillendirmeniz gerekiyor. Hatır için, kendinizi kurtarmak için devrimci olmadınız. Bu tür yanlışları bir tarafa atalım. Yeniden yaklaşımlarınızı düzeltin diyorum.

Yaptığımız çözümler bunun hem yolunu gösteriyor, hem de buna gelemeyenlerin durumunu anlatmaya çalışıyor. Sizin bu doğrultuda kendinize yöneldiğinizi sanıyorum. Yapılan bu çözümleri inceleyin, kendi yanlış yaklaşımlarınızı halledin. Artık bunları sona erdirmeye çalışıyoruz. Zaten yaklaşımların nasıl olması gerektiğine yönelik çözümler var ve fazla tekrar yapmak istemiyorum. Artık siz bunlardan sonuç çıkarmayacaksanız, biz ne yapabiliriz? Giderseniz iyiliği de, kötülüğü de size ait olur. Nefes nefese yol almaya çalışıyoruz. Buna gelmiyorsunuz veya bu kadar disiplinsiz, rezilce dayatmalarda bulunuyorsunuz. Biz bu noktada ne yapabiliriz ki? Sonuçta gider kendinize layık olanı bulursunuz.

Çoğunuz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Oysa bizim devrimciliğimizin hattı bellidir, bunu hiç kimse bulandıramaz. Şimdiye kadar onca emek ve çabayla mücadeleyi buraya kadar getirdik. Eğer katkı sunmak istiyorsanız gücünüzü gösterin. Kendinizi bu yaşta bile mal haline getirir, başkalarını ve değerlerinizi de mal gibi görürseniz, bu en kötü anla-

yış tarzıdır. Ben sözlerimi çok kapsamlı sarf ettim. Herhalde artık daha fazla uyarıcı ve eğitici anlamda bunlardan fazlası söylenemez. Derince üzerinde durup sonuca varmak artık sizin işinizdir. Kişisel düzeyde de umutlarınızı gerçekleştirme yoluna koyabilirsiniz. Başka türüsünü iddia etmek zordur. Ben kendi deneyimlerimi tekrar tekrar dile getirdim. Umut ve özgürlük için sonuç veren tek yolun bu olduğunu söylüyorum.

Epey yaramazlık ve yetmezlik var. Bazıları silahı alıyor eline, ama birçok yönden de yanılığlar içerisindedir. Bu durumlardan ötürü, birçok imkân ucuz kaptırılıyor. Bunların içinde bir sürü komutan ya da kadro var. Kürtler için tarih boyunca hep böyle olmuştur. Ağlamaktan, sızlamaktan, keşlikten başka bir şey yaşamamışlar. Bu özelliklerden dolayı partiye adım attığında daha tehlikeli oluyor. Birçok kez kurunun yanında yaş da yanıyor.

En kötü insan

Kendini büyük davalara bir türlü hazırlamayıdır

Ne dosttur, ne de düşmandır; işte en kötü insan budur aslında. Bizde bunlar çok yaygın. Bir baltaya sap olamamış, zavallının tekidir. Biz bunları bütün gücümüzle önlemeye çalışıyoruz. Fakat görüyorsunuz ki, gece-gündüz işin üzerinde bu kadar duruyoruz, zor-bela yetişiyoruz, bunları zor-bela kurtarıyoruz. Bazıları mecnun gibidir. Asgari düzeyde tedbir, asgari düzeyde bakış açısı yok! Aslında bunun altında kasıt da yok. Öyle bir yaşam şekli var ki, kendi başına bir enkazdır. Böyle bir yaşam tarzı hakimdir. Çok örgütsüz, çok bilinçsiz, çok sorumsuzdur. Böyle bir yaşamın PKK'ye dahil edilmesi, PKK'nin içine taşınmasının sonunda, bizi de kendine benzetme istemi yatıyor. Çok kısa süre içinde kendisini PKK'li olarak ilan ediyor.

PKK'nin savaşçı ve militan özelliklerini göz önüne getirdiğimizde, bunların yanılıklarını görmek mümkündür. Kontrolümüzde olsa belki idare ederiz, ama kontrol dışı olduğunda tamamen düşmanın imhası altındadır. Bu da elbette bizi üzüyor. Çünkü bunların sonucunda yitirdiğimiz nice canlar, nice insanın tutuklanması ve değerlerinin heder edilmesi gündeme geliyor. Tutuklananlar da değer aşımına uğrar ve geriler. "Zindan okuldur" diyerek kendimizi aldatmayalım. Zindan insanı aşındırır, mevcut yurtsever özelliklerini kemirir. Nasıl bireycilik geliştirdiğini görmüyor musunuz? En genç yaşlarını bu biçimde zindana adamak, toprağa bu biçimde adamak yerinde değildir. Bütün konuşma-

larımız, bunların halk yoluna gitmesi içindir. Bu devrimcilik böyle sorumlulukla yürütülecek bir iştir. Kendisiyle savaşaçağız dediğiniz düşman çok farklı çalışıyor. Karşısına çıkacağım dediğiniz düşmanla sizin durumunuz göz önüne getirildiğinde, insan dehşete kapılıyor. Karşısına çıktığımız düşmanın durumu ile sizin durumunuz arasında öyle bir uçurum var ki, insanı hayrete düşürüyor. Bana da eskiden "bu halinle mi savaşacaksınız?" derlerdi. Bu soru çok soruldu bana. Bütün bunlara rağmen yine de savaşabildik.

Bu soru çok önemli; bu halinizle mi savaşacaksınız?

Savaşacak haliniz var mı? Savaşabilirim diyen çok hesap yapar. Bütün söylenenler, aslında içine girdiğimiz savaş halini kavramak içindir. Hiçbir yerde kolay kolay teslim olmamak ve kolay kolay düşmemek, söylenenlerden tam sonuç çıkarmak gerekir. *Kolay kaybetmemek, kazanmaktan başka hiçbir şeye fırsat vermemek bizim temel felsefemizdir. Her şey kazanmak içindir deyiş yüklenmek gerekiyor.* Halen bu kadar eleştiriye yol açan şey, geçen yılki pratiktir. Eğer siz ders çıkarmaz da, 1992'ye böyle girerseniz, çoğunuz sadece eleştirilmekle kalmayacak, çok şeyi de yitireceksiniz. Tabii doğru yaparsanız birçok şeyi kazanırsınız. Eleştirilerin ruhuna uygun bir biçimde mücadele içine girerseniz, 1992 yılını çok güçlü kazanmak mümkündür. Ancak eleştirilen hataları tekrarlamayı sürdürürseniz, çok şeyi yitirirsiniz.

Tecrübe, yaşanan olumsuzluğa bir daha düşmemek için çok değerlidir, bir yaşam kadar değerlidir. Biz tecrübelerimizi aktarmaya çalıştık. Geniş açıklamalarla birlikte, 1991'in tecrübelerini verdik. Oldukça doğrulanmış, oldukça özümsemiş bir kişilikle bu işte yürürseniz, kazanma şansınız yüksektir. Sorumluluklarımız var, çok önemlidir. Her zaman söylüyorum; sorumluluk vermezsek, doğruyu göstermezsek ne vicdan kalır, ne de bir başarı beklenebilir. Bu hepimiz için böyledir. *Vicdanı büyük olmayanın sorumluluğu büyük olmaz, sorumluluğu büyük olmayanın başarısı büyük olmaz.* Halk böyle önderler olmayı bizden istiyor. Önderler kesin böyle olan kişilerdir. Önder olmak, halkına bir şeyler vermek için böyle olmak gerekir.

Düşmanın yarattığı bu tür eğilimleri, sorumsuzluk deryasını normal bir yaşam olarak kabul etmeyelim. En sorumsuz insanlar diyarıyız, bunu aşalım! Toplumsal vicdandan uzak insanlar diyarıyız, bundan uzaklaşalım! Çok aciz insanlar durumundayız, bundan uzaklaşalım! Düşmanın elinde sandığımızdan daha fazla oyuncak durumundayız, bunu aşalım! Çaresiz bir durumda olmadığımızı kanıtlayalım! Yeteneklerimiz

köreltilmiş, geliştirelim! Yaşamın hayali vardır, kendisi yoktur, edine-
lim! Esas yaratmamız gereken değerler bunlardır. Başkaları bunu farklı
göstermek istiyor, oysa gerçekler bunlardır. Bireysel keyfilğe artık
fırsat var mı? Bu büyük gerçekler karşısında kim ne diyebilir ki? Çok
sınırlı bir haysiyet duygusu olan bir kişi, buna başka ne yanıt verebilir
ki? Ben böylesi toplumsal ortamlarda olduğum zaman çok zorlanıyo-
rum. Sizin neden olduğunuz şey biraz da budur. Kendini güçlendirme-
yen topluluklar insanı çok zorlar, kaybetme tehlikesini yansıtan toplu-
luklar çok endişelenir.

Ayaklanma planlaması için bazı hususlara kısaca değinelim:

Ayaklanma için gerekçeler, tezler özlü bir biçimde sunuldu. Neden
ayaklanmalıyız? Ayaklanmayı ne pahasına olursa olsun bir fırsat olarak
niçin değerlendirmeliyiz? Bunları gerekçeli ve temel tezli olarak açık-
ladık. Şimdi bunu bir plana kavuşturmak, bir ayaklanma planına git-
mek gerekiyor. Bir ayaklanma planına giderken, eğer karar doğruysa,
işlerin nasıl düzenlenmesi gerektiğine dair nereden ve hangi olanaklar-
la nereye, ne kadar, ne zamanda gideceğimizi belirlememiz gerekir.
Kürdistan için bir ayaklanma şarttır. O zaman nereden başlatmalıyız,
nasıl başlamalıyız? Bunu biraz tartışmak gerekiyor.

Ayaklanma için yapılan çözümlerlerden şu ortaya çıktı; ayaklan-
ma sağlam bir cephe gerisi, yani cephe gerisinden önce sağlam bir üs
anlayışına dayanmalıdır. Ayaklanma için sağlam üsler gereklidir. Biz
silahlı güçle, gerilla gücüyle üslere dayanarak ayaklanmayı esas alıyo-
ruz. Bu açıdan ayaklanma için bir de cephe gerisi olmalıdır. Bunun için
daha önce de belirlemeler yapılmıştır. Burada öncünün esas alınması
gerektiğini söyledik.

O zaman üslere dayalı alanlar nerelerdir?

Birincisi; buraya bakmak gerekiyor. Şu çok açık ki; bizim ülkemizin
gerek tarihi, gerek coğrafi ve gerekse ulusal özellikleri nedeniyle temel
aldığımız yöreye bağlanmak, ayaklanmaları buraya bağlamak şarttır.
Özellikle uzun bir süredir Güneydeki ayaklanmaların belli koşullara ka-
vuşması da göz önüne getirildiğinde, Kürdistan ayaklanmasının merke-
zi olarak Botan ve Behdinan'ı görmek, buraya bütün yolları bağlamak
yerinde olur. Güney-Kuzey ayaklanmasını birleştirmek, ayaklanmayı
yine temel üslere bağlamak olası her türlü tehlikeye karşı bunları koru-
ma ve sonuçları derlemek için Botan-Behdinan üzerindeki çalışmaların
yoğunlaştırılması esastır.

Demek Kürdistan'da kapsamlı bir devrim, devrim için de büyük bir ayaklanma şarttır. Botan-Behdinan gerçeğine çok daha ağırlıklı olarak yaklaşmak, buradan devrimi, ayaklanmayı beslemek, sonuçlarını buraya çekmek temel bir taktik, hatta stratejik bir yaklaşımdır. Kürdistan Devrimi buraya bağlanmadan gerçekleşme şansı çok zayıftır. Ayaklanmanın da buradaki güce dayanmadan uzun süreli olması ve başarı imkânlarının artması zordur. Dikkat edilirse, ayaklanma emareleri daha çok buradaki mücadeleyle birlikte ortaya çıktı. Az-çok gerillanın işletilmesi ve halka bu temelde cesaretin verilmesi ayaklanma sürecini başlattı. Şu ortaya çıkıyor; eğer güç durumu iyi ordulaşır ve artık Güneye de, Kuzeye de umut verirse, Kürdistan bütünüyle ayağa kalkar. Bu açıdan ayaklanmanın temel merkezi olarak buraları görmek, buraları çok yönlü olarak hazırlamak yerinde bir tutumdur. Bir nevi savaş bölgesine çevirmek, burayı savaşan bir alan haline getirmek, normal toplumsal yaşamın artık söz konusu olamayacağını ortaya koymak yerindedir.

Buradaki kentleri tamamen düşmanın denetiminden çıkmış kentler haline getirmek, gerillayı bu konuda daha çok çalıştırarak, bu alanı kent itibarıyla da savaş alanına çevirmek gerekiyor. Ama sınırlama yaparsak, kaba hatlarıyla Zagros'tan Muş'un batısına kadar, Behdinan'ın dağ silsilesi vardır. Behdinan dağlarının alanı içine Cudi'yi alın, Cizre şehrini alın, Botan suyunu alın diyelim ve Van Gölü'nün güneyini içine alın; böylece birinci ayaklanma bölgesi karşımıza çıkıyor. Şehir ve köyleriyle birlikte, burayı tam bir savaş alanı olarak düşünmek, bu temelde toplumsal yapıyı değerlendirmek, yeniden şekillendirmek, normal yaşam belirtilerini bile ortadan kaldırarak savaşçı yaşamı bütünüyle dayatmak lazımdır. Bazı ufak-tefek cephe gerilerine ihtiyaç duyulursa halkı, savaşamayacak durumda olanları yavaş yavaş bu alanların dışına çekmek, tarihi bir ayaklanma için gerekli oluyor. Uzun vadeli bir ayaklanma için bunları böyle hazırlamak önem taşıyor.

Behdinan'da nüfus çok az kalmıştır, hemen hemen yok denecek kadardır. Yine Botan'da da çok az bir kent nüfusu var, o da biraz sarsılmayı ister. Diğer ilçeler şimdiden ayaklanma durumuna göre kontrol altındadır. Gerilla gücünü biraz daha çalıştırarak, birinci ayaklanma bölgesi, buna "kızıl bölge", hatta "kurtarılmış bölge" esprisi ile yaklaşmak mümkündür. Burayı gerilla planlamasıyla birlikte, kızıl bir bölge, savaş yasalarının giderek egemen olduğu, kurtarılmış bir vatan parçası, halk iktidarının şekillendiği bir alan olarak görmek, planlamak, halk iktidarının nüvesini kurmak doğru yaklaşımlar olacaktır.

Herhalde Kürdistan Devrimi açısından bu hem vazgeçilmezdir, hem de gerçekleşme imkânı en çok olan, tarihi açıdan olsun, güncellik açısından olsun, artık bu durum devrimin temel kızıl nüvesi olarak düşünmemiz gereken bu bölge için bunlar belirlenebilir. Düşmanın bu konuda bütün gücünü konuşturacağı düşünülmelidir. Özellikle şimdiden uçak saldırılarına başlamıştır. Bunu daha geliştirebilir. Komando birliklerini sürmek istiyor, daha da sürdürebilir. Fakat gerek sayısal, gerek niteliksel olarak bizim yürüteceğimiz hazırlıklar burayı tutabilir. Öyle uçakla, komando birlikleriyle ele geçirilmesi çok zor olan bir alandır. Eğer görevlere doğru yaklaşırsa, rahatlıkla burayı uygun bir çalışma planı, gerilla ve ayaklanmalarla kısa sürede amacına ulaştırabiliriz. Ayaklanma kitlesiyle birlikte, gerilla ordulaşması sonuç alır. Düşman ne kadar yüklenirse yüklensin, buradaki ayaklanmayı sökmesi, gerillayı sökmesi çok zordur. Ayaklanma hedefleri bu gerçeğe bağlıdır.

Ayaklanma hedefleri; düşmanın iktidar gücünü siyasi olarak tamamen kaldırmak, askeri olarak da sınırlandırmak, garnizonların içine hapsedmek, savaş ekonomisini inşa etmeye yönelik faaliyetleri yoğunlaştırmak gerekiyor. Halkı, yıkma yeteneği kadar yapma yeteneğine ulaştırmak; köylerde, kentlerde halk iktidar organlarını, halkın yönetim birimini, halkın milisini kurmak, halk demokrasisini geliştirmek ve giderek Halk Meclisi'ne ulaşmak dönemin en temel taktiğidir. Kısaca, siyasi, askeri ve ekonomik hedefler belirtilmiştir.

Yine kitlesi kazanılmış, işbirlikçileri silinmiş bir alandır. Ordulaşmada bütün gücümüzle yüklenerek, hem nitel ve hem de nicel olarak gelişme sağlayacağımız bir alandır. Asgari olarak on binden başlar. Gerekirse kat be kat üstüne de koyabiliriz. Artık Kürdistan halkının militan gücünü burada ordulaştıracğıız. Bütün savaşma imkânı olanları, isteği olanları buraya çekip ordulaştıracğıız. Bu Güney için de, Kuzey için de geçerlidir. Hatta dört parçayı da etkisi altına alacak, dört parçanın gerilla gücü gibi halk gerçeğini ortaya çıkaracak bir konuma da sahiptir.

İkinci bir bölge olarak, Orta Kürdistan vardır. Burası Garzan dediğimiz, Amed ve Muş dediğimiz alanı kapsar. Ayaklanma sürecinde ikinci planda ağırlık vereceğimiz ve geliştirmeye yüz tutan bir alan da burasıdır. Buranın coğrafik, sosyal, siyasi, ulusal yapısı ayaklanmaya oldukça kolaylık sağlıyor. Bu alanda şimdiye kadar yürütülen çalışmalarımız, belli bir gelişmeyi yaratmış, kitleleri bilinçlendirmiş, düşmanı çok yormuş, halkın da artık belli bir cesaret ve karar gücüne ulaşmasını

sağlamıştır. Böylece gerilla altyapısı kurulmuş ve ikinci düzeyde önemli bir gerilla alanı olmaya yüz tutmuş oluyor. Tarihi özellikleri de buna uygundur. En temel ulusal ayaklanmaların gelişmeye yüz tuttuğu, nüfus itibarıyla da bir ayaklanmayı besleyebilecek bir konuma sahiptir. Sosyal çelişkiler, artık eski feodal aşiret çitleri parçalanmış, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize kolay kanalize edilebilir, işbirlikçiler tarafından kontrol edilmesi zor bir aşamaya gelmiştir. Burası için de dağlık alanın üs olarak geliştirilmesi gereği açıktır. Dağlık alanın üs durumu geliştirilmeden ayaklanma geliştirilemez. Zaten dağlık alanlarda az-çok silahlı yürütülen mücadele biraz halkı ayağa kaldırdı. Belli ki gerillasını iyi oturtmak gerekecek. Bu temelde ayaklanma daha hızlı gelişim gösterebilir.

Sınır olarak Diyarbakır'ı, Bingöl'ü, Muş'u, Bitlis'i ve Siirt'i içine alır. Dört tane önemli oranda geniş dağlık alan üs olarak seçilir. Temel üs alanları vardır. Bingöl için üs alanı var, Siirt ve Muş için üs alanı vardır. Bir kaç tane büyük üs alanına dayanarak oradan ayaklanmaya komuta eden, besleyen, güç veren ve sonuçlarını ortaya çeken bir komuta merkezinin oluşmasına ihtiyaç vardır. Şehirler biraz daha yaygındır. Burada özellikle Diyarbakır'daki ayaklanma çok belirleyici önem taşır. Silvan, Bitlis, Varto gibi alanlarda olacak ayaklanmalar oldukça önemli sonuçlar doğururlar. Bunun dışında mevcut yapısıyla ayaklanma sürecini yaşayan birçok kasaba var. Bir kaç büyük şehirde geliştirilecek olan ayaklanma, giderek küçük yerleşim birimlerine de yansyarak, gerillayla bir bütünlük oluşturup alanı bizim otoritemizin geçeceği bir alana dönüştürebilir.

Önümüzdeki dönemi tam bir ayaklanma alanı olarak düşünmek, planlamak, mevcut ayaklanma sürecini derinliğine ele almak, her kent için olduğu kadar, temel olan kırsal alanların özgül bölgesel ayaklanma planlarını geliştirmek için de geçerlidir. Buranın ayaklanmalarını küçük parçalara da ayırmayı koordineli geliştirebiliriz. Bu alana dayatılacak ayaklanma planı, kendi içinde parçaların özelliklerini göz önüne getirerek düzenlenmeli ve koordine edilmelidir. Özellikle temel üs alanlarındaki koordinasyon çok önemlidir. Bu alanı büyük bir ayaklanma alanı olarak düşünüyoruz.

Yine bu alanda oldukça yoğun bir gerilla gerçekleştirilebilir. Binlerce gerillalaşmadan bahsetmek gerekir. Bunu kaldıracak arazi yapısı var. Gerilla oldukça yaygınlaşarak tutturulabilir. Mevcut durumda da var olan halkın katılım düzeyi daha da gelişim gösterecektir. Burada da

düşmanın işbirlikçi yapısını tamamen kırmak, kendini yöneten bir halk gerçeğine ulaşmak, Halk Meclislerini oturtmak, halk milisini yaygınca geliştirmek temel hedefimiz olmalıdır. Özellikle kontr-gerillaya karşı halk milislerine ağırlık vermek gerekir. Gerillaıyla bağlantılı savunma birliklerinin oturtturulması ağırlık vereceğimiz diğer bir yöndür. Düşmanın bu tip saldırıları düzenleyebileceği, kontr-gerilla eylemlerini yoğunlaştırabileceği düşünülmelidir. Halkın öz savunmasıyla birlikte, gerillanın eylemleriyle, düşmanın bütün saldırılarını boşa çıkarabiliriz.

Bölgede kontr-gerillanın fazla yaşama şansı yoktur. Düşman politikasını dini maskeleyerek gelişmek istiyorsa da, olgun yaklaşımımız daha şimdiden düşmanın din politikasını boşa çıkarmaktadır. Ulusal duyguların gelişmesi güçlüdür. Dini ikame ettirmek istiyorlar, hızla dini okulları açmayı düşünüyorlar. Ama sanmıyorum bundan sonra din okullarını açarak, özellikle Hizbullah adı altında kontr-gerillayı, Erbakan'ı örgütlemek istesinler. Alınacak etkili tedbirler, bunların bu yöntemlerini rahatlıkla etkisizleştirir. Dolayısıyla kontr-gerillanın fazla kurumlaşması beklenemez. Kürt işbirlikçiliğine dayalı, dine dayalı bir Kürt hareketinin şansı yok denecek kadar azdır. Geliştirilecek etkin tedbirlerle bunlar çözümsüz kalacaklardır. Yine bir Kürt reformist partisini geliştirmek isteyebilirler. Dine dayalı bir parti tutunamayacağı gibi, bu Kürt işbirlikçi partinin de tutunması oldukça zordur. Bu nedenle devrimci mücadelenin hızla gelişim göstereceği bir alandır ve mutlaka devrime kazanılması gerekiyor.

Burayı kazanmadan Botan-Behdinan'ı yalnız bırakmak, Kürdistan Devrimi'ni tek ayaklı oluşturmak demektir. Aslında Kürdistan'ın yere basması gereken ikinci ayağı burasıdır. Nasıl ki bir insan yere basmak için iki ayağını kullanıyorsa, Kürdistan Devrimi'nin de iki ayağını yere basması gerekiyor. Botan-Behdinan bir ayaktır, ama ikinci büyük ayağı Garzan, Amed, Muş, Siirt'tir. Buraları sağlam bir ayak haline getiremezsek, tek ayakla devrimi yürütmeye çalışırız ki, bu da bizi zorlar. Bu açıdan bu ayağa büyük değer biçmek ve dayanılabilecek, yürünebilecek bir ayak durumuna getirmek şarttır.

Buranın planlanmasını da hem gerilla, hem de ayaklanma itibarıyla iç içe belirlemek gerekir. Buraların tarihi, sosyal durumu saptanıp yeni ve özgün bir planlamaya gidilebilir. Gerekirse alt bölgelere ve şehirler düzeyinde planlamalara da varılabilir. Yine gerilla üslenmeleri ve koordinelediği ilişkilerin sağlanmasında kapsamlı planlara varmak mümkündür. Biz bunlara ana hatlarıyla değiniyoruz. Buraya özgü planlama-

lar da mevcut ekonomik, sosyal, siyasal gelişmeler, parti mücadelemizin gelişim seyri ve gerilla ile serhıldanın oluşma alanları dikkate alınmalıdır. Bu planlama ve zamanlama diğer alanlar için de geçerlidir. Tabii alanın özgül koşullarına göre detaylandırılarak pratik planlamalar düzeyinde de ele alınabilir. Bunlar döneme özgü olarak işletilir. Daha sonraki aşamada bu alana nasıl oturmak istediğimiz, nasıl elde etmek istediğimiz sonucu çıkarılır.

Sanırım bu bölgedeki kurumlaşmayı da kısmen sağlamışız. Yani kırsal alanı tutmuş, köyler ve şehirleri denetimimiz altına almışız. Botan-Behdinan kadar olmasa da, halk iktidarı ikili olmaktan da öteye, ileri düzeyde sağlanmış, gerillanın koruması altında alınmış ve bir anlamda da kırsal bölge, kurtarılmış bölgeye yakın bir konuma getirilmiştir. Planlama döneminde çerçeveyi böyle çizmek gerçekçi bir yaklaşımdır.

Diğer alanlar da vardır. Örneğin bir Serhat alanı üzerine de tartıştık. Burasını da hem gerilla, hem ayaklanma açısından ele alabiliriz. Hâlihazırda buranın da belli bir çalışması vardır. Kürdistan'ın en kuzeyinde yer almasına rağmen, gerek tarihi açıdan, gerek sosyo-ekonomik gelişim durumu açısından kitlesine devrimi dayatmak, devrimin atmosferine çekmek, yerindedir. Mevcut hazırlıklarımızın düzeyi, bunun mümkün olabileceğini göstermektedir. Buraya da hem ayaklanmayı, hem de gerillayı daha kapsamlı dayatacağız. Alan olarak kısmen Doğu Kürdistan'ı kapsamına alabilir, güneyinde Orta Bölge, kuzeyinde Kafkasya vardır. Buranın çelişkili durumlarından da yararlanılabilir. Yani bir cephe gerisi olarak ele alabiliriz. Özellikle Ermenistan ve Gürcistan'daki çelişkiler ile, İran'ın bilinen durumu, bu alanın da gerilla açısından bir cephe gerisi olarak kullanılmasına olanak tanımaktadır. Yine Ağrı Dağı ve Tendürekler bir isyan merkezi olarak düşünülebilir. Buralar komşu ülkeler ile sınır oluşturması açısından da, hem gerilla ve hem de ayaklanma merkezi olarak ele alınabilir. Zaten tarihi deneyim de bunun böyle olabileceğini gösteriyor. Şehre inme, gerekirse dağa çıkma, zorlanırsa komşu ülkelere girme yönünde olanaklar sunması, ayaklanmaları daha da güçlendirir.

Bu eyaletimiz Ağrı, Kars ve kısmen Erzurum'u içine alır. Nüfusu biraz çözülmüştür. Eski dar aşiret, kabile, feodal ilişkileri ve yoksulluk da vardır. Yani tam bir ayaklanma durumunu, bir alt-üst oluşu yaşıyor. Bilinçli ve örgütlü çalışma buranın kitlesini epey ayaklandırır. Partinin çizgisini buraya doğru uyarlama, halkın ayaklanmaya yatkın niteliğini göz önüne getirme ve uygun tekniklerle yaklaşma burayı hızla devrime

katar. Ayaklanmacı bir kitledir; fazla korkak değildir, insanı saftır. Alan uygun taktiklerle karşılanırsa, epey büyük sonuçlar alınabilir. Aslında Kürdistan Devrimi'nin iyi bir koludur. Buraya kol görevini iyi gördürmek gerekir. Buranın planlamasına, geçmiş planlardan da yararlanarak doğru yaklaşmak gerekir.

Bu dönemde bir kaç önemli merkeze ayaklanma dayatılmalıdır. Doğubayazıt'tan tutalım Kars ve Erzurum'un bazı kazalarını ayaklanma düzeyine getirebiliriz. Yine kırsal alanı epey denetim altına alırız. İkinci alan kadar olmasa da kendini sağlama almış, düşmanın rahat gezemediği bir alan haline getirmek mümkündür. Binlerce gerillayı çıkaracağımız gibi, kitlesi de kendisini kısmen de olsa özgürleştirebilir. Daha şimdiden partinin elde ettiği deneyimler bunun gerçekleşebileceğini gösteriyor.

Gerilla ve ayaklanmaların dayanacağı diğer bir eyaletimiz de Dersim'dir. Tarihi, sosyal gelişme düzeyi ve ekonomik açıdan burasını da hem gerilla için, hem de kitlesel katılım için düşünebiliriz. İdeal bir gerilla alanıdır. Bütün bu göçertilmişliğe rağmen, kitlesini devrime çekmek zor değildir. Tarihi gerçeklik esas alınır, yine ekonomik olanakları devrime kanalize edilirse, burayı hızla devletin denetimi dışına çıkarmak mümkündür. Dersim coğrafya itibariyle çok uygun bir alandır. Denilebilir ki tarih boyunca düşmana karşı ayakta kalmasının temel nedeni; bu coğrafik yapıya sahip olmasıdır. Parti taktiği biraz oturtulursa, buranın düşmanın giremeyeceği bir alan olması kaçınılmazdır. Uzun süreden beridir partinin bu alanda çalışmaları vardır. Kitlesi de az-çok uyanmıştır. Kitlesi partinin çizgisine gelecek düzeye getirilmiştir. Dolayısıyla iyi bir ayaklanma planı, bu alan için de yapılmalıdır.

Dersim Eyaleti, Erzincan, Sivas ve Elazığ'ı da içine alır. Tarihte güçlü isyanların olduğu bir alandır. Kitlesi bilinçlenmeye en yatkın olan kitledir. Kemalist politika çok etkili de olsa, rahatlıkla onu boşa çıkartmak mümkündür. Biraz engel teşkil etse bile, bu bizim açımızdan fazla önemli değildir. Elazığ sömürgeciler tarafından adeta faşizmin yatağı durumuna getirilmiştir. Ancak bunlar rahatlıkla sökülüp atılabilir. Türk solculuğu biraz etkilemek istiyor. Aslında ciddi bir engel teşkil edemez. Bunlar kolay çözümler. Devletin gerici bazı çabaları var, özellikle Kemalist bir aydın kuşak oluşturmuştur. Onların fazla irtibatı ve iddiaları da yoktur. Onun için fazla engel teşkil edemezler. Burayı da sağlam bir kol olarak çalıştırmak mümkündür. Var olan gerçekler dikkate alınarak yapılacak bir planlama, epey sonuç alabilir. Özellikle parti taktiğine

doğru yaklaşım, doğru parti yaşamı burada en hızlı sonuç almaya aday yaklaşımdır. Planlama üzerine epey durulabilir. Önümüzdeki dönem üzerine gideceğimiz ve en çok sonuç alacağımız bir alan, gözüyle bakmak ve mutlaka burayı işler bir alan haline getirmek, özellikle kendini dayatan küçük-burjuva teslimiyetçi anlayışları aşarak, yurtseverliği köklü bir biçimde oturtmak kaçınılmazdır. Hatta gerekirse ülkenin diğer alanlarında bulunan yurtsever güçleri oraya taşıyarak, düşmanın etkilerini silip süpürme oldukça yerinde bir yaklaşımdır.

Buna benzer bir durum da Güneybatı alanımız için geçerlidir. Bu alanımız da az-çok faaliyetlere açılmıştır. Düşmanın azınlıklar ve mezhep çatışmalarıyla en çok zayıf düşünmek istediği bir alan olmasına rağmen, aslında gelişmeye aday bir alandır. Hem sosyal, hem de coğrafik olarak önemli bir konuma sahiptir. Düşmanın dayandığı sosyal işbirlikçiler ve özel savaşın kurumlaşması işleri zorlaştırırsa da, yapacağımız güçlü hamlelerle buranın da hızla devrime açılabileceğini gösteriyor. Dağlık alanı uygundur, bir çok alan da üslenme imkânı veriyor. Toroslar, dayanılabilecek iyi ayaklanma üsleri görevini görebilir. Batıda Amanoslar, doğuda Fırat kıyıları, kuzeyde Fırat'ın çizdiği kavis Sivas'a kadar uzanır. Burası da aslında büyük bir bölgedir. Tarihi temeli vardır. Birçok ayaklanma burada gelişim gösterebilmiştir. Selçukluların, Osmanlıların kolay kolay denetim altına alamadıkları bir bölgedir. En yakın dönemde de Fransız işgaline karşı direnmiş bir alandır. Halen de direnişçi öğeler diridir. Özel savaş her ne kadar pasifize etmek istediye de, bu öğeler diriliğini sürdürmektedir.

Partinin de bu alanda bir tarihi geçmişi vardır. Halen büyük bir kitle gücü vardır. Bu alanın kapsamına aldığı Malatya, Antep gibi büyük il merkezleri hızla serhıldanlara çekilememekle birlikte, kitle çalışmaları gerçekleştirilebilir. Ama Malatya'da olsun, Adıyaman'da olsun kitleler rahatlıkla ayaklanmaya çekilebilir. Belki diğer alanlar kadar olmasa da, hem gerilla ve hem de ayaklanmalar konusunda oldukça iddialı olduğumuz bir alandır. Burası üzerinde de ısrarlı olacağız. Mevcut gücümüzü kat be kat takviye ederek, önümüzdeki planlama döneminde buraya büyük bir gelişme fırsatı vereceğiz. Burayı büyük bir gelişme alanına çevireceğiz.

Yine bu bölgemizin Türkiye'ye sınır olması da oldukça önemlidir. Kuzey ve Güneyle de bağlantılı olması büyük bir avantajdır. Hiç uğraşılmamış bir alan değildir, iyi çalışma kollarından birisidir. Mutlaka işletmek, bu alan planlaması üzerinde de yoğunlaşmak gerekir.

Mardin-Urfa diye tabir ettiğimiz, sosyal temeli itibariyle çizgiye açık bir alan durumunda olan bölgemizde parti çalışmalarımız uzun bir sürece dayanıyor. Özellikle Mardin, siyasi bakımdan kurtarılmış sayılır. Urfa'yı benzer bir duruma getirmek mümkündür. GAP ve Mardin eyaleti olarak düşündüğümüz bu iki bölge, özellikle siyasi açıdan büyük gelişme gösterecek, ancak gelişmiş bir gerillaya ulaşması, başlangıçta bir kaç bölge ile sınırlı kalacaktır. Karacadağ'dan çizeceğimiz bir hatla, Botan'a kadar bir gerilla şeridi tutturulabilir. Temel olarak buraya dayanılarak ovalık alanlar denetlenir, güç verilir. Oluşturulan silahlı güç, bir gerilla ordulaşmasından ziyade, mevcut siyasi gelişmelere yön verecektir. Birçok ayaklanma merkezi şimdiden ortaya çıkmıştır. Buna özellikle Siverek gibi bir alanı dahil etmek gerekir. Bu önümüzdeki planlama döneminde en çok Siverek rolünü oynayarak, Urfa'nın bazı kazaları ayaklanma sürecine girerken, diğer alanlarda da halk örgütlenmesine ağırlık verilerek, halkın özdenetimi oluşturulmaya çalışılacaktır. Bu aşamada halk milisi epey iş yapabilir. Yine gerek köylerde ve gerekse mahallelerde savunma birliklerini de devreye sokmak gerekir.

İşbirlikçi yapı burada da aşılabilir. Düşmanın kontra faaliyetine karşı çok etkili olmak gerekiyor. Kontr-gerilla burada biraz daha etkili olmaya çalışacaktır. Bu savunma birlikleri iyi teşkil edilirse kontr-gerilla terörü boşa çıkartılabilir. Zaten dayanacağı karşı-devrimci bir kuvvet de yoktur. Belki Hizbullahçılar adı altında dini örgütlenme, Erbakancılık geliştirilmeye çalışılacaktır, ama bunun da fazla tutmayacağı açıktır.

Şehir ayaklanma planları burada da geliştirilebilir. Yine kırsal alandaki köylülük hareketi de ilerletilebilir. Ovadaki ve şehirdeki yapı, ayaklanmaya oldukça uygun ve derinleşebilecek bir yapıdadır. Botan, Amed ve Güney ile irtibatı vardır. Dolayısıyla izole olmaktan uzak ve kendisini birçok yönlerden takviye edebilir. Özellikle devrimin lojistik ve gıda ihtiyacını epey karşılayabilir. Botan'ı lojistik açıdan buraya dayandırmak mümkündür. Zenginliklerini önemli oranda devrime kanalize etmek gerekir.

Böyle parçalara ayırdığımızda görüyoruz ki, Kürdistan Devrimi gerçekten somut ayaklanma planlarına ulaşabilir. Karmaşık ve değişik sürelerde gerçekleştirilecek bir ayaklanma planı gerçekçi oluyor. Geniş bir cephe gerisi, sağlam üs alanları, harekete geçebilecek geniş kitleler, düşmanın kolay kolay denetim altına alamayacağı kadar geniş bir ülke olması ve PKK gibi bir öncünün küçümsenmeyecek mesafe alması, böy-

lesine bir ayaklanmaya fırsat veriyor. Zaten belirtilmek istenen bir ayaklanmanın yaşanırılığdır. İsyan durur mu? Hayır! Çünkü ruhsal düzeyden tutalım bilinç ve örgütlülük düzeyine ulaşmış oluyor. Kitlelerin ruhsal ve bilinç düzeyi ayaklanmaya yatkın, örgütlülük düzeyi biraz zayıftır. Ayaklanmanın en temel ihtiyacı da örgütlenmedir. Dolayısıyla planlamada ayaklanma komitelerini çok iyi örgütlemek gerekecek.

Mevcut koşulların elverişliliği yanında ayaklanma komitelerini yeterli ve yetkin kılmak çok önemlidir. Özellikle kent ayaklanma komitelerini çok iyi ayarlamak gerekiyor. Kent komitelerine artık bir ayaklanma komitesi gözü ile bakmak gerekiyor. Köydeki örgütlenmeyi köy savunma birliği, kentlerdeki komiteyi de, ayaklanmayı sürekli geliştiren, koruyan bir komite olarak görmek gerekiyor. Sıradan ajitasyon ve örgütlenme komiteleri olarak görmek yetersizdir. Komite girer girmez, adeta her kent için bir ayaklanma süreci, köy grupları için de yine bir ayaklanma ve kendini koruma süreci olacaktır.

Şimdiye kadar parti her ne kadar gereken ağırlığı vermediyse de, bundan sonra bu ağırlığı vermek zorundadır. Özellikle ordulaşmaya, gerillaya gelemeyen güç, ayaklanma gücü olarak ele alınmalıdır. Hazırlıklarımız, bu ayaklanmayı ön plana almamız gerektiğini ortaya koyuyor. Burada da mevcut gücümüzü bu temelde değerlendiriyorum. Önemli bir kesimini, ayaklanmaların örgütlenmesinin çeşitli ihtiyaçlarını giderecek tarzda kullanmaya çalışacağız. Hazırlıklar, ayaklanmanın birçok yöndeki ihtiyaçlarını karşılayabilmelidir. Gerek teorik, gerekse de pratik hazırlık, bir ayaklanmayı nasıl gerçekleştirebiliriz sorusuna cevap verebilecek düzeyde olmalıdır.

Türkiye için öngörülen partinin çalışması olsun, öz örgütlenme olsun üzerinde yeterince durulmuştur. Hiç şüphesiz bu ayaklanmalardan çok etkilenecek, kendisi epey güç alacak ve güç verecektir. Kürdistan'da gelişecek ayaklanma Türkiye'de gelişecek ayaklanmanın da alt yapısıdır ve temel öncü gücüdür. Türkiye'deki devrim ve karşı-devrim ayrımına açıklık getirir, güç ayrıştırır. Mevcut durumda bu kavramlar oldukça iç içedir. Dolayısıyla biz Kürdistan'da ayaklanmaya dayalı mücadeleyi geliştirirken, Türkiye'de de karşı-devrimin zorlanacağını ve devrimci mücadelenin gelişim göstereceğini biliyoruz. Türkiye'de yaşayan Kürdistanlıların bazıları, Kürdistan'daki mücadeleye çekilecekken, diğer bir bölümünün de Türkiye'deki devrimci-demokratik mücadeleye kanallı olacağını biliyoruz. Öngörülen örgütlenme bu anlamda motor gücü görevini görebilir. Bu örgütlenme biçimi bir yandan sınıfsal

karakterde gelişim gösterirken, diğer yandan da cephesel gelişim gösterir. Bu aynı zamanda ayaklanma sürecidir de ve bu süreçte Türkiye'nin de etkileneceği muhakkaktır. Birçok devrimci gücü açığa çıkaracağı gibi, yepyeni bir düzeye gelmesine de yol açar. Bu da karşı-devrimin zorlanmasına yol açar.

Bilinçli, örgütlü çaba, Türkiye'yi de devrimci ortama çeker ve geri-leme durumunu iletir. Türkiye için öngörülen planlama, bu gerçekler doğrultusunda yapılırsa olumlu sonuçlara yol açabilir. Türkiye'deki demokratik-sosyalist hareket epey birikime sahiptir. Kürdistan'dan alacağı bir cesaretle yeniden kendisini toplayabilir. Sanıyorum parti buna epey ağırlık vermiştir. Bu konuda hem belli birikim sağlamıştır, hem de sürekli güç verecek durumdadır. Öz çalışmalar da hızla sonuca gidebilir. Kısaca, Türkiye'de bundan sonra Kürdistan'daki savaşım açısından daha olumlu rol oynayabilir.

Avrupa'da zaten benzer faaliyetler yürütülüyor. Sürekli bağlantılı olma, güç verme, güç alma daha da geliştirilerek devam edecektir. Avrupa örgütlenmesi Kürdistan'daki mevcut gerçeği anlatma, diplomatik ilişkiler gerçekleştirme, kamuoyunun dikkatini çekme, bir çok bakımdan irtibatı sağlama, maddi güç verme, mücadeleye örgütleyiciler gönderme, basın-yayın faaliyetleriyle, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini yürütme biçiminde katılımı sunacaktır. Zaten şimdiye kadar sürekli olarak mücadeleyi bu alanlarda besledi ve bundan sonraki süreçte de bu alanlarda besleyecektir. Ülkedeki gelişmelerle daha fazla irtibatlı olarak rollerini oynamaya devam edecektir.

Kürdistan'daki gelişmeler, uluslararası planda da daha fazla dikkate alınacaktır. Balkanların veya Kafkasların içinde buldukları çalkantılar sonuçlansa dahi, Ortadoğu'daki çelişme ve çatışmalar devam edecektir. Özellikle Kürdistan'ın öne çıkması, uluslararası alanda veya devletler düzeyinde ciddi yaklaşımlara yol açabilir. Uluslararası alanda Kürdistan Devrimi'ne daha somut politikalarla ve daha sorumlu yaklaşacaktır. Sanıyorum şimdiye kadar ki yaklaşımlar, temelde Türkiye'yi esas alıyordu. Bundan sonraki süreçte tamamen aşılsa bile, önemli devletler tarafından aşılır ve Kürdistan'a özgü politikalar ortaya çıkar. Kürdistan gerçeğini kabul eden, Kürdistan'ı esas alan -ki, Türkiye'de bu duruma gelmiştir- devletler de dahil, uluslararası kamuoyu, özgün Kürdistan politikalarıyla ilişki kurmaya çalışacaktır.

Dolayısıyla Kürdistan'daki ayaklanma sürecini uluslararası alanda daha iyi anlatmak, ilerici, devrimci ve demokratik kamuoyunun dikka-

tini çekmek, mevcut devletleri de bu konuda dikkatli olmaya, daha sorumlulu hareket etmeye çağırarak gerekiyor. En azından birçokları ilişki kurmak isteyeceklerdir. Bu daha fazla diplomatik çalışma imkânı verir. Çok sayıda dostları ortaya çıkarabilir. Bu TC'nin barbarlık politikası önünde engel teşkil eder. Uluslararası alanı her zamankinden daha fazla dikkate alacak bir Kürdistan Devrimi izole olmaktan kurtulur. Özellikle maddi destek kampanyaları da epeyce gelişme gösterebilir.

Ortadoğu'da özellikle emperyalizme kolay kolay teslim olmayan İran, Suriye ve Libya daha iyi bir yaklaşım gösterecektir. Tahminimize göre bunlar PKK önderliğindeki Kürdistan Devrimi'ne daha dostane yaklaşabilirler. Yine Irak'ta da gerek rejimin zayıflığı ve gerekse de işbirlikçilerin zayıf durumu oradaki gelişmeleri, Kürdistan'daki devrime kanalize edebilir. Yine Irak'taki devrimi Kürdistan Devrimi'ne dayalı olarak geliştirmek olasılık dâhilindedir. Sanıyorum bunu da ağırlıklı bir görev olarak önümüze koyacağız ve yükleneceğiz. Irak'ın somutuna bir devrimi dayatmak, her zamankinden daha acil duruma gelmiştir. Mevcut durumdaki kaosu, kargaşayı devrim seçeneği ile aşmak mümkündür.

Kısaca Kürdistan Devrimi'ne yönelik bir planlamanın ana hususlarını böyle belirleyebiliriz. Bu kadar çok kapsamlı planlar geçmişte çok yapılmak istenmiş, ancak çok sınırlı bir uygulama alanına sahip olabilmişlerdir. Ama şimdi mevcut tecrübeye, imkân ve olanaklara dayanarak, Kürdistan Devrimi'nin ayaklanma düzeyini planlamak zor değildir. Bunu burada belirtebiliriz. Önümüzdeki günlerde en temel görevlerimizden birisi burada böylesine gerçekçi bir ayaklanma planına ulaşmaktır. Yapı bu konuda yeterince aydınlatılmıştır. Ayaklanma sorunlarına doğru yaklaşımı gösterebilmek, bilince ve yeteneklere kavuşturulmuştur. Önemli bir kesim bu temelde bir görevlendirilmeye tabi tutulabilir. Ayaklanma grupları, gerilla gruplarıyla birlikte oluşturulabilir. Buradaki eğitim çabamız buna epey fırsat tanıyor.

Kısaca, ayaklanma planının ele alınışı üzerine bunları belirtebiliriz. Bu konular çok işlendiği için kısa geçiyoruz. Fakat planlama grupları, biraz belge ve materyale dayanarak ayrıntılı bir biçimde konu üzerinde yoğunlaşmalı ve somut bir biçime getirmelidirler. Biz ana hatlarına değinmeyi yeterli gördük.

Ayaklanma şu anda çok zengin ve gerçekleştirilebilir bir duruma gelmiştir diyoruz. Ayaklanma hayali gereklidir. Gerçek temelleri üzerinde her devrimci bununla dopdoludur sanırım. İşte diyoruz ki, şimdi

o sürece girmişiz. Hayalin hakikate dönüşmesini yaşıyoruz. Bu çerçeve dahilinde soru sormak isteyen var mı? Ayrıca bazı hususları eklemek isteyen var mı?

X.: Başkanım, ayaklanma sürecine girerken, bunun gerilla ile iç içe geliştirilmesi gerektiği açıktır. Ancak bu dönemle birlikte devrim konseyinin oluşturulması önemlidir. Bu da hem ayaklanmayı geliştirirken, hem de gerilla ile birleştirip boyutlandıracaktır. Devrim konseyi, kendisine bağlı alt örgütlenmelere de ulaşabilecektir. Çünkü mücadele geliştikçe siyasi ve askeri faaliyetlerin aynı çatı altında birleştirilmesi gerekiyor. Bu durumda da eskisi gibi yürütmek oldukça tehlikeli sonuçlar doğuracaktır. Botan, Mardin ve Amed eyaletlerinde kitle kabarması daha erken olabilir. O nedenle buranın kucaklanması gerekiyor. Buna yönelik ciddi hazırlıkların yapılması gerekiyor.

---: Başka, ayaklanma üzerine unuttuğumuz yönler varsa hatırlatılabilir.

M.S.: Şehir komiteleri, her bölgenin gerillasına bağlı olarak mı çalışmalıdır, yoksa bu komiteler ayrı olarak bir merkezi düzeye mi kavuşturulmalıdır?

---: Zaten onu tartışıyoruz. Büyük ihtimalle şehir komitelerine ihtiyaç olacak. Kırdan idare etmek biraz zordur. Koordine etmek iyi olacak, fakat şehir komiteleri de olacak. Şehir komitelerine ağırlık vermek, bir defa her şehir için ve hatta köy grupları için bir komite düşünmek yerindedir. Zaten gerilla ile irtibat içinde ve gerillanın koruması altında olması şarttır. Alanlar müdahalelere açık tutulmalı. Fakat direkt gerillanın yönlendirmesine bırakmak risklidir. Alanların kendine has komitelerinin oluşturulması en doğrusudur. Ama gerillanın güç vermesi, güç alması, şehirde deşifre olanları dağa çekmesi, birçok alanda komiteyi güçlendirmesi oldukça önemlidir. Böyle sıkı bir irtibat düşünmek gerekir. Hatta hangi şehir, hangi kırsala, hangi ovayı, hangi temel güç alanlarına bağlaması gerektiğini de planlamalarda netleştirmek gerekiyor. Şehirler, ayaklanmaların bağlanacağı temel alanlar. Bunu besleyecek kanallar ve bölgeler meselesi de bu dönemde netleştirilmelidir.

O.: Benim sormak istediğim soru şu: şimdi diyelim Botan-Behdinin, ya da kurtarılmış bir bölgeyi oluşturduğumuz zaman, sosyal ve ekonomik alanda buraları nasıl kendine yeterli bir hale getireceğiz veya buraları düşman karşısında nasıl koruyacağız?

---: Bizim düşündüğümüz devrim birleşiktir aslında. Şimdiye kadar olup bitenlere bakarsak, Botan tecrit edilmeye çalışıldı. Ancak düşman

bunda fazla başarılı olamadı. Tecrit çabaları neydi? İran'dan, Suriye'den, Irak'tan engeller yaratmak istedi. Bu yönlü diplomatik faaliyetlere ağırlık verdi. Bundan sonra da sanıyorum ağırlık verecektir. Biz cephe gerisi olarak Suriye, İran ve Irak'ı iyi çalıştırıyoruz. Bunu engellemesi bundan sonra da çok zordur. Çünkü bu üç devlet de Türkiye ile kolay kolay uzlaşmaya girmeyecek devletlerdir. İşbirlikçiler vardır, ama bunlar şimdi zayıf durumdadırlar. Eğer doğru yaklaşırsak, özellikle Irak'a yönelik planımız tutarsa, kesinlikle muazzam bir cephe gerisi haline gelir. Buna özel bir ağırlık vermek gerekli.

Suriye, İran ve Irak ile bu konumumuz sürdükçe, Botan izole edilemez. Botan'ın direkt izole edilmesi imkânsızdır. Ayrıca Kürdistan'ın kalbi durumundadır. Yani Botan ile, Garzan ile, Mardin ile ilişkilerin kesilmesi imkânsızdır. Zaten düşman başta ordu gücü olmak üzere tüm kurumlarıyla bu alanı tecrit çemberine almak istemesine rağmen, bunda fazla başarılı olamadı. Bundan sonraki süreçte de bırakalım etkin olmasını, birçok şeyin iç içe geçmesi daha ağırlıklı olacaktır. Bu eyaletimiz kendi içinde birbirlerini besleyecek ve etkileyecektir.

Kürdistan halkı yüzyıllardan beridir kapalı bir ekonomiye sahiptir. Burada bir çobanlık sistemini ya da bağ-bostan ve yaylaları tam denetim altına almamız bile savaş ekonomimizi güçlendirmemize yeter. Yine dostlarımızdan alacağımız destek ve yardımlar da bizleri yıllarca besleyebilecektir. Buralara özgü savaş ekonomisi planı, gerillayı uzun süre besleyecektir. Gelişmiş bir düzeye belki ulaşamaz, ama en azından savaşı belli oranda besleyebilir. Önceden de bu alanımız ne Türkiye'ye, ne İran'a ve ne de Irak'a bağlıydı. Dar ekonomisiyle kendi kendini yaşıyordu. Şayet biz uygun planlar geliştirirsek, burası savaş ekonomisinin koşullarına uygundur. Rahatlıkla kendisini besleyebilir.

Diğer alanlar için de benzeri düşünceler ileri sürülebilir. Yani alanların hiçbirisi izole edilmeye, tecrit edilmeye müsait değildir. Özellikle bizim aldığımız tedbirler vardır. En başta Kürdistan Devrimi'ni bir bütün olarak düşündük. Alanları komple gelişime açtık. Alanların hepsine ulaşabilecek kanalları döşedik. Cephe gerisini alanlarımızın büyük bir kısmına bağlı kılabiliriz. Türkiye bile büyük bir cephe gerisidir. İzole edilmesi, tecrit edilmesi imkânsızdır. Kürdistan ayrıca kapalı ekonomisinin olduğu yerdir. Kapalı ekonomi, aslında uzun süre gerillanın kendi içinde yaşayabileceği olanakları sunar. Halkımızın gelişmiş bir yaşam düzeyine alışmaması, fazla ekonomik taleplerin olmaması, bizim için bir avantajdır. Yani "ekonomisi çöker, savaş gelişemez" teorisi bizim

için geçerli değildir. Tam tersine, var olan sömürgeci ekonominin çökmesi, denetimimizi daha da geliştirir. Kaldı ki sömürgeci ekonomi, aslında soygun ekonomisidir. Bence yıkılması durumunda daha çok milli temelde ekonomik kurumlar gelişir. Ticaret millileşir, üretim millileşir. Bu da daha fazla zenginleşmeye yol açabilir.

Yıkım bile olsa, zaten halkımız kapalı yaşama, yoksul yaşama alışmıştır. Halkımız, bununla partiye ve ayaklanmaya daha fazla bağlanır. Bu açıdan gelişecek savaşın yaratabileceği tecrit durumundan çekinmek şurada kalsın, mevcut sömürge ekonomisinin, sosyal, siyasal yapısının kırılması, ciddi bir biçimde millileşmeye yol açar. Milli kurtuluşçuluğu çok köklü bir biçimde geliştirir. Bir de Kürdistan'ın imkânları vardır. Tarla ve hayvancılık ekonomisi rahatlıkla savaşı finanse etmeye veya savaşı beslemeye uygundur. Bin yıldır bu ekonomiyle yaşıyor, savaşta daha iyi yaşayabilir, hem de millileşerek yaşayabilir. Bu yönlü savaş ekonomisinin gelişmesini parlak görüyoruz.

S.: Serhıldanlarda halkın silahlanması olacak mı? Olacaksa ne gibi tedbirler alınabilir? Yani çatışmalarda...

---.: Serhıldan zaten halkın ayaklanmasıdır.

S.: Serhıldanlarda halkın silahlanması ve gerillanın öncülüğü...

---.: Önceki gün ayaklanmanın biçimleri üzerinde durduk. Ayaklanmalar bazı yerlerde silahsız, bazı yerlerde silahlı olacak. Zaman zaman gerilla ve zaman zaman da milisler ayaklanmada yer alırlar. Bazen şehirleri uzun süre elimizde tutabiliriz. Bu, alanlara göre, şehirlere göre değişir. Kırsal alanda biraz daha silahlı olabilir. Bu konuda şemalar koymak yerine, somut durumlara göre belki yirmi dört saate göre taktik belirlenebilir. Yirmi dört saat içinde ayaklanma belki de silahlı çatışmaya dönüşebilir. Hatta bir silahlı çatışma zararlı olabilir. Yerine başka bir biçim de gerekebilir. Kesinlikle somut şartlara göre bu konulara cevap vermek gerekir. Fakat işin içinde silah da, taş da, sopa da, pasif biçimler de, hatta şiddetli biçimler de olacaktır.

Bütün bunlar somut duruma göre cevabını bulması gereken sorulardır. Ama dönem açısından "*her şey ayaklanma için, her şey ayaklanmada gelişim için*" sloganı doğrudur. Ayaklanmaya çok yaratıcı yaklaşmak gerekiyor. Hatta soruna teorik düzeyde yaklaşımdan ziyade, teknik ve pratik yönden de sonuç çıkarmak mümkündür. Yani açıkçası ayaklanma stratejisini içselleştirmek gerekiyor. Ayaklanmaları tüm sonuçlarıyla şimdiden düşünmek ve algılamak önemlidir. Yüz binler ayağa kalkığında ne yapacağız? Daha ne kadar kentte kalacağız? Daha

ne kadar vuracağız, bu kadar kan dökülürse ne yapacağız, ne gibi sonuçlar çıkaracağız sorularına cevap verecek tarzda büyük ayaklanmaları göz önüne getirin ve kişiliğiniz ne kadar bunu karşılayacak bu yönde muhakeme içinde olun. Yani ayaklanmayı ne düzeyde geliştirebilirsiniz, buna ne kadar hazırlıklısınız, ne kadar güç getirebilirsiniz, ruhu-
nuz ve bilinciniz bunu ne kadar yakalıyor? İşte devrimci militanların en önemli görevi bu soruya gerçekçi cevabı bulmaktır.

Z.: Başkanım, Parti Önderliği ayaklanma konusunda perspektif sundu. Ancak benim sormak istediğim soru, ayaklanma komiteleri işlevsiz kaldığında, önderliksiz bir ayaklanmanın ortaya çıkmasıyla bu duruma nasıl müdahale edilebilir?

---.: Ayaklanmaların en sağlam güvencesi gerilladır. Her ayaklanmanın bağlantılı olacağı gerilla alanı, eğer komite işlevsiz kalırsa müdahale etmek zorundadır. Burada dikkat edilmesi gereken husus, katliama giden bir ayaklanma değil, kendisini hazırlamış bir ayaklanmanın öngörülmesidir. Biz kontrolden çıkma durumunu düşünmek bile istemiyoruz. Hemen hemen şimdiye kadar bütün ayaklanmalar, kontrol altında geliştiler. Zaten partimizin çalışması da sadece bir şehir komitesi değildir. Yanı başında birçok çalışma birimleri de olabilir. Legal birimler vardır. Kaldı ki bu ayaklanmalarda legal birimlerden epey yararlanacağız. Sorumluluk taşıyabilecek güçler hızla devreye sokulabilir. Bu konuda tekniğin sağladığı olanaklardan da yararlanmak mümkündür. Telefon var, teknik var, araba var, bunlarla anında müdahale edilebilir.

Katliam zamansız ve yersiz ortamlarda silaha başvurulduğunda olabilir. Ama böylesi geri durumlar içine girilebileceğini sanmıyorum. Kaldı ki silahlarıyla hareket eden kişiler, daha sonra ne yapması gerektiğini de kararlaştırmış olmalı. Kendilerini imhaya götürecek bir silahlı girişimi düşünmemeleri, bunu daha başından itibaren halletmeleri gerekir. Rasgele silah kullanmalara fırsat vermemeleri gerekir. Ancak silah kullanıldığında daha sonrasında nereye gidileceği, nasıl davranılacağı başından saptanmalıdır. Yani "vurduk, silah elimizde kaldı" biçimindeki durumlara fırsat tanınmamalıdır. Bunu ayaklanma sorumluları düşünmelidir. Mevcut bağlantı ve koordinasyonun daha fazla sorumluluğa dayanan plan ve tedbirler, bu tip tehlikeleri en asgari düzeye indirir.

Xe.: Başkanım, Güney Kürdistan'daki ilkel-milliyetçi güçlerin şu anda bize karşı yönelimlerini biliyoruz. Bizim Güney Kürdistan'ı bir geri cephe olarak kullanmamıza karşılık, emperyalizmin dayatmalarıyla bu

güçler bize karşı tavır alacaklardır. Böylesi bir durumda bunlara karşı tavrımız nasıl olmalıdır?

---: Zaten şu anda yönelmiş durumdadırlar. Yönelimleri var, kararları var, ancak güçleri zayıftır. Biz her gün bunu mutlaka açıyoruz. Hatta biz Güney Kürdistan'a devrim dayatarak ve giderek serhıldanlara ulaşmayı hedefleyeceğiz. Ancak bizim dayatacağımız serhıldanlar, Kürdistanî Cephe'nin öngördüklerinden farklı ve sonuç alıcı olacaktır. Herhalde en iyi garanti bu olur. Temel Kürt merkezlerinde geliştireceğimiz serhıldanlar, Kürdistanî Cephe'nin işbirlikçiliğini boşa çıkarabilir. Sanırım en çok burada ısrar etmemiz gerekir. Kaldı ki hudut boylarındaki gerilla, onların olası saldırılarını rahatlıkla karşılayabilir. Gerilla ve gerillayla bağlantılı olarak geliştireceğimiz bir ayaklanma taktiği, ABD'nin özellikle geliştirmek istediği bu işbirlikçi gelişmeyi engeller ve hatta Irak'ı daha fazla devrime açık hale getirebilir. Partinin bu alana dayatmak istediği dönem taktiği budur. Aslında bu taktik uzun süreden beri partimiz tarafından dayatılmak istenen bir taktiktir. Bu çizgi bundan sonra daha çok gelişme şansına sahiptir. Görevlere doğru yaklaşırsak, bu elverişli durumu ilerletme şansımız yükselir.

X.: Başkanım, önemli bir ayaklanma merkezi de Orta Eyalettir. Bu alanda nasıl bir üslenme yaratılabilir?

---: Bu konuyu açmıştım. Üs alanlarının planlanmasında ayrıntılarıyla tartışılabilir. Sanırım bu alanda çok iyi üs alanları vardır. Şimdiki üslenmemiz, akıllı çalışmamız durumunda daha başarılı sonuçlar elde edebileceğimizi göstermektedir. Örneğin, Solhan, Kulp, Genç, Lice, Hani, Mutki, Sason, Tatvan, Kozluk, Hizan, Çermik, Maden, Ergani ve hatta Sipan ile Nemrut dağları iyi birer üslenme alanlarımız olabilir. Binlerce gerilla rahatlıkla buralarda barınabilir.

X.: Başkanım, yine Malazgirt, Varto ve Karlıova'da da ayaklanma potansiyeli var...

---: Oraları Garzan'a veya Bingöl'e bağlamak gerekiyor. Aslında Orta Eyalette fazla üslenme sorunu yoktur. Kendi içinde iyi üs alanları yaratılabilir. Orayı iyi görmüşsünüz. Kalabalık sayıda gerilla rahatlıkla barınabileceği gibi, kentleri de düşmanın kolaylıkla ele geçireceği alanlar değildir. Çok geniş ve büyük kentlerdir. Kent ve alan savunmalarını iyi yapabilecek yerlerdir. Geniş bir sivil milis savunmasına imkân sağlıyor. Savunma birlikleri, alanda iyi iş yapabilirler ve mevcut durumda da bazı şeyler yapılmaktadır. Aslında Orta bölgedeki halk kendini savunmada ilerlemiş durumdadır. Planlamalarda bölge savunma birlikleri ve

milis komutanlığı sağlanmalıdır. Milis komutanlıklarını hem şehirde, hem kırsal alanda çok iyi geliştirmek gerekir. Hatta bunu gerilladan farklı geliştirmek lazımdır. Milis komutanlığına ağırlık vermemiz gerekiyor. Değişik bir örgütlenme ile gerilla ve kent komiteleri arasında çalıştırmak önemlidir. Mevcut durumda koordinasyon ve örgütlenmede yaşadığımız zayıflığı, milis komutanlığını örgütlemekle giderebiliriz. Oldukça önemli ve kesinlikle başarılması gereken bir görevdir.

O.: Kurtarılmış bölge ortaya çıktıktan sonra, şimdi uygulanmakta olan gerilla savaşı taktiklerinde bazı değişiklikler olması gerekmiyor mu? Örneğin, gerektiğinde mevzi savaşı da verebilen ve ordunun iskeletini oluşturacak ana birlik tipine gerilla birliklerine ihtiyaç duyulmayacak mı?

---.: Daha çok hareketli birlikler rol oynayabilir. Öyle sanıyorum ki, düşmanın komando birlikleri ile bu alanlara saldırması söz konusu olacak. Helikopter, uçak saldırılarıyla birlikte iç içe komando saldırıları geliştirecek. Bunun için mevzi savaşı değil, hareketli savaş önemli rol oynar sanıyorum. Özellikle yeni alanlarda hareketli birlikleri oturtmak gerekiyor. Çemberler açmak ve bunları korumak gerekiyor. Düşman içine düştüğünde onu hareketli savaşla imha edecek bir düzenleme önem taşıyor. Bu dönemde ne sabit ve mevzide kalan, ne de sürekli kaçan, düşmanı kendi denetimi dışında tutan yaklaşımlara girmemek gerekiyor. Bu açıdan gizli, hareketli özellikle uçak saldırılarına karşı iyi üslenmiş; fakat sürekli kaçan ve kendini düşmanın denetiminden çıkarmak isteyen değil, tam tersine düşmanı kendi içine düşürebilen ve hareketli savaşla imha edebilen bir taktik aşamaya ulaşmak gerekiyor. Özellikle Botan'da tamamen bu aşamayı ön plana alacağız. Orta bölgede de bu aşama epey gelişim gösterebilir.

Hareketli savaşın sorunları üzerinde çok durmamız gerekiyor. Ya-pacağımız planlamalarda hareketli savaşa ilişkin tartışmalar üzerinde yoğunlaşmak gerekiyor. Botan için gerilla savaşını düşünürken, dönem itibariyle hareketli birlikleri düşünmek gerekir. Hareketli birlikler hem sayı olarak çok olmalı ve hem de nitel olarak savaşabilen bir konumda olmalıdırlar. Yani hantal değil, savaşabilen ve düşmanı hareket edemez duruma getirebilir bir yapıya sahip olmalıdırlar. Örneğin eğer biz hareketli birlikleri yetkin bir hale getirip konumlandırırsak, pusuya düşen düşman tugayı da olsa kurtulamayacağı açıktır. Gerek coğrafik yapısı ve gerekse de bizim birliklerin düzeyi bunu belirler. Mevcut gerilla birlikleri arttıkça ve güç kazandıkça bu birliklere de kayış olacaktır.

Yani düşman girdi diye kaçmayacağız. Tam tersine, geniş çemberler çizip onu imha sürecine alacağız. Uçak tehlikesini de coğrafyayı kullanarak boşa çıkaracağız.

X.: Başkanım, Botan'da geliştirilen hareketli savaş birlikleri ile gerilla birliklerinin ortak birliği, bazı noktalarda yine gerilla biçiminde bir hareket tarzına sahip olur. Ancak bu hareketli savaşın deneyimine kayış olmaktadır. Bu, aslında 1991'in sonlarında geliştirilen eylem tarzının bir sonucu olarak ortaya çıktı. Hareketli savaş tarzını başta Botan olmak üzere tüm alanlara yaymak büyük önem taşır.

---.: Evet, Botan'ın şimdiden hareketli bir savaş alanına dönüştürülmesi uygundur. Hareketli savaş dediğim gibi ne geriden vur-kaç eylemi ve ne de mevzi savaşıdır. İkisinin de arası bir savaştır. Geçici bir durumdur, ama çok önemli bir durumu ifade ediyor. Birliklerin sayısı, güçlenmesi, hareket sahası, irtibatı, örgütlenme düzeyi, bilinç düzeyi çok atak, çok girişken olmak zorundadır. Eğer gerilla savaş taktiği geliştirilir, tüm savaş yöntemleri denenerek düşman kuşatma altına alınabilirse, düşmanın Botan'a girmesi mümkün değildir. Bunu daha şimdiden bile görmek mümkündür.

Arazinin muazzam elverişliliği kullanılırsa, birliklerin büyümesi de gündeme gelir. Birliklerin artmasını bir yük olarak görmeyip hareketli savaş birliklerimizin ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyde ele alınırsa, hem savaş gelişir ve hem de denetimi tamamen elde edebiliriz.

R.: Başkanım, yeni dönemde savaş hükümeti ve ulusal meclisin inşa edilmesi gibi bir görevimiz de var. Bunların yeni dönem serhıldanları ve Botan-Behdinan için öngörülen özgürleşmiş vatan toprağıyla ilişkileri...

---.: Yeni serhıldan süreci meclisli olacak dedik. Tezlerimizden birisi budur. Bir Ulusal Meclisin oluşturulması, ayaklanmanın doğal bir sonucudur. Meclis kendi içinde geçici bir devrim hükümetine benzer bir organ çıkarabilir. Daha önceki konuşmalarımızda on tez saydık. Bu on tez üzerinde yoğunlaşarak tartışmalıyız. Zaten tezlerimiz yeni dönem ayaklanmalarını kapsamaktadır. Bunlara ben kısaca değindim. Siz bunların derinliğine ulaşmak için tartışacaksınız.

Bir de ele alacağımız referandum konusu vardır. Temel hedefimiz bağımsız ve özgür Kürdistan'dır. Ancak Türkiye halkıyla eşit ve özgür temellerde bir birliğe de açığız. İşte bunun için bir referandum, yani sonuçta ayaklanma sürecimizi böylesine bir referandumla pekiştireceğiz. "Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da eşit ve özgür birliğe evet mi,

hayır mı" şiarıyla halkı bağımsız ve özgür bir yaşam, ancak eşit ve özgür temellerde bir birliğe de evet kararına götüreceğiz.

U.: Başkanım, Kürdistan'da gelişen serhıldanlara paralel olarak, Çin örneğinde olduğu gibi kısa mesafeli yürüyüşler yapılamaz mı?

---: Zaten serhıldanlar çok önemli bir eylem biçimi olarak da yürüyüşleri esas alır. Planlamalarda bence yürüyüş kısmına çok ağırlık vermemiz gerekir. Kürdistan'ın boydan boya bir yürüyüş alanına çevrilmesi, ayaklanmaların en önemli bir biçimi olacak. Gerilla bile uzun bir yürüyüşür bizde, ayaklanma da bir uzun yürüyüş olacak. Yürüyüşün kendisi ayaklanmadır. Dolayısıyla yürüyüş düzenlemek, yürüyüşü korumak, yürüyüşü örgütlemek, hatta yürüyüş komitesi örgütlemek, bu örgütü oluşturmak çok önemlidir.

Öyle anlaşılıyor ki, biz epey kanallar oluşturacağız serhıldan boyunca. Boydan boya halkı yürüyüş kolları halinde birbirine kavuşturmak, kuzeyden güneye, doğudan batıya, köyden kente doğru bir atılımı geliştireceğiz. Çok çeşitli bölgelerin kendi içinde yürüyüş kollarını oluşturacağız. Mümkün olduğu ölçüde bütün halkı yürüyüşlere katacağız. Dolayısıyla yürüyüşlerin ayaklanmamızın en belirgin bir özelliği olacağı kanısındayım. Kürdistan'da yürüyüşler epey iş yapacaktır. Buna göre planlamada yürüyüş konusunu ayrı bir başlık altında incelemek gerekiyor. Köylerin kentlere yürüyüşü, kentlerin bazen boşalarak kırsal alana yürüyüşü, bölgeler arası yürüyüşler, cephe gerisinden savaş cephesine doğru yürüyüşler, yürüyüşün korunması, örgütlendirilmesi önemle ele alınmayı gerektiriyor.

Meseleyi detaylı olarak ortaya koyduktan sonra sorunu size bırakacağız. Daha önceden de bu konular üzerinde tartışmalar yürüttüğümüz için, bu kez kısaca değindik. Bununla planlama gruplarına, araştırmaları için doküman imkânı verdik. Sanırım bunları güçlü bir tarzda değerlendirebilirsiniz. Şimdiden sizin durumunuzu belirlemek durumunda değilim. Dikkat ederseniz birçok alan görevlendirilmeleri için kendini dayatıyor. Kaldı ki çoğunuz bu alanlara aşinasınız. Yani alanları tanıyorsunuz. Akademi sahasından hepiniz yüklü bir bilinç almaktasınız. Bununla güçlü ayaklanma planlarına ulaşabilirsiniz.

İçinde bulunduğumuz dönem bizim için hayati derecede önemlidir. Başbakan Demirel'e verilen raporda "PKK ayaklanmalar yönünde yoğun bir hazırlık içindedir ve baharda taarruza geçebilir" deniliyor. Düşman bizden taarruz bekliyor. Bu taarruzu önlemek için de her gün fırsat bulur bulmaz, uçak saldırıları da dahil, kontr-gerilla saldırılarıyla

büyük taarruz hamlemizin önünü kesmek istiyor. Aslında ayaklanmanın içindeyiz, gerillanın içindeyiz de biz bunu daha planlı, daha takviye edilmiş ve hızlandırılmış bir aşamaya getirmek istiyoruz. Başlarken şunu söyledik; ayaklanmanın kendisi bile insanı heyecanlandırır. İnsan kendini zor tutuyor. Halk da bu coşkuyu yaşıyor ve kendini zor tutuyor. Trajik sonuçlara yol açmamak için ayaklanma önderleri, her türlü tedbiri almalıydılar. Bu anlamda ele aldığımızda, gün, sorumluluğu gerçek anlamda üstlenme günüdür. Daha önce de söyledik; bir gerilla grubu imha olabilir veya bir kent katliama uğrayabilir. Mesela Kürt isyanlarında Halepçe'de, Dersim'de, Ağrı'da, Hani'de, Lice ve Güney Kürdistan'daki katliamlarda gördük. Sonuç tamamıyla yıkımdır.

Bir bu yönüyle inceleyeceğiz, bir de bizim geliştirmek istediğimiz bir ayaklanma modeli var. Şimdiye kadar sürekli başarı kaydeden ayaklanma modelidir. Şimdi bunu daha da zirvesel, bağımsızlığa ve özgürlüğe bizi daha da yakınlaştıracak bir aşamaya getirmek istiyoruz. Bazen kendiniz darlıklarımız, yetersizliklerimiz var diyorsunuz. Böylesine tarihi, tüm yetenekleri ayaklandırarak hazırlanılması gereken bir süreç karşı, insan iliklerine kadar titrer. Kendisini böylesi kutsal bir görev konusunda hazır hale getirir. Anladığım kadarıyla sizin kişilikleriniz yeterli değil. Tarihi sorunlara, onların pratik çözümlerine kendini tam verememe ve bunun yerine sistemsiz ve bölük-pörçük bir biçimde kendini katma, felaketlerin temel nedenidir. Kişilikleriniz derli-toplu ve sistematik olarak temel sorunlara yaklaşmanıza elvermiyor. Ayrıca çabalarımız yetersiz.

Çok doğru ve doğru olduğu için de bıktırıcaya kadar söyleyeceğimiz önemli bir husus var. Doğru kişilik, kendini kararlaştırma düzeyi kadar, kararı hayata başarıyla geçirecek çabayla dopdolu kılan kişiliktir. Eğitimle, küçük tecrübelerle hızla kendinizi -hem de öyle yıllarca değil- kısa sürede bir gerillaya, bir ayaklanmaya perspektif sunacak karar düzeyine ulaşan, ufku yakalamak kadar, ayrıntıyı yakalamayı esas alan bir militanlaşmayı sağlayacaksınız. Siz bana bundan haber verin, yoksa zaaflarımızdan değil. Bize bu kişilik gereklidir. Kurtarıcı olan kişilik, böyle bir kişiliktir. Kendinizi bu kişiliğe hazırlayın.

Yanılı ve yanlışlarımızı hızla bir tarafa bırakın. Şayet siz kendi zayıflıklarımızı aşmazsanız, bu yalnızca size değil, yarın binlerin hayatına mâl olur. Şimdi de kayıplarımız vardır, ama düşman yarın halkı tararsa, sonuç binlerce ölü demektir. Neden? Çünkü önderi yok, çünkü sorumlu olması gerekenler sorumsuz çıktı. Düşmandır, peş peşe düşürmek,

mevcut gelişmeleri de engellemek ister. Siz bu kişiliğinizle bunu ne kadar engelleyebilirsiniz, bunu kendinize sorun. Doğru-dürüst bir zorluğa gelemezse, örgütlenmeye gelmezse, disipline gelmezse, yaratıcı olmazsa ve anında inisiyatif koyacak durumda olmazsa, böyle bir kişilik her şeyin elden gitmesine yol açmaz mı?

Ayaklanma sorunları üzerine 1991 yılından itibaren bu tip çözümleri oldukça geliştirdik ve ana hatlarıyla iktidara nasıl yürüyeceğimizi ortaya koyduk. Ben bu konuya ilişkin olarak ileri sürülen tezlerin ve tartışmaların iyi bir planlama için yeterli olduğu kanısındayım. Siz bu devrenin sonlarına doğru bu temelde gruplaşırken, oldukça sağlam bir temele de sahip oluyorsunuz. Dolayısıyla daha şimdiden içerisine girilmesi gereken planlama yaklaşımı böyle olmalıdır. Devre sonuna doğru bu çözümleri tekrar yapmayacağız, buna gerek yok. Bunun yerine gruplar, bu yaklaşımları bir belgeye dönüştürme gibi bir durumla karşı karşıya gelecekler. 15 Şubat'tan itibaren, yani yirmiyirmi beş gün sonra, bu planlamanın yazımına hızla geçilebilir. Hatta hazırlıklara şimdiden başlanabilir. Birçok husus söylendi, bazıları özel olarak incelemeye de alınabilir.

Bu hususların hepsinin planlamanın bütününe yayılması gerekiyor. Daha önceki tartışmalarda da epey husus belirtildi. Geçen yılların planlamaları vardı, onların da dokümanları elinizdedir. Az-çok hepsini göz önüne getirerek, sadece 1992 yılıyla da sınırlamıyoruz, tarihi bir aşamayı kestirmeye çalışıyoruz. Belki hükümetin durumu üzerine biraz daha konuşabiliriz, ama bu konuda da yeterince konuşulmuştur. Ekim seçimlerinin sonuçları ve hükümetin durumu az çok değerlendirilmiştir. Hükümet böyle bir ayaklanmayı önlemek için çabalarını birleştirmiştir. Bu konuyu birincil mesele olarak görmektedir. Bu da meselenin ciddiyetini gösteriyor. Onların da belge ve raporlarında konuya ilişkin olarak "böylesine bir ayaklanma olasılık dahilinde..." biçiminde belirlemeler yer almaktadır. Onların da amacı ayaklanmak isteyen kitlelerin kararlılığını önlemek, mümkünse de tasfiye etmektir. Eğer bunu başaramazlarsa, öyle görülüyor ki yeni bazı yaklaşımlar geliştireceklerdir.

Bu hükümetin ayaklanma, gerillayı sınırlama, tecrit etme ve giderek tasfiye etme biçimindeki yaklaşımına, bizim de tam tersine, daha da derinleştirme, yayma ve başarıya götürme gibi bir yaklaşımla karşılık vermemiz gerekiyor. Bizim yaklaşım ve planlamamız bu hükümetin yaklaşımlarını aşarsa, büyük ihtimalle ya bu hükümet düşer, ya da değişik bir politika geliştirmek zorunda kalır ki, bu durumda da biz başa-

rılı bir ayaklanma ve başarılı bir gerilla savaşı temelinde gerçekleştirecek siyasi görüşmeleri lehimize sonuçlandırabiliriz. Siyasi hâl yoluna ilişkin tartışmalarımız, halkta da büyük bir güç ve destek bulabilir. Bu tartışmalar uluslararası kamuoyundan da büyük güç ve destek alabilir. Partimiz her zaman bu yönü de açık bırakıyor. Fakat esas itibarıyla gerillayla iç içe ayaklanmayı tırmandırıyor. Böylece düşmanı ayrıca teşhir ve tecrit etme gibi bir taktiği, hem halk içinde, hem de uluslararası alanda yürütüyor. Bu konuda çok sistemli yürüyor. Parti hareketimiz, bütünüyle bu temelde bir gelişim hareketidir.

Bu aşamayı eskiden ideolojik, örgütsel ve hatta gerillanın geliştiği bir aşama gibi değerlendiresek de, şimdiki aşama kapsamlı bir ayaklanmanın da gündeme girdiği bir aşama olarak kendisini belli ediyor. Daha ileri düzeyi, daha kapsamlı mücadele biçimini bağrında taşıyan ve bir de siyasi sonuç almaya daha yakın bir savaş aşaması olarak gösteriyor. Bu çerçevede yaklaşıyoruz. Partiyi tamamen önder kılmak istiyoruz. Hiçbir yanlış anlayışa yer vermeyecek kadar yoğun gelişmeler ve buna dayalı değerlendirmeler vardır. Dolayısıyla bu işte "varım" diyen, bu işlerde belli bir görev ağırlığına kendimi hazırlamalayım diyenler, mutlaka işin bir yerinden tutabilirim, bir katkım, bir rolüm olabilir diyenler, gerçeği bütün yönleriyle görsünler, kendilerini buna göre hazırlasınlar. Özellikle yanılğı ve eksikliklerini gidersinler. Başarı için bir kişiden ne bitebilecekse onu ortaya koysunlar. Böylesi dönemlere, böylesine gerçekçi, gerçekçi olduğu kadar da devrimci irade ve ruhu çok güçlü bir biçimde egemen kılarak yaklaşmak gerekir, mutlaka kazanmak gerekir.

PKK Genel Sekreterliği
19 Ocak 1992